Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

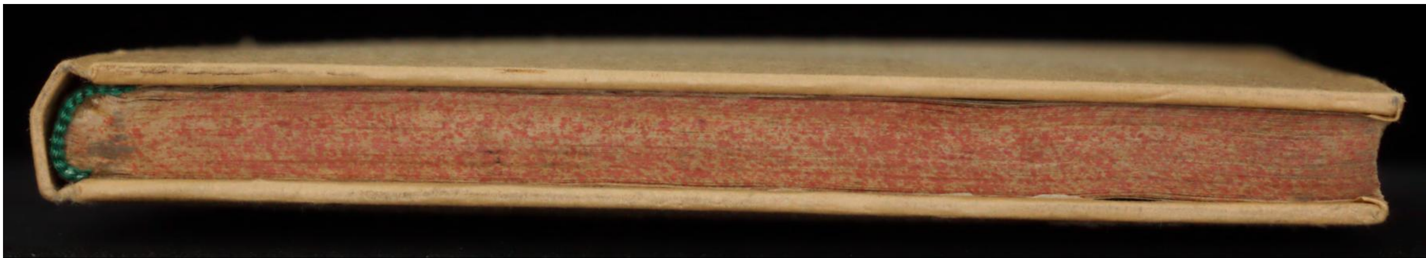

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

KW 232 K6
~~237 D6~~

APOLLONII DYSCOLI,

Alexandrini, Grammatici,
Hiſtoriæ Commentitiæ
Liber.

IOANNES MEVRSIVS
Recenſuit, SYNTAGMA De
eius nominis Scriptoribus, &
COMMENTARIVM,
addidit.

LVGDVNI BATAVORVM,
Apud ISAACVM ELZEVIRIVM.
ANNO CIↃ IↃCXX.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

KONINKL.
BIBLIOTHEEK
TE 'SHAGE

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

Viro Clariſsimo,

REINERO BONTIO,

Medicinæ Doctori, & Profeſſori; Illuſtriſsimi Principis Auriaci Archiatro, & Academiæ hoc tempore Rectori,

IOANNES MEVRSIVS

Do, Dico, Conſecro.

RES humanas conſideranti, V. CL. illud quoque manifeſtum, vti cæterorum omnium viciſſitudinem, ita Literarum humaniorum eſſe. Nam quæ ante ſeculum iſthoc è barbarie caput ſuum extollentes, mox ad ſummum claritatis etiam gradum pervenere, nunc paullatim declinantes ad

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

barbariem priſcam redeunt. Maximè autem iſtud fatum eſt Græcarum Literarum; quarum tamen tantus vſus, ac neceſſitas, vt qui ſine his excellere, in quacunque facultate, ſeſe poſtulet, operam certè omnem ludat. At quàm longè ſtudia ſua diſiunxerunt, quotquot alijs facultatibus ſe dicârunt. Vt Theologos videamus; quotuſquiſque ex eo ordine ſacras Literas, aut antiquos Græcos Patres, intelligere Græcè poſſit? Per interpretem didicerunt, quod è cathedrâ ſuos docent. Iureconſultos ſi ſpectemus, Legum dea, Themis, Græca eſt: & è Græciâ advocatæ à Romanis olim leges: tum & Græcè leges quædam, ac Nouellæ Iuſtiniani omnes, ſcriptæ, & Edicta ſatis multa Imperatorum. Verùm tamen quem è foro, curiave, mihi dabis, qui non illud

illud, barbaro quondam iſto æuo celebratum, vſurpare nunc cogatur? GRÆCVM EST, NEC LEGI POTEST. Neque immunes huius culpæ Medici veſtri. Nam quàm multi aut Hippocratem, aut Galenum, Græcè habent? nedum vt loquentem Græcè intelligere, aut conſulere dignè, poſſint. Et, appello fidem tuam, an non putas, horum hominum ignorantiam, dum hallucinanti interpreti parum cautè obſequuntur, ægrotantibus minus valida ſæpe remedia, ſi non noxia, procurare? non de vitâ quoque humanâ, dum doctrinæ adminicula neceſſaria neglexere, interdum ludere? Iam Philoſophis quid faciemus? Philoſophia quin è Græciâ ſit petita à Romanis, pariter ac viuendi leges, nemo adeò eſt indoctus, qui ignoret. Et diuinum quis Platonem, aut naturæ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

id miraculum Ariſtotelem, quis Interpretes vtriuſque, illos veteres, ſuâ linguâ philoſophantes, capere poſſit? Pauci omnino. En, quàm perperàm ad Eccleſiam, curiamve, aut medicinam, ac Philoſophiam item, feſtinatur. Vellem ego, Catonem omnes cogitarent, virum apud Romanos maximum, qui, ceu cæteras virtutes ſine earum Literarum cognitione imperfectas eſſe crederet, annos ſexaginta natus operam illis dare cœpit. Cauſas autem huius faſtidij inquirenti, aliquot comperiuntur. Ac iuuentus partim ipſa, tanquam etiam ſine illis dignum ſtudiis colophonem imponere poſſit, per ſe quoque negligentior; partim etiam parentes, imperitiâ, aut incuriâ, dum inutiles iſtas putant, vt cõpendium aliquod ſumptus, temporiſque, facere poſſint, homines

mines ad rem attenti, huc impellunt; & negligere, ceu nil profuturas, iubent. Adde, quod Principibus ipſis non is animus, non id excitandi ſtudium, quod auorum ætate erat. Nam quis horum pretium illis iuſtum ponit? quis honorem Profeſſoribus dignum habet? Atqui tamen ita Literæ, vti iſti, æſtimantur. Quis pro verſibus Græcis ſingulis aureos totidem Oppiano nunc daturus? quis Muſuro, pro non magnâ Elegiâ, item Græcâ, Epiſcopatum? Non munificentiam laudo, quanquam illa omninò magna, & præconio non exiguo celebranda; verùm animum, ſicut Principe dignum erat, Literas Græcas æſtimantem. Qui affectus ſi rediret, breui ſtudia, quæ nunc iacent, excitata videremus. Ad hæc autem, vt verum fatear, aliqua etiam erudito-

rum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

rum culpa accedit; qui vertendo Auctores Græcos, dum prodeſſe ſtudijs volunt, peſſimè ſanè Literis Græcis conſuluerunt. Nam dum verſa penè omnia in Latinam linguam exſtant, hinc ſecuritas primùm quædam, inde ignauia; quam ſecuta imperitia, mox contemptum quoque peperit. Quæ cùm ita ſeſe habeant, non iniuriâ quis optauerit, ne tranſlatum quicquam eſſet. At nunc ita per interpretem legere Auctores aſſuevere, vt, ni verſionem addas, vix emptorem liber Græcus ſit habiturus. Dein typographi, vti lucrum tantùm ſpectant, ſine eâ nihil omnino excudere velint; &, quod hactenus à me factum, de te ſumptum facere debeas, ſi quid cupias Græcè tantùm in lucem dare. Quantò magis prædicandus Aldus Manutius, qui Auctores

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

Græcos plurimos, adeoque penè omnes, ſuâ ſolùm linguâ excudit. Sed felicitas ſeculi fuit, quod tunc nulla, cuiuſcunque tandem Auctoris, vno alterove excepto, verſio exſtaret. Vnde factum, vt in eius linguæ ſtudium ſummo niſu quiſque incumberet; doctum ſe tum demum putans, poſtquam Græcè didiciſſet. Itaque æſtimati multùm Profeſſores, & frequentia in Italiâ, mox Germaniâ, Galliâque, & aduerſâ illi Angliâ, auditoria; dum contendunt multi diſcere, ſine quo ad magnam eruditionem pervenire ſe non poſſe animadvertunt. Ac vis, quod mireris maximè, tunc non adeò mirandum? Ioannes Capnio, vir inſignis, Ingolſtadij, ante centum iſtos annos, Plutum Comici auditoribus plus trecentis ſe expoſuiſſe ſcribit. Nunc hoc ſeculum

videamus, & in Academias omnes inquiramus, luſtremuſque auditoria; quantum certè infra iſtum vbique numerus apparebit? Quin vix totidem Græcæ linguæ ſtudioſos tota nunc Europa habeat. Quàm iniquè igitur faciunt, qui iniuriam temporum publicam in priuatam Profeſſorum culpam vertunt. Quaſi verò humanum genus ita comparatum eſſet, bona pluribus vt placerent; aut procliue adeò foret, iuuentutem, bona ſua ignorantem, ad lectionem aliquam cogere. Nempe olim Antimachus etiam vnum tantùm Platonem habuit, qui audire ipſum vellet. Verùm age, bonâ fide; vt impingi iſtis poſſit, etſi ne hoc quidem rectè, qui non aliam Academijs operam vllam, præter lectionum, nauant; an quis paucos, ſine iniuriâ manifeſtâ,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

illis auditores dixerit, qui, iam editis lucubrationibus multis mutâ quoque voce docentes, totum literatum orbem auditorium ſuum fecere? Sed tu longè meliùs iudicas, pretiumque Literis Græcis verum ponis; quippe qui à puero ſtatim à parente, Græcè item peritiſſimo, accepiſti, quantum in his præſidij eſſet ijs omnibus, qui feliciter ſtudia cætera perſequi velint. Ideoque & progreſſus hos feciſti, vti etiam adoleſcenti Philoſophicam tibi cathedram Academiæ Curatores demandarent. Deinde in Medicinâ item faciendâ adeò ſanè antecellis, vt tibi Illuſtriſſimus Princeps corporis ſui valetudinem permittendam, & primarij Medici locum honoris tui ergo dandum, exiſtimauerit. Macte hac felicitate, ac virtute; & hunc APOLLONIVM noſtrum iſto ad-

 fectu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

adfectu accipere velis, quo me vltro proſequendum ſuſcepiſti: tum, quemadmodum ſponte tuâ, nullo à me beneficio prouocatus, amorem mei concepiſti, ita pro conſtantiâ tuâ vt conſerues, augeaſque, etiam te atque etiam rogo. Dabo operam, ne quid vnquam in ingratum contuliſſe videaris. Benè vale, V. CL. Lugduni Batauorum; ad diem VII Ianuarij cIↄ Iↄ c XX.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

AD LECTOREM.

HAbe hunc libellum, Lector; cui ego
Auctorem ſuum, & titulum, red-
didi. Hactenus enim in Scriptorum tan-
to numero, quibus nomen Apollonijs,
cuius eſſet Apollonij, ignoratum. Ego
verò, non incertâ coniecturâ, niſi me
amo, eſſe illum Alexandrini, cui Dyſcoli
cognomentum, deprehendi, Suidæ indi-
cio; cuius etiam beneficio titulum erui,
librariorum temerariâ nimis audaciâ im-
mutatum. Quem ad modum in Hera-
clide Pontico factum ab ijſdem, cuius
Opus, Ἀλληγορίαι εἰς τὰ τοῦ Ὁμήρου περὶ θεῶν εἰρη-
μένα, hodiè inſcriptum; cùm Auctor tamen
Λύσεων Ὁμηρικῶν titulum dederit, vt prope-
diem, volente Deo, cùm editionem
eius renovabo, ſum oſtenſurus. Sic Cor-
nutus, quem Phurnutum malè vocant,
hodie inſcribitur, Περὶ τῆς τῶν θεῶν φύσεως.
Verus tamen titulus ſuit, Περὶ Ἑλληνικῆς θεο-

λογίας. Fidem pro me Etymologici Auctor faciet, cuius iſta alibi verba. Ζεὺς, ὁ Κορνοῦτος ἐν τῷ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ. Theodoretus item, Therapeut. II. Κορνοῦτος δὲ ὁ φιλόσοφος τὴν ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΘΕΟΛΟΓΙΑΝ ξυντέθεικε. Quod ad Apollonium attinet; primus dedit ante annos quinquaginta, & quod excurrit, idem qui Phlegontem quoque, & Antigonum, vir doctiſſimus, Gulielmus Xylander, cum Latinâ verſione, quæ hîc denuo exhibetur. Mutilum autem eſſe iudico; & fragmentum tantùm aliquod maioris Operis. Inde colligo, quod, quæ Phlegon capp. XI. & XIII hoc Auctore nobis tradit, inde petita ſine dubio, nuſquam hîc conſpiciantur. Sed quid? inquies. an tu, quæ de terræ motu Aſiatico illic tradit, Dioni etiam, Suetonio, Tacito, Straboni, & Plinio, commemorata, falſa cenſes? non ego iſta. ſed, quæ de coloſſo addit, vrbiumque item ſtatuis, cùm Auctorum citatorum nullus referat,

rat, falſa non iniuriâ dixero; & pro talibus Apollonio in hoc Opere collocata. Habes meum de Scriptore hoc iudicium. Si quis certiora proferet, huic ſubſcribam. Interim, mi Lector, iſtis vtere, ac fruere; & me ama.

PETRVS

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

PETRVS SCRIVERIVS

V. CL. IOANNI MEVRSIO,

Græcæ linguæ Profeſſori, optimè de Republ. literariâ merito, ac merenti.

ITERVMNE *præla, magne myſta Muſarum,*
Operæque fervent? Fonte ceu inexhauſto
Manant perennes, & ſcaturiunt, rivi:
Sic ora noſtra fluctibus caballinis
Prolixè inundas, melque iungis Actæum,
Totumque Hymetton excutis vigil-ſemper,
Semperque navans publico. Bonum factum!
Hinc rumor albâ Meurſium *vehit pennâ,*
Humoque ſpretâ tollit ad Deûm templa,
Superiſque miſcet. Macte! quid petes ultra?
Quid cogitabis? vivus, & videns, diuæ
ÆTERNITATI *conſecratus es,* Meurſi.
Macte, euge! parti macte nominis famâ!
Referre forſan unctius caput poſſis,

At

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

At maius addi non poteſt tibi nomen.
Minore quamquam circulo coroneris,
Juveniſque rarus ſedeat in tuis ſcamnis,
Tunc cum Batauæ Palladis manu ductus
Probare poſſet diligentiam MEURSI,
Jllam invidendam, maximéque ſpectatam:
Quamquam (inquam) abhorrens deſerat ducem (miles,
Fugiatque Graio pectus imbui ſucco,
Tergique aceto nolit; ac ſuas Muſas
Statim propellat ad tribunal Aſtreæ;
Senemve Coum, voce Romulâ fractum;
Aut Sacra ad ipſa denique; (ô probrum ſecli!)
Sintque otioſæ Græciæ venuſtates,
Superfluumque nomen Helladis vulgo;
Tamen docere pergis, ac, licet paucos,
Ducis volenteis, imbuiſque doctrinæ
Liquore priſcæ, Cecropiſque ſuadelâ.
Nec turbat animum, quod ſit infrequens miles
Ad ſigna, Meurſi. conſcius tibi namque es,
Præire te, ſed cæteros ſequi nolle.
Qui ſi ſequantur, plurimuſque conventus
Ab ore docto pendeat, putent quidam
Superbiendum: ſed tumere nolito.

*** *Non*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

Non vana plebis aura pectus invictum
Inflat, ſeverâ lege quod polit Titan.
Faſtu laborat, & gravi cubat morbo,
Craſſæ numellis Imperitiæ vinctus,
Quicunque ſe hinc metitur, & trahit caudam.
Auditor unus Socrati, & ſatis nullus.
Nec fractus heros infrequentiâ quiſquam.
Non magnus animus ceſſit, aut Heræ tergum
Dedit novercæ.. ſubrui nequit fortis,
Totuſque perimi. ridet Æaci noctem.
Hominûm Deumque corculum perennavit.
Studium (fatemur) excitabit auditor:
Vbi adſit ille, neſciunt Deæ frigus,
Gaudentque Muſæ lætiore conſpectu.
Sed Fata quid ſi, & negligens ſtupor ſecli,
Diſcendi amorem ſubtrahant iuuentuti,
Et in cathedra magnus algeat Varro,
Cui imputandum? Diligentiæ nullum
Pretium eſt, locuſque, Fata ſi negent aures;
Hom
ineſque nugis occupentur inſulſis,
Tectique opacâ nocte barbariſmorum
Vix illa claræ tela lucis admittant.
Non ferre quippe noctuæ diem poſſunt.

Securus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

Securus iſta temnis, & ſapis, Meurſi;
Ac de iuuentâ, ſeculoque, non ceſſas
Benè promereri, quà docendo, quà libros
Vſque edolando. commodoque multorum
Studes: faciſque, ſtupeat ut tuum nomen
Exter, colatque. Macte præmio, macte!
Nunc infrequens ſit (quid moraris?) auditor,
Et te ſcholarum publicum licet fatum
Vexet, prematque, cum ſodalibus multis,
Nihil pericli eſt. Vapulet genus vecors,
Jnerſque vulgus: Meurſius ſibi cauit
Abundè, ut illi haud deeße poſſit auditor,
Qui liberalis ſparſit ingeni dotes
Per univerſas quà patet Thetis terras;
Et debitores exteras habet gentes,
Gallos, Britannos, Jtalos, Jberoſque,
Doctoſque Belgas, ſeduloſque Germanos.
Populi heic negentur, oſcitetque Lugdunum;
Jam totus Orbis Atticos favos optet,
Cupiatque dici Meurſianus auditor.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

SERIES
Operis.

APOLLONII *Hiſtoriæ Commentitiæ Liber.*
IOANNIS MEVRSI *De Scriptoribus eius nominis* SYNTAGMA.
Eiuſdem in Apollonium COMMENTARIVS.
INDICES *tres. quorum duo, in Apollonium; tertius, in Syntagma adiunctum, & Commentarium.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

APOLLONII DYSCOLI,

Alexandrini, Grammatici, Hiſtoriæ Commentitiæ Liber.

A

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ, ΤΟΥ ΔΥΣΚΟΛΟΥ,

Ἀλεξανδρέως, Γραμματικοῦ,

Περὶ κατεψευσμένης ἱστορίας.

ΚΕΦ Α'.

Βώλου Ἐπιμενίδης ὁ Κρὴς λέγεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς, καὶ τῶν ἀδελφῶν τοῦ πατρὸς, ἀποσταλεὶς εἰς ἀγρὸν, πρόβατον ἀγαγεῖν εἰς τὴν πόλιν, καταλαβούσης αὐτὸν νυκτὸς, παραλλάξαι τὴν τρίβον. καὶ κατακοιμηθῆναι ἔτη ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα· καθάπερ ἄλλοι τε πολλοὶ εἰρήκασιν, ἔτι καὶ Θεόπομπος ἐν ταῖς Ἱστορίαις, ἐπιτρέχων τὰ κατὰ τόπους θαυμάσια. Ἔπειτα συμβῆναι ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ, τοὺς μὲν οἰκείους τοῦ Ἐπιμενίδου ἀποθανεῖν· αὐτὸν δὲ, ἐγερθέντα ἐκ τοῦ ὕπνου, ζητεῖν ἐφ' ὃ ἀπεστάλη πρόβατον. μὴ εὑρόντα δὲ, πορεύεσθαι εἰς τὸν ἀγρόν. ὑπελάμβανε γὰρ ἐγηγέρθαι

APOLLONII DYSCOLI,

Alexandrini, Grammatici, Hiſtoriæ Commentitiæ Liber.

Cap. I.

EPimenides Boli F. Cretenſis, à patre & fratribus in agrum miſſus, ouis in vrbem adducendæ cauſa, fertur, cùm eum nox obrueret, à ſemita deflexiſſe, ac dormiuiſſe per LVII. annos. quod cùm alij memoriæ prodiderunt, tum Theopompus in Hiſtorijs, percurrens, quæ ſingulis locis mirabilia euenerunt. Interea verò temporis propinquos Epimenidis, vitam cum morte commutaſſe; ipſum

 ſomno

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

ſomno ſolutum (opinatum autem fuiſſe, eadem ſe die euigilaſſe, qua obdormiuiſſet) ouem, cuius gratia miſſus fuerat, quæſiuiſſe. quam cùm non inueniret, rus profectum, prædium reperiſſe venditum; & inſtrumenta mutata. itaque in vrbem abijſſe, domumq́ue vt venerit, ibi de omnibus rebus cognouiſſe: inter quæ etiam de tempore ſuæ abſentiæ. Et perhibent Cretenſes, vt eſt apud Theopompum, mortuum eum eſſe natum annos CL. Feruntuŕque de hoc viro alia etiam haud pauca mirabilia.

CAP. II.

Ariſteas Proconneſius, vt hiſtoria fertur, cùm eſſet in fullonis cuiuſdam officina in Proconneſo mortuus, eadẽ die, atq; hora, à multis in Sicilia viſus eſt, litteras docens. Quod cum eis ſæpius eueniſſet, & per multos annos innotuiſſet, ac crebius in Sicilia ſe eius imago offerret; Siculi aram ipſi poſuerunt, atque vt heroi ſacrificarunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

γέρθαι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἧπερ ἔδοξεν κεκοιμῆσθαι. καὶ καταλαβὼν τὸν ἀγρὸν πεπραμένον, καὶ τὴν σκευὴν ἠλλαγμένην, ἀπαίρειν εἰς τὴν πόλιν. καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν, ἐκεῖθεν πάντα ἔγνω· ἐν οἷς καὶ τὰ περὶ τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ἀφανὴς ἐγένετο. λέγουσι δὲ οἱ Κρῆτες, ὥς φησιν Θεόπομπος, ἔτη βιώσαντα αὐτὸν ἑκατὸν πεντήκοντα ἀποθανεῖν. λέγεται δὲ περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου καὶ ἄλλα οὐκ ὀλίγα παράδοξα.

ΚΕΦ. Β΄.

Ἀρισέαν δὲ ἱστορεῖται τὸν Προικοννήσιον, ἔν τινι γναφείῳ τῆς Προικοννήσου τελευτήσαντα, ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, καὶ ὥρᾳ, ἐν Σικελίᾳ ὑπὸ πολλῶν θεωρηθῆναι, γράμματα διδάσκοντα. ὅθεν πολλάκις αὐτῷ τοῦ τοιούτου συμβαίνοντος, καὶ περιφανοῦς γιγνομένου διὰ πολλῶν ἐτῶν, καὶ πυκνότερον ἐν τῇ Σικελίᾳ φανταζομένου, οἱ Σικελοὶ ἱερόν τε καθιδρύσαντο αὐτῷ, καὶ ἔθυσαν ὡς ἥρωϊ.

ΚΕΦ. Γ΄.

Περὶ δὲ Ἑρμοτίμου τοῦ Κλαζομενίου τοιαῦτά τινα μυθολογεῖται. φασὶ γὰρ αὐτοῦ τὴν ψυχὴν, ἀπὸ τοῦ σώματος πλαζομένην, ἀποδημεῖν ἐπὶ πολλὰ ἔτη· καὶ κατὰ τόπους γινομένην, προλέγειν τὰ μέλλοντα ἀποβήσεσθαι, οἷον ὄμβρους μεγάλους, καὶ ἀνομβρίας, ἔτι δὲ σεισμούς τε, καὶ λοιμοὺς, καὶ παραπλήσια, τοῦ σώματος κειμένου. τὴν δὲ ψυχὴν, καθάπερ εἰς ἔλυτρον διὰ χρόνων τινῶν εἰσερχομένην, διεγείρειν τὸ σῶμα. τοῦτο δὲ αὐτοῦ πολλάκις ποιοῦντος, καὶ τῆς γυναικὸς ἐντολὰς ὑπ᾽ αὐτοῦ ἐχούσης, ὅτε μέλλοι χωρίζεσθαι, μηδένα θίγειν τοῦ σώματος, μηδέ τινα τῶν πολιτῶν, μηδ᾽ ἄλλων ἀνθρώπων· εἰσελθόντες τινὲς εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἐκλιπαρήσαντες τὸ γύναιον, ἐθεώρησαν χαμαὶ κείμενον γυμνὸν τὸν Ἑρμότιμον, ἀκίνητον. οἱ δὲ, πῦρ λαβόντες, κατέκαυσαν αὐτόν· οἰόμενοι, τῆς ψυχῆς παραγινομένης, καὶ μηκέτι ἐχούσης

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

Cap. III.

De Hermotimo Clazomenio huiuſmodi fabulæ narrantur. Animam eius, extra corpus euagatam, per multos annos peregrinatam, varijs in locis futura prædixiſſe: vt imbres magnos, ſiccitates, terræmotus, peſtilentias, aliáque id genus, iacente interim corpuſculo. tum eam longo temporis interuallo corpus, veluti exuuium quoddam, intraſſe, idque excitaſſe. Id cum ſæpenumero egiſſet, vxoríque mandaſſet, vt à ſuo diſceſsu nemo, neque ciuis, neque alius homo, corpuſculum attingeret: quidam, domum ingreſſi, à muliere precibus impetrarunt, vt nudum, immobilemq́ue, humi iacentem ſpectarent Hermotimum. quem ij, igne facto, cremarunt: exiſtimantes, & anima reuerſa, & quò ſe reciperet non inueniente, ipſum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

prorſus moriturum. quod & accidit. Cæterùm Clazomenij Hermotimũ in hunc vſque diem venerantur, fanumq́ue ei dedicarunt, in quod mulieribus ingredi non licet, ob cauſam expoſitam.

CAP. IV.

Abaris ex Hyperboreis, ipſe quoque Theologus fuit. Scripſit oracula regionibus, quas peragrauit, quæ hodieq́ue extant. prædixit is quoque terræmotus, peſtes, & ſimilia, ac cœleſtia. Ferunt eum, cum Spartam aduenisſet, Lacones monuiſſe de ſacris mala auertentibus; quibus peractis, nulla poſtmodò Lacedæmone peſtis fuerit.

CAP. V.

De Pherecyde hæc narrantur: eum in Scyro inſula ſitientem aliquando, aquam à diſci-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

ὅπου εἰσδύσεται, παντελῶς στερήσεσθαι τοῦ ζῆν· ὅπερ καὶ συνέπεσεν. Τὸν μὲν οὖν Ἑρμότιμον Κλαζομένιοι τιμῶσι μέχρι τοῦ νῦν, καὶ ἱερὸν αὐτοῦ καθίδρυται, εἰς ὃ γυνὴ οὐκ εἰσέρχεται, διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν.

ΚΕΦ. Δʹ.

Ἄβαρις δὲ ἐξ Ὑπερβορέων ἦν μὲν καὶ αὐτὸς τῶν θεολόγων. ἔγραφε δὲ καὶ Χρησμοὺς ταῖς χώραις περιερχόμενος, οἵ εἰσιν μέχρι τοῦ νῦν ὑπάρχοντες. προέλεγεν δὲ καὶ οὗτος σεισμοὺς, καὶ λοιμοὺς, καὶ τὰ παραπλήσια, καὶ τὰ γινόμενα κατ' οὐρανόν. λέγεται δὲ τοῦτον, εἰς Λακεδαίμονα παραγενόμενον, εἰρηκέναι τοῖς Λάκωσι, κωλυτήρια θῦσαι τοῖς θεοῖς· καὶ ἐκ τούτου ὕστερον ἐν Λακεδαίμονι λοιμὸς οὐκ ἐγένετο.

ΚΕΦ. Εʹ.

Τὰ δὲ περὶ Φερεκύδην τοσαῦτά τινα ἱστορεῖται. Ἐν Σκύρῳ ποτὲ τῇ νήσῳ διψῶν-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

τα, ὑδάπον αἰτῆσαι παρά τινος τῶν γνωρίμων. τὸν δὲ πιόντα, εἰπεῖν, σεισμὸν ἐσόμενον ἐν τῇ νήσῳ μετὰ τρίτην ἡμέραν. τούτου δὲ συμβάντος, μεγάλην δόξαν αὐτὸν ἀπενέγκασθαι. πάλιν δὲ εἰς Σάμον πορευόμενος, εἰς τὸ τῆς Ἥρας ἱερὸν, ἰδεῖν πλοῖον εἰς τὸν λιμένα καταγόμενον, καὶ εἰπεῖν τοῖς συνεστῶσιν, ὡς οὐκ εἰσελεύσεται ἐντὸς τοῦ λιμένος. ἔτι δὲ λέγοντος αὐτοῦ καταρραγῆναι γνόφον, καὶ τέλος ἀφανισθῆναι τὴν ναῦν.

ΚΕΦ. ϛʹ.

Τούτοις δὲ ἐπιγενόμενος Πυθαγόρας, Μνησάρχου υἱὸς, τὸ μὲν πρῶτον διεπονεῖτο περὶ τὰ μαθήματα, καὶ τοὺς ἀριθμούς· ὕστερον δέ ποτε καὶ τῆς Φερεκύδου τερατοποιίας οὐκ ἀπέστη. καὶ γὰρ τῷ Ποντίου πλοίῳ εἰσερχομένῳ φορτίον ἔχοντι, καὶ τῶν παρατυχόντων εὐχομένων, σωσὸν εἶναι κατελθεῖν διὰ τὸν φόρτον, ἑστῶτα τοῦτον εἰπεῖν. μικρὸν τοίνυν φανήσεται ὑμῖν σῶμα ἄγον τὸ πλοῖον τοῦτο. πάλιν δὲ ἐν Καυλωνίᾳ, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης,

γράφων

à diſcipulorum quodam homine petijſſe, quã cùm bibiſſet, pronunciaſſe, terræmotum poſt triduum ea in inſula futurum. quod dictũ vt exitus comprobauit, magnam eum reportaſſe gloriam. Rurſum Samum profectum, ad Iunonis templum, vidiſſe nauim portui ſubeuntem: ac dixiſſe adſtantibus, eam intra portum non peruenturam. ipſóque adhuc loquente, nimbum de cœlo præcipitem actum, nauimq́ue perijſſe.

Cap. VI.

Subſecutus hos Pythagoras Mneſarchi F. principio mathematibus, ac numeris, animum intendit. Poſtea verò, Pherecydis etiam præſtigijs non abſtinuit. Nam Pontij naue aduenienti, mercibus, onuſta; & ijs, qui aderant, optantibus vt ſalua portum intraret, propter merces, adſtans ipſe: Ergo, inquit, exiguum vobis apparebit corpus, hanc ducens nauim. Rurſum in Caulonia (vt ait Ariſtoteles, ſcri-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

bens de eo etiam multa alia) in Etruriá ſerpentem, qui morſu necabat, iſte mordens interfecit. Seditionem enim orientem ſuis indicauit diſcipulis: ideoq́ue Metapontum tranſijt, nemini viſus. Et fluuium, qui infra Samum eſt, tranſiens, vocem humana maiorem audiuit, quæ diceret: *Salue Pythagora.* vnde ſummus comitibus incidit pauor. Viſus eſt aliquando Crotone, & Metaponti; eadem die, atque hora. Aliquando in theatro ſedens, vt Ariſtoteles refert, ſurrexit, & ſeſſoribus demonſtrauit femur ſuum aureum. Feruntur de eo etiam alia mirabilia. Nos autem, nolentes tranſſcriptorum munere fungi, hic finem faciemus.

CAP. VII.

Ariſtoteles in Natalibus Quæſtionibus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

γράφων περὶ αὐτοῦ, πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα λέγει, καὶ τὸν ἐν Τυῤῥηνίᾳ φησὶν δάκνοντα θανάσιμον ὄφιν, αὐτὸς δάκνων, ἀπέκτεινεν. καὶ τὴν γινομένην δὲ στάσιν τοῖς Πυθαγορείοις προειπεῖν. διὸ καὶ εἰς Μεταπόντιον ἀπῆρεν, ὑπὸ μηδενὸς θεωρηθείς. καὶ ὑπὸ τοῦ κατὰ Σάμον ποταμοῦ διαβαίνων σὺν ἄλλοις, ἤκουσε φωνὴν μεγάλην ὑπὲρ ἀνθρώπων· ΠΥΘΑΓΟΡΑ ΧΑΙΡΕ. τοὺς δὲ παρόντας περιδεεῖς γενέσθαι. ἐφάνη δέ ποτε καὶ ἐν Κρότωνι, καὶ ἐν Μεταποντίῳ, τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, καὶ ὥρᾳ. ἐν θεάτρῳ δὲ καθήμενός ποτε ἐξανίσταται, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, καὶ τὸν ἴδιον μηρὸν παρέφαινε τοῖς καθημένοις εἰς χρυσοῦν. λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ ἄλλα τινὰ παράδοξα. Ἡμεῖς δὲ, μὴ βουλόμενοι μεταγραφέων ἔργον ποιεῖν, αὐτοῦ τὸν λόγον καταπαύσομεν.

ΚΕΦ. Ζ.

Ἀριστοτέλης δ᾽ ἐν τοῖς Φυσικοῖς Προβλή-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

μασιν, τοὺς περὶ τὴν φυτείαν τῆς κριθῆς γινομένους, χλωρότερα ἴσχειν καὶ τὰ σώματα, μᾶλλον ἢ περὶ τὸν πυρὸν καταχολουμένους.

ΚΕΦ. Η'.

Ἄνδρων ἐν δ' τῶν πρὸς Φίλιππον θυσιῶν. κορώνη ἐν τῇ Ἀττικῇ εἰς τὴν ἀκρόπολιν οὐδεμία ἑώραται εἰσερχομένη· καθάπερ οὐδὲ ἐν Πάφῳ περὶ τὰ θυρώματα τὰ τῆς Ἀφροδίτης μυῖα ἐφισαμένη.

ΚΕΦ. Θ'.

Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τοῖς Φυσικοῖς Προβλήμασι φησίν· οἱ μονοσιτοῦντες πικρότερα τὰ ἤθη ἔχουσιν, μᾶλλον ἢ οἱ δὶς τροφαῖς χρώμενοι.

ΚΕΦ. Ι'.

Θεόπομπος δὲ ἐν τοῖς Θαυμασίοις, ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν Ὀλυμπίων πολλῶν ἐπιπολαζόντων ἰκτίνων ἐν τῇ πανηγύρει, καὶ διασυ-

ειζόν-

bus tradit, eos, qui hordeum plantant, pallidiora habere corpora, quàm qui triticum.

Cap. VIII.

Andron in quarto libro Sacrificiorum ad Philippum ſcribit, in Attica nullam cornicem viſam eſſe in arcem intrare; vt neque in Papho muſcam per fores Veneris.

Cap. IX.

Ariſtoteles in Natalibus Quæſtionibus author eſt, eos, qui ſemel tantùm cibo vtuntur, moroſiores eſſe ijs, qui bis.

Cap. X.

Theopompus in Mirabilibus perhibet, ludis Olympicis, cum multi miluij obuolarent,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

larent, ac carnes diriperent, ſacrificiorum carnes intactas manſiſſe.

CAP. XI.

Ariſtoteles in Barbaricis Conſuetudinibus narrat, in Caria ſcorpios naſci, qui peregrinos ſi feriant, non admodum lædant; indigenas autem, illicò occidant.

CAP. XII.

Apud Babylonem, Euphrate traiecto, exigui dicuntur eſſe angues, qui peregrinos feriant, ab incolis abſtineant.

CAP. XIII.

In libro *De Fabuloſis locorum rebus* eſt, cum Halicarnaſſi ſacrificium quoddam Ioui Aſcræo peragitur, gregem caprarum, ad fanum adductum, conſiſtere; votiſque abſolutis, vnam earum, nemine ducente,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

εἰζόντων, τὰ διαφερόμενα κρέα τῶν ἱερο-θύτων ἀθιγῆ μένειν.

ΚΕΦ. ΙΑ'.

Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Νομίμοις Βαρβαρικοῖς, τῆς Καρίας σκορπίοι γίνονται, οἳ τοὺς μὲν ξένους πατάξαντες, οὐ λίαν ἀδικοῦσι· τοὺς δὲ ἐπιχωρίους, παρ' αὐτὰ ἀποκτείνουσιν.

ΚΕΦ. ΙΒ'.

Περὶ Βαβυλῶνα δὲ, διαβάντι τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, ὀφίδια γίγνεται· καὶ τοὺς μὲν ξένους, τύπτει· τοὺς δ' ἐντοπίους, οὐκ ἀδικεῖ.

ΚΕΦ ΙΓ'.

Ἐν τῷ κατὰ τόπους Μυθικῷ, ἐν Ἁλικαρνασσῷ θυσίας τινὸς τῷ Διὶ τῷ Ἀσκραίῳ συντελουμένης, ἀγέλην αἰγῶν ἄγεσθαι πρὸς τὸ ἱερὸν, καὶ ἵστασθαι. τῶν δὲ κατευχῶν συντελεσθεισῶν, προβαίνειν μίαν αἶγα, ὑπὸ μηδενὸς ἀγομένην, καὶ προσέρχεσθαι τῷ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

βωμῷ. τὸν δὲ ἱερέα, λαβόμενον αὐτῆς, καλλιερεῖν.

ΚΕΦ. ΙΔ΄.

Φύλαρχος ἐν τῇ η΄, τῶν Ἱστοριῶν, καὶ κατὰ τὸν Ἀράβιον φησὶ κόλπον πηγὴν εἶναι ὕδατος, ἐξ οὗ εἴ τις τοὺς πόδας χρίσειεν, συμβαίνειν εὐθέως ἐντείνεσθαι ἐπὶ πολὺ τὸ αἰδοῖον. καὶ τινῶν μὲν, μὴ δ' ὅλως συστέλλεσθαι· τινῶν δὲ, μετὰ μεγάλης κακοπαθείας, καὶ θεραπείας, ἀποκαθίστασθαι.

ΚΕΦ, ΙΕ΄.

Σκυλλῖνος δὲ ὁ Χῖος τὴν Βρεττανικὴν νῆσον λέγει σταδίων εἶναι τετρακοσίων τὸ περίμετρον. γίγνεσθαι δὲ ἐν αὐτῇ τὰ γεννήματα ἀπύρηνα, οἷον τὰς ἐλαίας πυρῆνας μὴ ἔχειν, μηδὲ βότρυς γίγαρτον, μηδὲ τὰ ἐμφερῆ τούτοις.

ΚΕΦ. Ιϛ΄.

Θεόφραστος δὲ ἐν τῇ Περὶ τῶν φυτῶν

πραγμα-

ducente, progeſſam ad aram accedere, quã ſacerdos arreptam litet.

CAP. XIV.

Phylarchus libro Hiſtoriarum octauo ſcribit, apud ſinum Arabicum fontem eſſe aquæ, qua ſi quis pedes inungat, membrũ virile admodum intendatur: ita vt quibuſdam omnino nunquam remittatur, quibuſdam non niſi poſt magnos cruciatus, & curam medicam.

CAP. XVI.

Scytinus Chius Britannicam inſulam ambitum habere ait ſtadiorum CCCC. in ea fructus ſine nucleis naſci: nam neq; in oliua nucleum, neq; in vua acinum reperi-riri. idemq́ue fieri in alijs id genus frugibus.

CAP. XVI.

Theophraſtus in tractatu De plantis

tradit, ſi quis thapſiam radicem, qua medici vtuntur, cum carnibus coquat, eas de multis fruſtis in vnum ita coaleſcere, vt eximi è vaſe nequeant.

Cap. XVII.

Cteſias ſcriptum reliquit, lignum apud Indos naſci, quod appelletur Parybum. id omnia oblata ad ſe trahere, aurum, argentum, cuprum, æs, & omnia alia metalla: quinetiam paſſerculos, in propinquo locatos. Quod ſi maius incrementum fecerit, trahere etiam ad ſe capras, oues, & æqualia animalia.

Cap. XVIII.

Phylarchus libro Hiſtoriarum xx. ex India memorat albam eſſe allatam radicem, quam contuſam cum aqua pedibus illinant: viroſque eo vſos cataplaſmate, rei Venereæ obliuiſci, & fieri eunuchorum ſimiles. itaque eo inungi impubes etiamnum, qui deinde ad finem vſq; vitæ nunquam arrigant.

Cap.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

πραγματείᾳ, τὴν θαψίαν ῥίζαν, ᾗ οἱ ἰατροὶ χρῶνται, ἐάν τις σὺν κρέασιν ἑψήσῃ, τὰ πολλὰ ἓν γίγνεσθαι, ὥστε ἐκ τοῦ ἀγγείου μηκέτι δύνασθαι ἐξαιρεθῆναι.

ΚΕΦ. ΙΖ΄.

Κτησίας παρ' Ἰνδοῖς ξύλον γίνεσθαί φησιν, ὃ καλεῖται πάρυβον. τοῦτο ἐφ' ἑαυτὸ ἕλκει πᾶν τὸ προσκομισθὲν αὐτῷ, οἷον χρυσὸν, ἄργυρον, κασσίτερον, χαλκὸν, καὶ τἄλλα μεταλλικὰ πάντα. ἕλκει δὲ καὶ τὰ σύνεγγυς ἱστάμενα στρουθία. ἐὰν ᾖ μεῖζον ἢ τὸ ξύλον, καὶ αἶγας, καὶ πρόβατα, καὶ τὰ ὁμήλικα ζῷα.

ΚΕΦ. ΙΗ΄.

Φύλαρχος ἐν κ΄ Ἱστοριῶν, ἐκ τῆς Ἰνδικῆς φησὶν ἐνεχθῆναι λευκὴν ῥίζαν, ἣν κόπτοντες μεθ' ὕδατος καταπλάττειν τοὺς πόδας. τοὺς δὲ καταπλασθέντας ἄνδρας τῆς συνουσίας λήθην ἴσχειν, καὶ γίγνεσθαι ὁμοίους εὐνούχοις. διὸ καὶ ἔτι ἀνήβων ὄντων καταχρίουσι, καὶ μέχρι θανάτου οὐκ ἐπαίρουσιν.

ΚΕΦ. ΙΘʹ.

Ἡρακλείδης δὲ ὁ Κρητικὸς, ἐν τῷ Περὶ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι πόλεων, κατὰ τὸ Πήλιον ὄρος φύεσθαί φησιν ἄκαλυθαν καρποφόρον, ἧς τὸν καρπὸν ἐάν τις, τρίψας μετ᾽ ἐλαίου, καὶ ὕδατος, χρίσῃ τὸ αὐτοῦ ἢ ἄλλου σῶμα, χειμῶνος ὄντος, οὐκ ἐπηθήσεται τοῦ ψύχους.

ΚΕΦ. Κʹ.

Κτησίας δὲ ἐν τῇ δεκάτῃ Περσικῶν, καμήλους τινὰς ἐν χώρᾳ γίγνεσθαι, ἃς ἔχειν τρίχας πρὸς Μιλήσια ἔρια τῇ μαλακότητι. ἐκ δὲ τούτων τοὺς ἱερεῖς, καὶ τοὺς ἄλλους δυνάστας, τὰς ἐσθῆτας φέρειν.

ΚΕΦ. ΚΑʹ.

Τῶν παρατετηρημένων δ᾽ ἐστὶ, τὸ τὰ δίχηλα μόνα τῶν ζώων εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας ἀστραγάλους ἔχειν. ἀποδέδωκεν τὴν αἰτίαν Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Φυσικοῖς Προβλήμασιν, διὰ τί

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

CAP. XIX.

Heraclides Cretenſis in libro De Vrbibus Græciæ, apud Pelium montem ait naſci ſpinam frugiferam, cuius fructum, cum oleo tritum, & aqua, ſi quis ſuo aut alterius inungat corpori hyeme, frigus non ſentiat.

CAP. XX.

Cteſias libro Rerum Perſicarum decimo, camelos eſſe ea in regione prodit, quarum pili mollicie lanas Mileſias æquant: ſacerdoteſque, & alios proceres, veſtes ex ijs confectas geſtare.

CAP. XXI.

Obſeruatum eſt, ſolùm ea animalia, quæ biſidas habent vngulas, talos habere in poſterioribus pedibus. & Ariſtoteles in Naturalibus Quæſtionibus cauſam reddit, cur non in prioribus, ſed in poſterio-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

ſterioribus. Nihil enim fruſtra fecit natura.

CAP. XXII.

Id quoque animaduerſum eſt vſu vitæ, nullum cornutum animal pedere. huius quoque vir eo libro idem rationem retulit.

CAP. XXIII.

Mirum id quoque eſt, ſolem noſtra corpora adurere, ignem nequaquam. Et quòd adamas, in igne verſatus, non caleſit. Item, quòd magnes lapis interdiu trahit: noctu aut omnino non, aut minus certè.

CAP. XXIV.

Eudoxus Rhodius circa Celticam ait eſſe quandam nationem, quæ interdiu nihil, noctu duntaxat videat.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

διὰ τί ἐν τοῖς ὀπισθίοις, καὶ οὐκ ἐμπροσθίοις. Οὐδὲν γὰρ μάτην ἡ φύσις ἐποίησεν.

ΚΕΦ. ΚΒʹ.

Σιωπῶνται δὲ ἐν τῷ βίῳ καὶ τὸ μηδὲν τῶν κερασφόρων ζώων ἀποψοφεῖν. ἀποδέδωκεν δὲ καὶ τούτων τὴν αἰτίαν Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Προβλήμασιν.

ΚΕΦ. ΚΓʹ.

Θαυμαστὸν δὲ, καὶ τὸν ἥλιον ἐπικαίειν ἡμᾶς· τὸ δὲ πῦρ, μηδ᾽ ὅλως. καὶ τὸ, τὸν ἀδάμαντα μὴ θερμαίνεσθαι πυρούμενον. καὶ μάγνητα λίθον, ἡμέρας μὲν οὔσης, ἕλκειν· νυκτὸς δὲ, ἧττον, ἢ οὐδὲ ὅλως, ἕλκειν.

ΚΕΦ. ΚΔʹ.

Εὔδοξος ὁ Ῥόδιος περὶ τὴν Κελτικὴν εἶναί τι ἔθνος φησὶν, ὃ τὴν ἡμέραν, οὐ βλέπειν· τὴν δὲ νύκτα, ὁρᾷν.

ΚΕΦ. ΚΕʹ.

Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Περὶ μέθης, Ἄνδρων, φησὶν, Ἀργεῖος ἐσθίων πολλὰ, καὶ ἁλμυρὰ, καὶ ξηρὰ, δι' ὅλου τοῦ βίου ἄδιψος, καὶ ἄποτος, διετέλεσεν. ἔτι δὲ πορευθεὶς εἰς Ἄμμωνα, διὰ τῆς ἀνύδρου ὁδοῦ, ἄλφιτα ξηρὰ σιτούμενος, οὐ προσηνέγκατο ὑγρόν. τοῦτο δὲ ἐποίησε δι' ὅλου τοῦ βίου.

ΚΕΦ. Κϛʹ.

Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ Περὶ τῆς ζωῆς καὶ θανάτου φησὶν, τὴν χελώνην, στερισκομένην τῆς καρδίας, ζῆν. οὐκ ἔτι δὲ διώρισεν ποίαν αὐτὴν, ἢ τὴν χερσαίαν, ἢ τὴν ἔνυδρον.

ΚΕΦ. ΚΖʹ.

Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τοῖς Ζωϊκοῖς (δύο γάρ εἰσιν αὐτῷ πραγματεῖαι, ἡ μὲν, Περὶ ζώων· ἡ δὲ, Περὶ τῶν ζωϊκῶν.) οἱ φθεῖρες φησὶν ἐν τῇ κεφαλῇ ἐν ταῖς μακραῖς οὐ φθίνουσι νό-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

CAP. XXV.

Ariſtoteles in libro De Ebrietate; Andro, inquit, Argiuus per omne vitæ ſuæ tempus ſiti, potuq́ue, caruit: quanquam multis cibis, & ſalſis, & ſiccis, veſceretur. idemq́; ad Ammonem profectus, per aquæ expertem viam, ſicca farina veſcens, nullum adhibuit humorem. idq́ue per totam vitam tenuit.

CAP. XXVI.

Ariſtoteles in libro De Vita & Morte ſcribit; teſtudinem, corde ſpoliatam, viuere. id autem non expreſſit, de terreſtri ne, an verò aquatica, loqueretur.

CAP. XXVII.

Idem autor in Opere De ijs quæ ad animalia pertinent (duo enim ſunt eius opera, vnum, De Animalibus; alterum, de ijs, quæ ad animalia pertinent.) pediculos ca-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

pitis tradit in longis morbis nő tabeſcere, interituris ægrotis, ſed inueniri in puluinaribus, ad quæ, deſertis capitibus ægrotorum, tranſeant.

CAP. XXVIII.

Idem eodem in Opere, ſordes tradit, quæ in auribus naſcuntur, cùm ſint alioquin amaræ, morituris fieri dulces: idq́ue in multis eſſe obſeruatum. & cauſam rei exponit in Quæſtionibus Naturalibus.

CAP. XXIX.

Theophraſtus in tractatione De Stirpibus: Si matrices, inquit, præbiberint ariſtolochiam, aqua madefactam, perfundentur per multos dies.

CAP. XXX.

Ariſtoxenus muſicus, eos, qui laborant quar-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

σεις, μελλόντων τελευτᾷν τῶν παχόντων· ἀλλ' ἐπὶ τὰ προσκεφάλαια εὑρίσκονται, προλελοιπότες τὴν κεφαλήν.

ΚΕΦ. ΚΗ'.

Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Ζωϊκοῖς, ὁ ῥύπος, φησὶν, ἐν τοῖς ὠταρίοις γιγνόμενος, πικρὸς ὤν, ὅταν τελευτᾷν μέλλωσιν ἐν ταῖς μακραῖς νόσοις, γλυκὺς γίνεται. τοῦτο δέ (φησιν) παρατετήρηται ἐπὶ πολλῶν γιγνόμενον. ἀποδέδωκε δὲ καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ γιγνομένου ἐν τοῖς Φυσικοῖς Προβλήμασιν.

ΚΕΦ. ΚΘ'.

Θεόφραστος ἐν τῇ Περὶ φυτῶν πραγματείᾳ, ἐὰν αἱ μῆτραι, φησὶ, προπίωσιν ἀριστολοχίαν, ἐν ὕδατι βεβρεγμένην, καταντλείσθωσαν πλείονας ἡμέρας.

ΚΕΦ. Λ'.

Ἀριστόξενος δὲ ὁ μουσικὸς τεταρταΐζον-

τὰς τὴν ἐλξίνην φησὶν βοτάνην, μετὰ ἐλαίου τριβομένην, καὶ συγχριομένην περὶ τῆς λήψεως, ἀπολύειν τοῦ πάθους.

ΚΕΦ. ΛΑ'.

Θεόφραστος ἐν τῷ Περὶ φυλῶν, τὰ πρόβατά, φησιν, τὰ ἐν τῷ Πόντῳ, τὸ ἀψίνθιον νεμόμενα, οὐκ ἔχει χολήν.

ΚΕΦ. ΛΒ'.

Θεόφραστος ἐν τῷ Περὶ φυτῶν, ἐν Ἰνδοῖς μὴ γίνεσθαι, μήτε ἐρέβινθον, μήτε φακὸν, μήτε κύαμον.

ΚΕΦ. ΛΓ'.

Ἔτι Θεόφραστος ἐν τῷ ζ', Περὶ φυτῶν, τῆς Βακτριανῆς ὁδοῦ ἔν τισι κώμαις πυρὸν γίνεσθαι, οὕτως εὐγενῆ, ὥστε πυρῆνος ἐλαίας τὸ μέγεθος ἴσχειν.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

quartana, liberari morbo affirmat, ſi helxinen herbam, ante acceſſum febris, inungant corpori, tritam cum oleo.

CAP. XXXI.

Theophraſtus De Stirpibus, oues in Ponto, abſinthio veſcentes, ait bile carere.

CAP. XXXII.

Eodemque in Opere perhibet, apud Indos neque cicerem naſci, neque lentem, neque fabam.

CAP. XXXIII.

Rurſus libro VII. eius Operis, in itinere Bactriano ait quibuſdam in vicis triticum ita præclarum naſci, vt eius grana nucleos olearum magnitudine æquent.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

CAP. XXXIV.

Idem philoſophus Olympiæ & Zacynthi * mixtam cibo, efficere, vt is melior videatur.

CAP. XXXV.

Id quoque obſeruando cognitum eſt, grauidas mulieres, ſi adſiduò cum viris coëant, facilè, & abſq; cruciatibus, parere. quod ipſum Ariſtoteles quoque, libro Hiſtoriarum vndecimo, pronunciauit.

CAP. XXXV.

Tacus in libro De Lapidibus: Lapis, inquit, is qui Caryſtius dicitur, annata ſibi habet lanea quædam, & colorata, ex qua materia nentur, ac texuntur, mantilia. Sed & fila pro lucernis inde torquentur, quæ, dum vruntur, ſplendent, neque cremantur. Porrò ſordes mantilium non aqua eluuntur; ſed clematis vritur,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

ΚΕΦ. ΛΔ'.

Ὁ αὐτὸς φιλόσοφος ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ Ζακύνθῳ διημιγνυμένην φησὶ τῷ σίτῳ εὐγλυέστερον ποιεῖ φαίνεσθαι τοῦτον.

ΚΕΦ. ΛΕ'.

Τῶν παρατετηρημένων ἐστὶ δὲ καὶ τοῦτο, τὰς ἐγκύους τῶν γυναικῶν συνεχῶς πλησιαζούσας τοῖς ἀνδράσιν, εὐκόπως καὶ ἀκακοπαθήτως τίκτειν. εἴρηκεν δὲ τοῦτο καὶ Ἀριστοτέλης, ἐν τῇ ια', τῶν Ἱστοριῶν.

ΚΕΦ ΛϚ'.

Τάκιος ἐν τῷ Περὶ λίθων· ὁ Καρύστιος (φησὶν) λεγόμενος λίθος ἐπιφύσεις ἔχει ἐριώδεις, καὶ χροώδεις, ἐξ οὗ νήθεται, καὶ ὑφαίνεται, χειρεκμαγεῖα. στρέφουσι δὲ ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐν λυχνίᾳ. καί ἐστιν καιόμενα λαμπρά, καὶ ἀκατάκαυστα. τῶν δὲ ἐκμαγείων τῶν ῥυπαινομένων ἡ πλύσις γίγνεται, οὐ δι' ὕδατος, ἀλλὰ

κλήματος καίεται, καὶ ὅτε τὸ ἐκμαγεῖον ἐπιτίθεται. καὶ ὁ μὲν ῥύπος ἀπορρεῖ, αὐτὸ δὲ λευκὸν, καὶ καθαρὸν, γίνεται ὑπὸ τοῦ πυρός· καὶ πάλιν εἰς τὰς αὐτὰς ἐγχρήζει χρείας. τὰ δ' ἐλλύχνια μένει τὸν ἅπαντα χρόνον ἀκατασκεύαστα καιόμενα μετ' ἐλαίου. δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς πτωματιζομένους ἡ ὀσμὴ τοῦ ἐλλυχνίου καιομένου. γίνεται δὲ ὁ λίθος οὗτος, καὶ ἐν Καρύστῳ μὲν, ἀφ' οὗ καὶ τοὔνομα ἔλαβεν. πολὺς δὲ ἐν Κύπρῳ, καταβαινόντων ἀπὸ τοῦ Γεράνδρου ὡς ἐπὶ Σόλους πορευομένοις, ἐν ἀριστερᾷ τοῦ Ἑλμαίου ὑπὸ κάτω πετρῶν. καὶ κατὰ τὸ πανσέληνον αὔξεται, καὶ πάλιν, φθίνοντος τοῦ σεληνίου, μειοῦται καὶ ὁ λίθος.

ΚΕΦ. ΛΖ'.

Ἀριστοτέλης ἐν Φυσικοῖς Προβλήμασιν, τῶν κυρτῶν βαρεῖα ἡ ἀναπνοὴ διὰ τοῦ στόματος ἐξέρχεται. ἀποδέδωκεν δὲ καὶ τοῦ γιγνομένου τὴν αἰτίαν.

ΚΕΦ.

vritur, impoſitoque mantili ſordes euaneſcunt, ipſumque album igni purumque redditur, ac prioribus commodum vſibus. Lucernarij autem funes vſti cum oleo, nullo vnquam tempore comburuntur. atque odore harum lucernarum deprehenduntur, qui morbo laborant caduco. Lapis iſte naſcitur ſanè Caryſti, vnde & nomen gerit: frequens tamen etiam in Cypro extat, quà à Gerandro Solos verſus iter deorſum ducit, ad læuam Elmæi infra rupes. augeſcit circa plenilunium, rurſumque, luna decreſcente, minuitur.

CAP. XXXVII.

Ariſtoteles in Phyſicis Quæſtionibus ait, curuorum ex ore grauem exire anhelitum: reddita etiam huius rei cauſa.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

CAP. XXXVIII.

Eudoxus Cnidius in ſeptimo Circuitionis libro ait, in Africa quandam eſſe gentem, quæ ſupra Syrtes, & Carthaginem, verſus Orientem incolat, Gyzantes appellata: hancque exerceat artem, quòd flores iſtis in locis colligat; melque ea copia, & qualitate, ex ijs conficiat, vt apum æquet mellificium.

CAP. XXXIX.

Ariſtoteles in Diſſectionum ſelectis annotationibus, in Papho ſcribit ſerpentem conſpectum, qui duos pedes haberet, perinde ac crocodilus terreſtris.

CAP. XL.

Ariſtoxenus muſicus in Vita Teleſtæ, quî cum in Italia vixit, vno eodemq; tempore duos contigiſſe caſus refert. Vnus mulieribus accidit, prorſus inuſitatus. tan-

tæ enim

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

ΚΕΦ. ΛΗ'.

Εὔδοξος δὲ ὁ Κνίδιος ἐν τῷ ζ' Γῆς Περιόδου, ἐστὶν ἐπὶ πᾶσι τῶν ἐν Λιβύῃ τι ἔθνος εἶναι, ὃ ὑπὲρ αὐτῶ, Σύρτεων ἢ καὶ Χαρχηδόνος πρὸς ἀνατολὰς κείμενοι, οἳ καλοῦνται Γύζαντες· οἵ τινες τέχνην ἐπιτηδεύουσιν, τὰ ἄνθη συλλέγοντες, τὰ ἐν τοῖς τόποις, μέλι ποιεῖν τοσοῦτον, καὶ τοιοῦτον, ὥστε γίγνεσθαι οἷον τὸ ὑπὸ τῶν μελισσῶν γιγνόμενον.

ΚΕΦ. ΛΘ'.

Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς Ἐκλογαῖς τῶν Ἀνατομῶν φησὶν, ὄφις ὤφθη ἐν Πάφῳ, πόδας ἔχων δύο, ὁμοίους χερσαίῳ κροκοδείλῳ.

ΚΕΦ. Μ'.

Ἀριστόξενος ὁ Μουσικὸς ἐν τῷ Τελέσου βίῳ φησὶν, ὥσπερ ἐν Ἰταλίᾳ συνεκύρησεν, ὑπὸ τὸν αὐτὸν καιρὸν γίγνεσθαι πάθη, ὧν ἓν εἶναι καὶ τὸ περὶ τὰς γυναῖκας γενόμενον ἄ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

τόπον. ἐκστάσεις γὰρ γίγνεσθαι τοιαύτας, ὥστε ἐνίοτε καθημένας, τὸ δειπνούσας, ὡς καλοῦντός τινος, ὑπακούειν, εἶτα ἐκπηδᾶν ἀκατασχέτους γιγνομένας, καὶ τρέχειν ἐκτὸς τῆς πόλεως. μαντευομένοις δὲ τοῖς Λοκροῖς, καὶ Ῥηγίνοις, περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ πάθους, εἰπεῖν τὸν θεὸν, παιᾶνας ᾄδειν ἐαρινοὺς δωδεκάτης ἡμέρας ξ΄. ὅθεν πολλοὺς γενέσθαι παιανογράφους ἐν τῇ Ἰταλίᾳ.

ΚΕΦ. ΜΑ΄.

Θεόφραστος ἐν τῷ η΄ τῶν φυτῶν,]τὸ σκορπίον βοτάνιον, οἱ δὲ θηλύφονον καλοῦσιν, ἐπιτιθέμενον τοῖς σκορπίοις, ξηραίνειν αὐτοὺς εὐθέως.

ΚΕΦ, ΜΒ΄.

Τῶν παρατετηρημένων ἐστὶ, δυσκατούλωτα ἕλκη γίγνεσθαι, ταῖς τε κύσταις, καὶ πλευμονικοῖς, καὶ τοῖς κιρσοὺς ἔχουσι, καὶ ταῖς γυναιξὶν, ὅσαις ἰξίαι περὶ τοὺς μηροὺς ἐνοῦσιν.

tæ enim apud eas extiterunt mentis abalienationes, vt aliquando ſedentes, ac cœnantes, vocantem aliquem ſe exaudire opinatæ, proripuerint ſe, neque teneri potuerint, atque extra vrbem procurrerint. Locris porrò, & Rheginis, oraculũ hac de re conſulentibus, reſpondiſſe deum; finem mali futurum, ſi die duodecima pæanas deo canerent vernos LX. itaque inde in Italia multos extitiſſe pæanum ſcriptores.

CAP. XLI.

Theophraſtus libro De Plantis octauo tradit, ſcorpion herbulam, (alij thelyphonum, hoc eſt fæminas necans, nominant) ſcorpijs impoſitam, ſtatim eos interficere.

CAP. XLII.

Animaduerſum eſt, vlcera vterum ferentium, è liene laborantium, virorum, & mulierum, ſi varices habent, difficulter cicatrice obduci.

CAP.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

CAP. XLIII.

Theophraſtus De Stirpibus ſcribit, iuxta Solos, Ciliciæ vrbem, ad amnem Pinarum, vbi Alexander cum Dario pugnauit, mala Punica naſci ſine oſſibus, quorum grana per omne æuum vinum referant.

CAP. XLIV.

Ariſtoteles De Animalibus autor eſt, apem, amiſſo centro, mori, & ab alijs extra alueare exportari.

CAP. XLV.

Obſeruando compertum eſt, eos, qui coronas ex floribus nectunt, floribus & coronis leucoij, ſiue albæ violæ, per noctem adhibere ardentes lucernas, vt in lucem vſque virides permaneant, neq; marceſcant.

CAP.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

ΚΕΦ. ΜΓ΄.

Θεόφραστος ἐν τῷ Περὶ φυτῶν περὶ Σόλους τῆς Κιλικίας, παρὰ τὸν ποταμὸν τὸν λεγόμενον Πίναρον, οὗ μάχη Ἀλεξάνδρου πρὸς Δαρεῖον ἐγένετο, αἱ ῥόαι ἀπύρηνοι γίγνονται. δι᾽ ὅλου δὲ τοῦ βίου κόκκοι τὸ οἰνίζον ἔχουσιν.

ΚΕΦ. ΜΔ΄.

Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Περὶ ζώων, ἡ μέλισσα, φησιν, ἀποβάλλουσα τὸ κεντρίον, ἀποθνήσκει. αἱ δὲ, βαστάζουσιν ἔξω τοῦ σμηνιῶνος.

ΚΕΦ. ΜΕ΄.

Τῶν παρατετηρημένων ἐστὶ, τὸ καὶ τοῖς λευκοΐοις ἄνθεσιν, ἢ στεφάνοις, διὰ νυκτὸς λύχνους παρακαίεσθαι, ἵνα εἰς τὴν πρωΐαν ταῦτα παραμένει ἀμάραντα. ποιοῦσι δὲ τοῦτο οἱ στεφανηπλόκοι.

ΚΕΦ. Μϛʹ.

Θεόφραστος ἐν τῇ ε΄ τῶν Φυσικῶν Αἰτίων φησὶν τὰ κελύφη τῶν κυάμων περὶ τὰς ῥίζας τῶν δένδρων περιτιθέμενα, ξηραίνειν τὰ φυόμενα. καὶ αἱ κατοικίδιαι δὲ ὄρνιθες, συνεχῶς ταῦτα ἐσθίουσαι, ἄτοκοι γίγνονται· ὅθεν καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν, τάχα δὲ καὶ δι' ἄλλας, οἱ Πυθαγόρειοι ἀπηγορεύκασιν τῷ κυάμῳ χρῆσθαι. καὶ γὰρ πνευματοποιόν, καὶ δύσπεπτον. καὶ τοὺς ὀνείρους τεταραγμένους ἡμῖν ἐμποιεῖ.

ΚΕΦ. ΜΖʹ.

Τὰ ὕδνα, βροντῶν συνεχῶν γιγνομένων, σκληρότερα γίγνεται, καθάπερ Θεόφραστος ἐν τοῖς Περὶ φυτῶν εἴρηκεν.

ΚΕΦ. ΜΗʹ.

Θεόφραστος ἐν τῷ Περὶ φυτῶν φησὶν, ἡ λιβανωτὶς βοτάνη, συντιθεμένη μετὰ ἱμα-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

CAP. XLVI.

Theophraſtus libro Cauſarum Naturalium quinto, putamina fabarum dicit, radicibus arborum appoſita, fructus ſiccare. Sed & gallinas domeſticas, ſi crebrò ea edant, ſteriles fieri. Hanc ob cauſam, & fortaſſis etiam alias, Pythagorei fabæ vſu interdixerunt. Flatus enim gignit, concoctu difficilis eſt, & turbulenta inſomnia creat.

CAP. XLVII.

Tubera crebris tonitribus duriora fieri, Theophraſtus in Stirpium hiſtoria prodit.

CAP. XLVIII.

Idemq́ue eodem in Opere ſcribit, libanotidem herbam, veſtibus appoſitam, pro-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

hibere, ne tineæ in ijs fiant. Hæc digna ſunt animaduerſione.

CAP. XLIX.

Idem in libro De Diuinis furoribus ſcribit, Muſicam multis animi corporiſque affectionibus mederi: vt animi defectui, metui, diuturnis mentis alienationibus. Sanat, inquit, fiſtulæ cantus etiam iſchiadem, & morbum comitialem: quemadmodum is, qui ad Ariſtoxenum muſicum venit, oraculo iuſſus Paſiphilæ Damoti ſororis *. Fertur enim etiam muſicus Thebis, qui mente exciderat, voce tubæ audita ad ſe redijſſe. audiens enim, in tantum exclamauit, vt turpiter ſe daret. Quòd ſicubi quis claſſicum tuba cecinit, multo eum deterius pugnare. Hunc igitur fiſtulæ opera paulatim adduxit, atque (vt ita dicam) ſenſim adducendo eò adegit, vt etiam tubæ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

πων, κωλύει σῆτας ἐγγίγνεσθαι. ἄξια δ' ἐστὶν ἐπιστάσεως τὰ εἰρημένα.

ΚΕΦ. ΜΘʹ.

Θεόφραστος ἐν τῷ Περὶ ἐνθουσιασμῶν ἐξεῖπεν. φησὶ γὰρ ἐκεῖνος τὴν μουσικὴν πολλὰ τῶν ἐπὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα γιγνομένων παθῶν ἰατρεύειν. καθάπερ λιποθυμίαν, φόβους, καὶ τὰς ἐπὶ μακρὸν γιγνομένας τῆς διανοίας ἐκστάσεις. Ἰᾶται γάρ, φησιν, ἡ καταύλησις καὶ ἰσχιάδα, καὶ ἐπιληψίαν, καθάπερ πρὸς Ἀριστόξενον τὸν μουσικὸν ἐλθόντα χρήσασθαι αὐτὸν τῆς μαντείας τῆς Πασιφίλης * δαμωνι ἀδελφῆς, λέγεται τὸν μουσικὸν καταστῆσαι τὸν ἐξιστάμενον ἐν Θήβαις ὑπὸ τὴν τῆς σάλπιγγος φωνήν. ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἐβόησεν ἀκούων, ὥστε ἀσχημονεῖν. εἰ δέ ποτε καὶ πολεμικὸν σαλπίσειέ τις, πολὺ χεῖρον πάσχειν μαχόμενον. τοῦτον οὖν κατὰ μικρὸν τῷ αὐλῷ προσάγειν. καὶ ὡς ἄν τις εἴποι ἐκ προσαγωγῆς ἐποίησεν καὶ τὴν τῆς σάλπιγ-

γος φωνὴν ὑπομένειν. θεραπεύει δὲ ἡ καταύλησις. καὶ ἐάν τι μέρος τοῦ σώματος ἐν ἀλγήματι ὑπάρχῃ, καταυλουμένου τοῦ σώματος, καταύλησις γινέσθω ἡμέρας ἕως ἐλάχιστα. τὸ εὐθέως τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ἐλάττων ὁ πόνος γενήσεται, καὶ τῇ δευτέρᾳ. τὸ δὲ γιγνόμενον διὰ τῆς καταυλήσεως, ἐπιχωριάζει καὶ ἀλλαχῇ, μάλιστα δὲ ἐν Θήβαις, μέχρι τῶν νῦν χρόνων.

ΚΕΦ. Ν΄.

Θεόφραστος ἐν τῷ Περὶ φυτῶν, ἐν τῇ ἐσχάτῃ τῆς πραγματείας, Εὔνομος, φησίν, ὁ Χῖος, ὁ φαρμακοπώλης, ἐλλεβόρου πίνων πλείονας πόσεις, οὐκ ἐκαθαίρετο. καί ποτε, ἔφη, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, συνθέμενος τοῖς ὁμοτέχνοις, περὶ δύο καὶ εἴκοσι πόσεις ἔλαβεν, ἐν τῇ ἀγορᾷ καθήμενος, καὶ οὐκ ἐξανέστη ἀπὸ τῶν σκευῶν. ὅτε δ' ἀπῆλθεν λούσασθαι, τὸ δειπνῆσαι, ὥσπερ εἰώθει, καὶ οὐκ ἐξήμεσεν. τοῦτο δὲ ἔπραξεν ἐν πολυχρονίῳ συνηθείᾳ γεγο-

vocem ſuſtineret. Sanat fiſtulæ cantus etiam corporis partes, quæ in dolore aliquo ſunt. Adhibendus eſt autem corpori minimùm interdiu, & ſtatim prima die dolor remittet aliquantum. Hoc remedij genus cùm alibi vſitatum eſt, tum maximè Thebis, etiam in hoc vſque tempus.

CAP. L.

Theophraſtus in vltimo De Stripibus libro: Eunomus, inquit, Chius, pharmacopola, cum aliquot veratri potiones hauſiſſet, non eſt purgatus. Et quadam die, re cum idem artificium exercentibus compoſita, ſedens in foro, ad XXII potiones ebibit: neque tamen à ſuis vaſis ſurrexit. tum verò abijt lotum, atque cœnatum, vti adſolebat: neque vomuit. Hoc ille faciebat, longa conſuetudine

ita

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

ita paratus, cum ab exiguis ad tantum eſſet potionum numerum progreſſus. Omnibus autem medicamentis minor eſt apud hos, qui ijs aſſueuerunt, efficacitas: apud quoſdam nihil prorſus poſſunt. Res hæc notatu digna eſt.

CAP. LI.

Ariſtoteles in Naturalibus Quæſtionibus affirmat, hominem, ſumto cibo, ac potu, idem pondus ſeruare, quod ei fuit ieiuno. conaturque eius rei cauſam reddere.

FINIS.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

γεγονὼς, ἀρξάμενος ἀπὸ ὀλίγων, ἕως τοσούτων πόσεων. πάντων δὲ τῶν φαρμάκων αἱ δυνάμεις ἀσθενέστεραι τοῖς συνειθισμένοις, ἐνίοις δὲ καὶ ἄπρακτοί εἰσιν. ἄξιον δὲ ἐπιστῆσαι πρᾶγμα.

ΚΕΦ. ΝΑ'.

Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τοῖς Φυσικοῖς Προβλήμασιν εἴρηκεν· τὸν ἄνθρωπον, φησὶν, βεβρωκότα, καὶ πεπωκότα, τὸν αὐτὸν σταθμὸν ἄγειν, καὶ ὅτε νῆστις ὑπῆρχεν. πειρᾶται δὲ καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ γιγνομένου ἀποδιδόναι.

ΤΕΛΟΣ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

IOANNIS MEVRSI

APOLLONIVS.

SIVE,

De Antiquis eius nominis Scriptoribus, eorumque Operibus,

SYNTAGMA.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

IOANNIS MEVRSI

APOLLONIVS:

SIVE,

De Antiquis eius nominis Scriptoribus, eorumque Operibus,

SYNTAGMA.

SCriptores Apollonij nomine apud veteres fuere plures. Recenſebo, quotquot mihi obſeruati. Primus verò in hoc ordine collocabitur,

APOLLONIVS *Acharnenſis.*

Scripſit,

Περὶ τῶν ἑορτῶν.

Harpocration in Πέλανος. Ἀπολλώνιος δ᾽ ὁ Ἀχαρνεὺς ἐν τῷ Περὶ τῶν ἑορτῶν· οὕτω γράφει. Atque ex hoc Opere eſt, quod laudat idem in Χαλκεῖα. Τὰ χαλκεῖα ἑορτὴ παρ᾽ Ἀθηναίοις, τῇ Ἀθηνᾷ ἀγομένη

ἀγομένη Πυανεψιῶνος ἔνη καὶ νέα, χειρώναξι κοινὴ, μάλιστα δὲ χαλκεῦσιν, ὡς φησὶν Ἀπολλώνιος ὁ Ἀχαρνεύς. Item quod Scholiaſtes Ariſtophanis Nubibus. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ἀχαρνεὺς διακρίνει τὰ Διάσια ἀπὸ τῆς τοῦ Μειλιχίου Διὸς ἑορτῆς.

APOLLONIVS *Aegyptius.*

Vide infrà, *Apollonius Memphites.*

APOLLONIVS *Alabandenſis, Malacus.*

Hic Alabandâ poſteà Rhodum ſe recepit. Strabo lib. XIV. Ποσειδώνιος δ' ἐπολιτεύσατο μὲν ἐν Ῥόδῳ, καὶ ἐσοφίστευσεν. ἦν δ' Ἀπαμεὺς, ἐκ τῆς Συρίας. καθάπερ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Μαλακὸς, καὶ Μόλων· ἦσαν γὰρ Ἀλαβανδεῖς. Et meminit mox iterum eiuſdem. Καὶ δὴ καὶ ὁ Μαλακὸς Ἀπολλώνιος, σκώπτων τὴν πόλιν εἴς τε ταῦτα, καὶ εἰς τὸ τῶν σκορπίων πλῆθος, ἔφη αὐτὴν εἶναι σκορπίων κανθήλιον κατεστρωμένον.

APOLLONIVS *Alabandenſis, Molon.*

Rhetor erat. Cicero De Orat. lib. I. *Illud verò, quod à te dictum eſt, eſſe permulta, quæ orator, niſi à naturâ haberet, non multùm à magiſtro adiuuaretur:*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

retur: valde tibi adſentior, inq́ eo vel maximè probaui ſummum illum doctorem, Alabandenſem Apollonium, qui cùm mercede doceret, tamen non patiebatur, eos, quos iudicabat non poſſe oratores euadere, operam apud ſeſe perdere, dimittebatq́: & ad quamcumq́ artem putabat eſſe aptum, ad eam impellere, atq́ hortari ſolebat. Hic Μόλων cognomento dicebatur, & Alabandâ Rhodum tranſierat. Strabo lib. XIV. Ποσειδώνιος δ' ἐπολιτεύσατο μὲν ἐν Ῥόδῳ, καὶ ἐσοφίστευσεν. ἦν δ' Ἀπαμεύς, ἐκ τῆς Συρίας· καθάπερ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Μαλακὸς καὶ Μόλων. ἦσαν γὰρ Ἀλαβανδεῖς. Corruptus hâc de re mox eius locus. Ἄνδρες δ' ἐγένοντο λόγου ἄξιοι δύο ῥήτορες ἀδελφοὶ Ἀλαβανδεῖς, Μενεκλῆς τε, οὗ ἐμνήσθημεν μικρὸν ἐπάνω, καὶ Ἱεροκλῆς, οἱ μετοικήσαντες εἰς τὴν Ῥόδον, ὅ, τε Ἀπολλώνιος, καὶ ὁ Μόλων. Quaſi duo fuiſſent, Apollonius & Molo. Reſtituo leui tranſpoſitione. ὅ, τε Ἀπολλώνιος, ὁ καὶ Μόλων. Priore loco nimis ſe torquet vir inſignis, & neutrum rectè emendat. Eſt ille ipſe, de quo antea Cicero dixit, libro citato. *Hæc, cùm ego prætor Rhodum veniſſem, & cum ſummo illo doctore iſtius diſciplinæ Apollonio, ea, quæ à Panætio acceperam, contuliſſem: irriſit ille quidem, vt ſolebat, philoſophiam.* Quintilianus Inſtit. Orat. lib. III. cap. I. *Multa poſt Apollonius Molon, multa Areus, multa Cæcilius.* Ac eſſe hunc ipſum, de quo Cicero, fidem facit idem Quintilianus lib. XII. cap. VI. *Vſus eſt & hâc ratione M. Tullius: &,*

cùm

cùm iam clarum meruiſſet inter patronos, qui tum erant, nomen, in Aſiam nauigauit; ſeq́ue & alijs ſine dubio eloquentiæ ac ſapientiæ magiſtris, ſed præcipuè tamen Apollonio Moloni, quem Romæ quoque audierat, Rhodi rurſus formandum, ac recoquendum, dedit. Ioſephus Contra Apionem lib. II. Ἐπεὶ δὲ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Μόλων, καὶ Λυσίμαχος, καί τινες ἄλλοι, τὰ μὲν ὑπ' ἀγνοίας, τὸ πλεῖστον δὲ κατὰ δυσμένειαν, περί τε τοῦ νομοθετήσαντος ἡμῖν Μωσέως, καὶ περὶ τῶν νόμων, πεποίηνται λόγους, οὔτε δικαίους, οὔτε ἀληθεῖς. Et occurrit illic pluries. Suetonius Iulio, cap. IV. *Rhodum ſecedere ſtatuit, & ad declinandam inuidiam, & vt per otium ac requiem Apollonio Moloni, clariſſimo tunc dicendi magiſtro, operam daret.* Ita libri Regij omnes, teſte Caſaubono; & alij veteres, quibus vſus Pulmannus, excepto Aldino vno, & Rob. Stephani altero. Certe Molonem ipſe Cicero vocat in Bruto. *Eodem anno Moloni Rhodio Romæ dedimus operam.* Et mox. *Quibus non contentus, Rhodum veni, meq́ue ad eundem, quem Romæ audiueram, Molonem applicaui.* Et habes ibi pluries; quemadmodum etiam in Epiſtolis ad Atticum. Plutarchi in Cæſare, & Cicerone, manifeſtus eſt error; &, qui eum ſequitur in Homericis Quæſtionibus, Porphyrij: ac vellem virum certè eximium erroris ſui non tam pertinacem eſſe.

APOL-

APOLLONIVS *Alexandrinus, Maior.*

Hic Sillei filius, Callimachi diſcipulus, Euphorioni, Timarcho, & Eratoſtheni æqualis, cui etiam in præfecturâ Bibliothecæ Alexandrinæ ſucceſſit, ſub Ptolemæo Euergeta. Scripſit,

Ἔπη.

Suidas. Ἀπολλώνιος, Ἀλεξανδρεύς, ἐπῶν ποιητὴς, διατρίψας ἐν Ῥόδῳ, υἱὸς Σιλλέως, μαθητὴς Καλλιμάχου, σύγχρονος Ἐρατοσθένους, καὶ Εὐφορίωνος, καὶ Τιμάρχου, ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου ἐπικληθέντος. καὶ διάδοχος Ἐρατοσθένους γενόμενος ἐν τῇ προστασίᾳ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθήκης.

APOLLONIVS *Alexandrinus, Minor, Dyſcolus cognominatus.*

Anonymus in eius Vitâ. Ἀπολλώνιος οὗτος, Ἀλεξανδρεὺς μὲν ἦν τὸ γένος· μητρὸς μὲν, Ἀριάδνης· πατρὸς δέ, Μνησιθέου. De cognomento Dyſcoli mox ibidem. Ἐκλήθη δὲ Δύσκολος, ἐπεὶ καὶ δυσχερής ἐστι κατὰ τὴν φράσιν, δι' ὀλίγων δὲ λέξεων πολλὰ παριστᾷ νοήματα. ἢ, ὅτι κακότροπος ἦν· ἢ, ὅτι ἐν ταῖς γυμνασίαις δυσλύτους ἀπορίας ἔλεγεν, Ro-

mam venit Imperatore M. Antonino. Idem ibidem. Ἀφίκετο δὲ ἐς Ῥώμην ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου, καὶ διέγραψε ἐκεῖσε τὰ κάλλιστα, καὶ τοσοῦτον, ὅσον καὶ φίλος τῷ Μάρκῳ γέγονεν. Suidas. Ἀπολλώνιος, Ἀλεξανδρεὺς, ὁ κληθεὶς Δύσκολος, πατὴρ Ἡρωδιανοῦ τοῦ τεχνογράφου, γραμματικοῦ. ὃς ἔγραψε τάδε. Περὶ μερισμοῦ τῶν τοῦ λόγου μερῶν, βιβλία τέσσαρα. Περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν, δ΄. Περὶ ῥήματος, ἤτοι ῥηματικῶν, ἐν βιβλίοις ε΄. Περὶ τῶν εἰς μι ληγόντων ῥημάτων παραγώγων, βιβλίον ἕν. Περὶ ῥημάτων, ἤτοι ὀνοματικὸν, ἕν. Περὶ ὀνομάτων, κατὰ διάλεκτον. Περὶ τῆς ἐν θηλυκοῖς ὀνόμασιν εὐθείας, ἕν. Περὶ παρωνύμων, ἕν. Περὶ συγκριτικῶν. Περὶ διαλέκτων, Δωρίδος, Ἰάδος, Αἰολίδος, Ἀτθίδος. Περὶ σχημάτων Ὁμηρικῶν. Περὶ κατεψευσμένης ἱστορίας. Περὶ παθῶν. Περὶ τόνων κατηναγκασμένων, βιβλία δύο. Περὶ τόνων σκολιῶν, βιβλίον ἕν. Περὶ προσῳδιῶν, ε΄. Περὶ στοιχείων. Περὶ προθέσεων. Περὶ τῶν Διδύμου πιθανῶν. Περὶ συνθέσεως. Περὶ διαφορουμένων. Περὶ τοῦ τίς. Περὶ γενῶν. Περὶ πνευμάτων. Περὶ κτητικῶν. Περὶ συζυγίας. Vbi habes Operum eius quaſi indicem. Ex quibus illud tantum exſtat, quod ſecundo loco ponitur,

Περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν, δ΄.

Item iſtud,

Περὶ κατεψευσμένης ἱστορίας.

Quod hic edimus; & titulum temerè, à librarijs olim immutatum, nunc aſſertum primi imus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

imus. Illud autem,

Περὶ παρωνύμων,

citat quoque Conſtantinus Porphyrogeneta De Adminiſtr. Imp. cap. XXIII. Ἀπολλώνιος ἐν τοῖς Παρωνύμοις φησὶν, ἀπὸ γενικῆς εὐθεῖαι παράγονται.

Περὶ παθῶν.

Etymologici Auctor in Ἀερίσυλλος. Οὕτως Ἡρωδιανὸς εἰς τὴν Ἀπολλωνίου εἰσαγωγὴν, ἢ Περὶ παθῶν. Stephanus in Καρία. Ἀπολλώνιος διὰ τοῦ ι φησὶ μακροῦ, ἐν τῷ πέμπτῳ Περὶ παθῶν.

Περὶ τόνων.

Laudat ipſe lib. II. Ἐν τῷ Περὶ τόνων ἀκριβέστερον τὰ τοιαῦτα ἐπεδειξάμην.

Περὶ γενῶν.

Ipſe lib. I. Πρὸς οὓς ἀντείρηται διὰ πλειόνων ἐν τῷ Περὶ γενῶν. Et poſtea iterum. Καθόλου παρεστήσαμεν καὶ ἐν τῷ Περὶ γενῶν. Stephanus in Καρία. Ἀπολλώνιος διὰ τοῦ ι φησὶ μακροῦ, ἐν τῷ πέμπτῳ Περὶ παθῶν, καὶ ἐν τῷ Περὶ γενῶν. Et mox. Ὑπομνηματίζων δὲ τὸ Περὶ γενῶν Ἀπολ-

λωνίου, διὰ τοῦ ι μακροῦ.

Περὶ πνευμάτων.

Ipſe lib. IV. Ὑπερ ὧν ἐν τῷ Περὶ πνευμάτων ἠκριβώσαμεν.

Περὶ σχημάτων Ὁμηρικῶν.

Ipſe lib. IV. Τὰ ἁπλᾶ, καὶ παρασύνθετα, μιᾶς ἔχεται ἀναλογίας, ὡς δείκνυται ἐν τῷ Περὶ σχημάτων. Sunt & alia Opera nonnulla, Suidæ minimè indicata. In his,

Περὶ Ὀρθογραφίας.

Ipſe lib. III. Τοῦ τοιούτου ἐντελέστερον ἀποδεικνυμένου ἐν τῷ Περὶ ὀρθογραφίας. Citantur quoque alia eidem in illo, quod habemus, Opere; ſed quæ ego partes cenſeo iſtius, quod inſcripſerat, Περὶ μερισμοῦ τῶν τοῦ λόγου μερῶν.

APOLLONIVS *Aphrodiſienſis.*

De eo Suidas. Ἀπολλώνιος, Ἀφροδισιεὺς, ἀρχιερεὺς, καὶ ἱστορικός. γέγραφε Καρικά. Περὶ Τράλλεων. Περὶ Ὀρφέως, καὶ τῶν τελετῶν αὐτοῦ. Ita locum illum reſtituendum eſſe arbitror. Quod attinet ad eius.

Καρι-

Καρικά.

Fuit ingens Opus; citatque eius lib. IV Stephanus in Βάργασα. VII in Χρυσαορίς. XV Etymologici Auctor in Ἅρπασος. XVI iterum Stephanus in Ἄγκυρα. XVIII. in Χωλὸν τεῖχος.

APOLLONIVS *Archebij, ſiue Archebuli*, F.

Suidas vnicum eius Opus commemorat. Ἀπολλώνιος, Ἀρχεβούλου, ἢ Ἀρχεβίου. ἔγραψε, Περὶ λέξεων Ὁμηρικῶν, κατὰ στοιχεῖον.

APOLLONIVS *Aſcalonites*.

Hic Hiſtoricus fuit. Stephanus in Ἀσκαλών, vbi recenſet viros claros, Aſcalone oriundos. Πολλοὶ δὲ ἐξ αὐτῆς κεχρηματίκασι, φιλόσοφοι μὲν, Ἀντίοχος ὁ Κύκνος, καὶ Σῶσος, καὶ Ἀντίβιος, καὶ Εὔβιος, στωϊκοὶ ἐπιφανεῖς. γραμματικοὶ δὲ, Πτολεμαῖος, Ἀριστάρχου γνώριμος, καὶ Δωρόθεος. ἱστορικοὶ, Ἀπολλώνιος, καὶ Ἀρτεμίδωρος.

APOLLONIVS *Athenienſis*.

Sophiſta fuit, vixitque ſub Seuero Imp. vt diſcere licet ex Philoſtrato, qui eum quoque

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

recenſet, Sophiſt. lib. II. Operum eius fuit, καλλίας. Philoſtratus loco citato. Παραλλάττει δὲ ὅμως εἰς ῥυθμοὺς ἐμμέτρους τε, καὶ ἀναπαίοντας· οὓς εἰ φυλάξαιτο, σεμνοπρεπὴς τὴν ἀγγελίαν δοκεῖ, καὶ βεβηκώς· τοῦτο δέ ἐστιν εὑρεῖν καὶ ἐπ' ἄλλων μὲν ὑποθέσεων, μάλιστα δὲ ἐπὶ τοῦ Καλλίου, ᾧ ἀπαγορεύει τοῖς Ἀθηναίοις, περὶ μὴ θάπτειν. Atque hic fortaſſis eſt, quem inter doctores ſuos recenſet Antoninus Imp. τῶν εἰς ἑαυτὸν lib. I. Παρὰ Ἀπολλωνίου, τὸ ἐλεύθερον, καὶ ἀναμφιβόλως ἀκύβευτον. Niſi quis de Apollonio Naucratite, ipſi coætaneo, de quo mox agam, accipiendum eſſe exiſtimet.

APOLLONIVS *Attalenſis.*

Scripſit,

Ὀνειροκριτικά.

Artemidorus Onirocrit. lib. I. cap. XXXIV. Μαρτυρήσει δ' αὖ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ἀτταλεύς, ἐν δευτέρῳ τῆς ἑαυτοῦ συντάξεως, πολλὰ περὶ τοῦ ὀνείρου τούτου λέγων. Iterum lib. III. cap. XXVIII. Διὰ μακροῦ δὲ τὸν ὕπνον τοῦτον ἐξείργασται ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς ἑαυτοῦ συντάξεως Ἀπολλώνιος ὁ Ἀτταλεύς.

APOLLONIVS *Chalcedonius.*

Hic Philoſophus fuit, è Stoicornm ſectâ, Antonini Philoſophi præceptor. Videndus de eo Iulius Capitolinus in Antoninis, Pio, & Philoſopho; item Euſebius Chron. II.

APOLLONIVS *Cittieus.*

Hic medicus fuit. Strabo extremo XIV. Εἶτα κολπώδης, καὶ τραχὺς, παράπλους εἰς Κίτιον. ἔχει δὲ λιμένα κλειστόν. ἐντεῦθέν ἐστι Ζήνων τε, ὁ τῆς στωϊκῆς αἱρέσεως ἀρχηγέτης, καὶ Ἀπολλώνιος ἰατρός. Meminit eius Erotianus. Ὡς δὲ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Κιτιεὺς ἱστορεῖ. Scripſit, libros XVIII

Πρὸς τὰ Ταραντίνου τρία, πρὸς Βακχεῖον.

Idem Erotianus. Ἀπολλωνίου δὲ τοῦ Κιτιέως ὀκτωκαίδεκα Πρὸς τὰ τοῦ Ταραντίνου τρία πρὸς Βακχεῖον διαγράψαντος. Item,

Περὶ ἄρθρων.

Mox apud eundem Erotianum. Ὁ δὲ Κιτιεὺς Ἀπολλώνιος ἐν τῷ Περὶ ἄρθρων, σιγμοειδῆ ἐγκοπήν.

Περὶ

Περὶ ἐπιληπτικῶν.

Cælius Aurelianus Chron. lib. I. cap. IV. *Quod eſt nudum, atque probabile, ex conſcriptione curationum Apollonij Citienſis, libro ſecundo* DE EPILEPTICIS.

APOLLONIVS *Dyſcolus*.

Vide ſupra, *Apollonius Alexandrinus Minor*.

APOLLONIVS *Glaucus*.

Scripſit, *De Interioribus*. Cæl. Aurelianus Chron. lib. IV. cap. VIII. *Apollonius Glaucus libris quos* De Interioribus *ſcripſit, reiectos rotundos lumbricos initio ſignificare (ait) indigeſtionum frequentiam*.

APOLLONIVS *Grammaticus*.

Eius fuit

Κατάλογος νεῶν.

Citatur ab Homeri Scholaſte in Iliad. IX. Ἡ δὲ ἱστορία ἀκριβέστερον εἴρηται παρά τε τοῖς ἄλλοις, καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ τῷ Γραμματικῷ ἐν Καταλόγῳ νεῶν.

APOL-

APOLLONIVS *Herophileus.*

Scripſit,

Περὶ μύρων.

Athenæus lib. XV. Γίνεται δὲ μύρα κάλλιστα κατὰ τόπους, ὡς Ἀπολλώνιος φησὶν ὁ Ἡροφίλειος ἐν τῷ Περὶ μύρων. Item,

Εὐπόριστα φάρμακα.

Galenus De Comp. Med. per partes, lib. III. Ἀπολλώνιος ὁ Ἡροφίλειος ἐν τῇ τῶν Εὐποριστων φαρμάκων γραφῇ. Et citat pluries in illis libris.

APOLLONIVS *Laodicenſis.*

Eius libros v. ſed ſine inſcriptione aliquâ, citat Paulus Alexandrinus Εἰσαγωγῇ εἰς τὴν ἀποτελεσματικήν, in Præfatione. Καὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Λαοδικέως ἐν τοῖς ἰδίοις πέντε βιβλίοις διαβάλλοντος τοὺς Αἰγυπτίους, ὡς πολλὴ ἀπάτη αὐτοῖς γεγένηται, ἐν ταῖς τῶν ζωδίων ἀναφοραῖς.

APOLLONIVS *Libertus P. Craſſi.*

Meditatus fuit, *Res geſtas Iulij Cæſaris*; & incertum, an ſcripſerit. Cicero Ad familiares lib. XIII. epiſt. ad Cæſarem XVI. *Eius (P. Craſſi) libertum Apollonium iam tum equidem, cum ille viueret, & magni faciebam, & probabam.* Ac poſtea de eodem. *Nunc autem incenſus ſtudio rerum tuarum, eas literis Græcis mandare cupiebat.*

APOLLONIVS *Malacus.*

Vide ſupra, *Apollonius Alabandenſis.*

APOLLONIVS *Memphites.*

Meminit eius Nicandri Scholiaſtes ad Theriaca. Ὁ μὲν Τυραννίων, τὴν σκίλλαν· Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Μεμφίτης, τὸ κένορον, ὅ δή τινες κενήτριαν καλοῦσι. Scripſit autem,

Περὶ ἄρθρων.

Erotianus. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Μεμφίτης, ἐν τῷ Περὶ ἄρθρων, ὑπεροχὴν παρὰ τὸ λοιπὸν ξύλον. Laudat eum item Opere incerto Cæl. Aurelianus Chron. lib. III. cap. VIII. *Item Apollonius Memphites alium dixit fieri hydropem cum retentione.*

tione. Et hic, puto, eſt; qui Ægyptius dicitur Theophilo ad Autolycum lib. III. Ταῦτα μὲν οὖν Ἀπολλώνιος ὁ Αἰγύπτιος ἱστορεῖ. Niſi potius de Alexandrino minore accipere velis; cuius Opus Περὶ κατεψευσμένης ἱστορίας hic damus. Idque vero magis ſimile mihi videtur.

APOLLONIVS *Molon*.

Vide ſupra, *Apollonius Alabandenſis*.

APOLLONIVS *Myndius*.

Grammaticus erat. Stephanus in Μύνδος. Ἀπολλώνιος, καὶ Ζήνων, Μύνδιοι, γραμματικοί.

APOLLONIVS *Naucratites*.

Hic inter Sophiſtas recenſetur à Philoſtrato, Sophiſt. lib. II.

APOLLONIVS *Ophis*.

Laudatur ab Erotiano in Prœmio. ἐπιθεμένου τὰς Βακχείου λέξεις διὰ συντάξεων, Ἀπολλωνίου τε τοῦ Ὄφεως τοῦτο ποιήσαντος.

APOLLONIVS *Parianus.*

Scripſit,

Περὶ παρωνύμων.

Stephanus in Πάρος. Εἰκῆ τοίνυν τὸ ἐθνικὸν τῆς Πάρου ὁ τεχνικὸς Ἀπολλώνιος Παριανὸς εἴρηκεν, ἐν τῷ Περὶ παρωνύμων.

APOLLONIVS *Pergæus.*

Meminit eius Proclus in Euclidem, lib. III. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Περγαῖος τέμνει τὴν δοθεῖσαν εὐθεῖαν πεπερασμένην δίχα. Intelligit fortè eius libros Κωνικῶν στοιχείων, quos citat Eutocius ad Archimedem De Sphærâ, & Cylindro, lib. II. Καὶ συμπεσεῖται ἐκβαλλομένη τῇ θγ παραλλήλῳ οὔσῃ τῇ διαμέτρῳ τοῦ τομῆς, διὰ τὸ ἕβδομον καὶ εἰκοστὸν θεώρημα τοῦ πρώτου βιβλίου τῶν Ἀπολλωνίου Κωνικῶν στοιχείων. Et illic paſſim. Pappus Collect. Mathem. lib. VII. *Omnes libri ſunt* XXXI. *quorum argumenta vſque ad Apollonij Conica tibi expoſuimus.* Edidit hos libros, Latinè abs ſe verſos, Federicus Commandinus, vir egregius, Bononiæ anno cIↃ IↃ LXVI. Eius

Ὠκυτόβοος

citatur ab Eutocio in Archimedem, lib. De Dimenſ. Circ. Ἰστέον ὅτι καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Περγαῖος ἐν τῷ Ὠκυτοβόῳ ἀπέδειξεν αὐτὸ, δι' ἀριθμῶν ἑτέρων ἐπὶ τὸ σύνεγγυς μᾶλλον ἀνάγων. Etiam Περὶ λόγου ἀποτομῆς. Περὶ χωρίου ἀποτομῆς. Περὶ διωρισμένης τομῆς. Περὶ ἐπαφῶν. Περὶ νεύσεων. Περὶ τόπων ἐπιπέδων. Laudantur à Pappo lib. VII. Commemorat eum quoque Vitruuius lib. I. cap. I.

APOLLONIVS *Pergamenus.*

Recenſetur inter Scriptores Rei Ruſticæ à Varrone, & Columellâ, lib. I. cap. I. Et medicus fuit, atque in eâ ſcientiâ libros vulgauit. Oribaſius Euporiſtôn lib I. *Tibias ſcalpellari iube, ſicut Pergamenus Apollonius fieri ſuadet ijs, qui opus habent ſanguinem detrahere.*

APOLLONIVS *Pitanæus.*

Et hic medicus fuit. Plinius lib. XXIX. cap. VI. *Suffuſionem oculorum canino felle malebat, quam hyenæ, curari Apollonius Pitanæus, cum melle.*

APOLLONIVS *Rhodius.*

Eius fuit,

Κανωπός.

Citatur à Stephano, in χώρα. Καὶ Ἀπολλώνιος ἐν Κανωπῷ,

Τρέψει δὲ νηὸν ὁ γλυκύς σε χωρίτης
Πλόος κομίζων δῶρα Νείλου πλουσίου.

Item,

Κανωπὸς δεύτερος.

Apud eundem in Κόρινθος. Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος ἐν Κανωπῷ δευτέρῳ,

Κορινθιουργές ἐστι κιόνων σχῆμα.

Etiam,

Καῦνος.

Parthenius Erot. I. Ἱστορεῖ Νικαίνετος Λύρκῳ, καὶ Ἀπολλώνιος Καύνῳ. Puto idem Opus fuiſſe, quod mox

Καύνου κτίσις

indigetatur ab eodem Erot. XI. Ἱστορεῖ Ἀρισόκριτος, καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος Καύνου κτίσει. Simile Opus,

Ἀλεξανδρείας κτίσις.

Scholiaſtes Nicandri Theriacis. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ῥόδιος ἐν τῇ τῆς Ἀλεξανδρείας κτίσει, ἀπὸ τῶν σταγόνων τοῦ τῆς Γοργόνος αἵματος. Item,

Κνίδης κτίσις.

Stephanus in Ψυκτήριος. Καθὼς φησὶν Ἀπολλώνιος ἐν Κνίδης κτίσει. Non dubito, quin hæ partes fuerint maioris Operis, quod

Κτίσεις

inſcripſerat. Aliud quoque fuit,

Περὶ Ἀρχιλόχου.

Athenæus lib. X. Ὅτι δὲ λευκῷ ἱμάντι περιειλοῦντες τὴν σκυτάλην οἱ Λάκωνες ἔγραφον ἃ ἐβούλοντο, εἴρηκεν ἱκανῶς Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ Περὶ Ἀρχιλόχου. Eius.

Ἀργο-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

Ἀργοναυτικὰ,

in libros IV. tributa, habemus.

Ἐπιγράμματα.

Antoninus Liberalis Metamorph. XXIII. Ἱστορεῖ Νίκανδρος Ἑτεροιουμένων α΄. καὶ Ἡσίοδος ἐν Μεγάλαις Ἠοίαις, καὶ Διδύμαρχος ἐν Μεταμορφώσεων γ΄. καὶ Ἀντίγονος ἐν ταῖς Ἀλλοιώσεσι, καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος ἐν τοῖς Ἐπιγράμμασι.

APOLLONIVS *Senior.*

Erotianus. Ἀπολλώνιος δ᾽ ὁ πρεσβύτερος, ὑπεροχὴν στρογγύλην, σφαίρᾳ ὁμοίαν. Hic, puto, eſt; qui ſcripſit,

Περὶ τῆς συγκρίσεως τοῦ δωδεκαέδρου,
καὶ τοῦ εἰκοσαέδρου·

Laudat Hypſicles Περὶ τῶν πέντε σωμάτων, lib. I. Τὸ ὑπὸ Ἀπολλωνίου γραφὲν Περὶ τῆς συγκρίσεως τοῦ δωδεκαέδρου, καὶ τοῦ εἰκοσαέδρου. Locus iſte eſt in Proœmio. Et mox iterum alter, cap. II. Ὑπὸ δὲ Ἀπολλωνίου ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐκδόσει τῆς Συγκρίσεως τοῦ δωδεκαέδρου, καὶ τοῦ εἰκοσαέδρου.

APOL.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

APOLLONIVS *Sotadis F.*

Scripſit,

Περὶ τῶν τοῦ πατρὸς ποιημάτων.

Athenæus lib. XIV. Καὶ ὁ τοῦ Σωτάδου παῖς Ἀπολλώνιος· ἔγραψε δὲ καὶ οὗτος Περὶ τῶν τοῦ πατρὸς ποιημάτων σύγγραμμα.

APOLLONIVS *Stratonius.*

Videtur ſcripſiſſe,

Περὶ σφυγμῶν.

Meminit eius Galenus De Diff. Pulſ. lib. IV. Ἔνιοι δὲ καὶ δύο καὶ τρεῖς ὅρους (τοῦ σφυγμοῦ) ἔγραψαν, ὥσπερ Ἀπολλώνιος ὁ ἀπὸ Στράτωνος.

APOLLONIVS *Ther.*

Meminit eius Erotianus. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Θὴρ, ἐξοχλώ.

APOLLONIVS *Tyaneus Maior.*

Eius

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

Ἐπιστολαὶ

exſtant.

Διαθῆκαι.

Laudantur à Philoſtrato in eius Vitâ, lib. I. cap. III. Καὶ Διαθῆκαι δὲ τῷ Ἀπολλωνίῳ γεγράφαται, παρ᾽ ὧν ὑπάρχει μαθεῖν, ὡς ὑποθειάζων τὴν φιλοσοφίαν ἐγένετο·

Περὶ μαντείας ἀστέρων.

Idem Philoſtratus lib. III. cap. XIII. Τὸν Ἀπολλώνιον ξυμφιλοσοφεῖν τῷ Ἰάρχᾳ, καὶ ξυγγράψαι μὲν ἐκεῖθεν Περὶ μαντείας ἀστέρων βίβλους τέτταρας, ὧν καὶ Μοιραγένης ἐπεμνήσθη.

Περὶ θυσιῶν.

Idem loco citato. Ξυγγράψαι δὲ Περὶ θυσιῶν, καὶ ὡς ἄν τις ἑκάστῳ θεῷ προσφόρως τε, καὶ κεχαρισμένως, θύοι. Atque hoc ipſum Opus deſignat iterum lib. IV. cap. VI. Τὴν μὲν δὴ πρώτην διάλεξιν, ἐπειδὴ φιλοθύτας τοὺς Ἀθηναίους εἶδεν, ὑπὲρ ἱερῶν διελέξατο. καὶ ὡς ἄν τις ἐς τῷ ἑκάστῳ τῶν θεῶν οἰκεῖον, καὶ πηνίκα τῆς ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς, ἢ θύοι, ἢ σπένδοι, ἢ εὔχοιτο· καὶ βιβλίῳ

Ἀπολ-

Ἀπολλωνίου προσευχεῖν ἐστιν, ἐν ᾧ ταῦτα τῇ ἑαυτοῦ φωνῇ ἐκδιδάσκει.

APOLLONIVS *Tyaneus Minor.*

Etiam hic Philoſophus, vixitque ſub Adriano Imperatore. Suidas. Ἀπολλώνιος ἕτερος Τυανεὺς φιλόσοφος, νεώτερος, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως, ὡς Ἀρχέσφων ἐν τῷ Περὶ ὁμωνύμων.

APOLLONIVS *Tyrius.*

Eius Opus,

Πίναξ τῶν ἀπὸ Ζήνωνος φιλοσόφων.
καὶ τῶν βιβλίων.

Strabo lib. XVI. Ἐκ Τύρου δὲ Ἀντίπατρος, καὶ μικρὸν πρὸ ἡμῶν Ἀπολλώνιος, ὁ τὸν Πίνακα ἐκθεὶς τῶν ἀπὸ Ζήνωνος φιλοσόφων, καὶ τῶν βιβλίων. Et ex eo eſt, quod Περὶ Ζήνωνος citat Diog. Laërtius in Zenone, lib. VII. Καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Τύριος ἐν πρώτῳ Περὶ Ζήνωνος. Ac mox iterum. Καθὰ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Τύριος ἐν πρώτῳ Περὶ Ζήνωνος φησί.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

Atque hæc certa. Verùm etiam alia paſſim Opera videas commemorari, quæ ignores, cui Auctori aſſignare certò poſſis. Feruntur Apollonij cuiuſdam libri,

Περὶ κοχλίου.

Proclus ad Euclidem lib. II. Καθάπερ Ἀπολλώνιος ἐν τῷ Περὶ τοῦ κοχλίου γράμματι δείκνυσι.

Λέξεις.

Scholiaſtes Apollonij lib. I. Ἀπολλώνιος ἐν ταῖς Λέξεσιν ἀποδέδωκεν ἄφλαστον τὸ ἀκροστόλιον, οὐκ εὖ.

Περὶ βοτανῶν.

Scholiaſtes Nicandri Theriacis. Σημαίνει δὲ, ποτὲ μὲν, τὸ περίψημα· ποτὲ δὲ, τὴν βοτάνην. ἧς μνημονεύει καὶ Ἀπολλώνιος ἐν τῷ Περὶ βοτανῶν. Oribaſius in Præfatione Euporiſtôn ad Eunapium. *A Dioſcoro, & Apollonio, vel ab alijs, qui* De virtutibus herbarum *ſcripſerunt.*

Γλῶσσαι Ἡροδότου.

Etymologici Auctor, in Κωφός. Οὕτως Ἀπολλώνιος.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

λώνιος ἐν ταῖς Γλώσσαις Ἡροδότου. Iterum in Σοφιστῆς. Οὕτως Ἀπολλώνιος ἐν ἐξηγήσει τῶν Ἡροδότου Γλωσσῶν.

Ὑπομνήματα.

Schol. Apollonij lib. I. Ἀπολλώνιός φησιν ἐν πρώτῳ τῶν Ὑπομνημάτων τὸν σίδηρον ὑπὸ τῶν ἀρχαίων χαλκὸν λέγεσθαι.

Τεχνικός.

Athenæus lib. III. Ἐγώ γε οἶδα ἐπινομίδα καλουμένην καὶ μέρος τι τῆς τριήρεος, ὡς Ἀπολλώνιος ἐν Τεχνικῷ παρατέθειται.

Περὶ Συμποσίων.

Idem Athenæus lib. v. Καὶ παρ' Αἰγυπτίοις δὲ τὸ παλαιὸν σωφρονικῶς διεξήγετο τὸ τῶν συμποσίων γένος. καθάπερ εἴρηκεν Ἀπολλώνιος, περὶ τούτων γεγραφώς.

Χρονικά.

Stephanus. Χαλκητόριον, πόλις Κρήτης. ὁ πολίτης, Χαλκητορεύς. Ἀπολλώνιος τετάρτῳ Χρονικῶν.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

Μεθ' οὗ Χαρίδημος ἦν φυγὰς Χαλκητορεύς.

Citatur quoque Apollonius quidam, ſed non nominato Opere, apud Plinium Nat. Hiſt. lib. XXVIII. cap. I. *Vi interempti dente gingiuas in dolore ſacrificari, Apollonius efficaciſſimum ſcripſit.* Hactenus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

IOANNIS MEVRSI
IN
APOLLONII
DYSCOLI,
Alexandrini, Grammatici, Hiſtoriæ Commentitiæ Librum,

COMMENTARIVS.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

IOANNIS MEVRSI IN APOLLONII DYSCOLI, Alexandrini, Grammatici, Hiſtoriæ Commentitiæ Librum, COMMENTARIVS.

CAP. I.

BΩ'λȣ Ε'πιμενίδης ὁ Κρής.] De Bolo, patre Epimenidis, non temerè alibi occurrit. Diog. Laertius in eius Vitâ, lib. 1. variè patrem tradi refert ex Theopompo. Ε'πιμδνίδης, καθά φησι Θεόπομπος, καὶ ἄλλοι συχνοὶ, πατρὸς μὲν

 ἦν

τὴν Φαιστίου· οἱ δὲ, Δωσιάδου· οἱ δὲ, Ἀγησάρχου. Sed de Bolo, vt vides, nulla mentio. Duo quidem Boli leguntur, ambo philoſophi; vnus Democriteus, alter Pythagoreus. De Pythagoreo, ita Suidas. Βῶλος, Μενδήσιος, Πυθαγόρειος. (ἔγραψε) Περὶ τῶν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἱστοριῶν εἰς ἐπίστασιν ἡμᾶς ἀγαγόντων. Περὶ θαυμασίων. Φυσικὰ δίμερῆ. Ἔχει δὲ περὶ συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν λίθων κατὰ στοιχεῖον. Περὶ σημείων τῶν ἐξ ἡλίου, καὶ σελήνης, καὶ ἄρκτου, καὶ λύχνου, καὶ ἴριδος. De Domocritéo, idem iſta. Βῶλος, Δημοκρίτειος, φιλόσοφος. (ἔγραψεν) Ἱστορίαν, καὶ Τέχνην ἰατρικήν. ἔχει δὲ ἰάσεις φυσικὰς, ἀπό τινων βοηθημάτων τῆς φύσεως. Meminit eius Stephanus in Ἄψινθος. Ἔστι δὲ καὶ εἶδος φυτοῦ, περὶ οὗ Βῶλος ὁ Δημοκρίτειος. Nec ſcio, an ſit ille ipſe, cuius Theophylactus Simocatta meminit, Phyſ. Quæſt. XIX. Οὐ Θεόφραστον, (λωποδυτήσω) τὴν τῆς γνώσεως θάλατταν· οὐ Βῶλον, οὐκ Αἰλιανόν· οὐ τὸν τῆς ἐπιστήμης πλοῦτον Πλούταρχον. Inclino tamen, vt de Pythagoreo illa capi debere cenſeam, cuius Φυσικὰ laudantur à Suida. Nec ſat certum, vter iſte apud Ioannem Tzetzem in Heſiodi Theogoniam. Ἐκ δ' ἐμπειρίας τέχνη, ἡ ἐπιστήμη, καθὰ φησὶ Βῶλος ὁ φιλόσοφος. Quod enim ibi editur Πῶλος, id mendoſum eſt. Nam, vt obiter illud dicam, Polus non philoſophus erat, verum rhetor. Meminitque eius Ariſtoteles, Rhet. lib. II. cap. XXIII. Κόνων Θρασύβουλον.

λον, θρασύβουλον ἐκάλει. καὶ Ἡρόδικος Θρασύμαχον, ἀεὶ θρασύμαχος εἶ· καὶ Πῶλον, ἀεὶ σὺ πῶλος εἶ. Et Dionyſius Halicarnaſſeus in Epiſtolâ ad Pompeium. Ἐῶ γὰρ τὰς ἄλλας αὐτοῦ γραφὰς παραφέρειν, ἐν αἷς κωμῳδεῖ τοὺς περὶ ἑαυτοῦ, Παρμενίδην τε, καὶ Ἱππίαν, καὶ Πρωταγόραν, καὶ Πρόδικον, καὶ Γοργίαν, καὶ Πῶλον, καὶ Θεόδωρον. Suidas de eo. Πῶλος, Ἀκραγαντῖνος, ῥήτωρ· μᾶλλον δὲ, σοφιστὴς τῶν πάλαι, διδάκαλος Λικυμνίου. ἔγραψε Γενεαλογίαν τῶν ἐπὶ Ἴλιον στρατευσάντων Ἑλλήνων καὶ Βαρβάρων, καὶ πῶς ἕκαστος ἀπήλλαξε. τινὲς δὲ αὐτὸ Δαμάστου ἐπιγράφουσι. νεῶν κατάλογον. περὶ λέξεων. Vbi habes ſcripta eius; quibus addo item tragœdiam, cui titulus erat, Τρῳάδες. Scholiaſtes, Ariſtotelis in Rhetorica, loco citato. Ὁ Πῶλος, μαθητὴς, καὶ παῖς ἦν τοῦ Γοργίου· ἐν ταῖς Τρῳάσι τῷ δράματι. Item Opus de arte Rhetoricâ, Τέχνη inſcriptum. Syrianus in Hermogenem. Ὅθεν καὶ Πῶλος, ὁ Γοργίου μαθητὴς, ἐν τῇ Τέχνῃ φησίν. Hic ipſe eſt, cuius meminit Sopater, in Prolegomenis in Ariſtidis Orationes Platonicas. Ἀποδεδειγμένης τέταρτον μέρος κολακείας ῥητορικῆς ἐπήνεγκε Πῶλος. καὶ οἱ ῥήτορες ἄρα κόλακες ἦσαν. Sed ad Boli mentionem, à quo ſum digreſſus paulum, vt reuertar; neuter horum, ſi rationem temporum videas, pater eſſe Epimenidis huius potuit; niſi fortè Pythagoreum cenſere velis. Ac tum oportet, viuo adhuc Pythagora de ſectâ eius fuiſſe ipſum, & hunc filium ha-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

buiſſe, qui Pythagoræ coœtaneus. Nam tradit Diogenes, quem laudaui, cum Epimenide Cretam Pythagoram deveniſſe, & in Idæum antrum deſcendiſſe. Verba eius ecce iſta ſunt in Pythagora, lib. VIII. Εἶτα ἐν Κρήτῃ σὺν Ἐπιμενίδῃ κατῆλθεν εἰς τὸ Ἰδαῖον ἄντρον.

καὶ κατακοιμηθῆναι ἔτη ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα.] De ſomno Epimenidis, res notiſſima eſt; ſed de tempore, variant Scriptores. De LVII annis conſentit Plinius lib. VII. cap. LII. *In Gnoſſio Epimenide ſimili modo accipio. Puerum æſtu, & itinere, feſſum ſeptem & quinquaginta dormiſſe annis.* Diogenes in eius vitâ. Οὗτός ποτε πεμφθεὶς παρὰ τοῦ πατρὸς ἐς ἀγρὸν ἐπὶ πρόβατον, τῆς ὁδοῦ κατὰ μεσημβρίαν ἐκκλίνας, ἐπ' ἄντρῳ τινὶ κατεκοιμήθη ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα ἔτη. Varro de quinquaginta tantum annis auctor eſt, lib. De L. L. VI. *Nec mirum, cum non modò Epimenides poſt annos quinquaginta expergitus à multis non cognoſcatur; ſed etiam Teucer Liuij poſt annos* XII *ab ſuis qui ſit ignoratur.* Et Plutarchus lib. Εἰ γέροντι πολιτευτέον. Ὥσπερ Ἐπιμενίδην λέγουσι κατακοιμηθέντα νεανίαν ἐξέγρεσθαι γέροντα μετὰ πεντήκοντα ἔτη. Tertullianus non totos quinquaginta dicit, lib. De Animâ, cap. XLIV. *Quod etiam Epimenidem in fabulam impegit, quinquaginta penè annos ſomniculoſum.* Pauſanias in Atticis quadraginta duntaxat annos dormijſſe eum tradit. Πεποίηται δὲ καθήμενος Ἐπιμενίδης Κνώσσιος, ὃν ἐλθόντα ἐς ἀγρὸν κοιμᾶσθαι λέγουσιν ἐσελθόντα ἐς σπήλαιον. ὁ δὲ ὕπνος οὐ πρότε-

πρότερον ἀνῆκεν αὐτὸν, πρὶν ἢ οἱ τεσσαρακοστὸν ἔτος γενέσθαι καθεύδοντι. Verùm quid Suidâ in Ἐπιμενίδης faciemus, qui ſex tantum annos ſomno eius attribuit? Ἔζησεν, inquit, ἑκατὸν πεντήκοντα ἔτη, τὰ δὲ ἓξ ἐκαθεύδησεν. Et Appendix Vaticana Cent. III. Prouerb. XCVII ſeptem dicit. Ἐβίω δὲ οὗτος (ὁ Ἐπιμενίδης) ὥς φησιν ὁ Θεόπομπος, ἔτη ἑκατὸν πεντήκοντα καὶ ἑπτά· ἅπερ ἑπτὰ ἐκαθεύδησεν. Omniò corruptos numeros arbitror; & in Suida reſcribendum, τὰ δὲ νζ' ἐκαθεύδησεν: in Appendice verò Vaticanâ, ἅπερ πεντήκοντα καὶ ἑπτὰ ἑ.

ἔτι καὶ Θεόπομπος ἐν ταῖς Ἱστορίαις.] De Theopompo hoc, alijſque eius nominis, & eorum item ſcriptis, vide quæ notamus infra, ad cap. X.

Λέγουσι δὲ οἱ Κρῆτες, ὥς φησι Θεόπομπος, ἔτη βιώσαντα αὐτὸν ἑκατὸν πεντήκοντα ἀποθανεῖν.] Ita Suidas, in verbis iam citatis. Ἔζησεν ἑκατὸν πεντήκοντα ἔτη. Alij ſeptem annos addunt. Diogenes, Καὶ ἐπανελθὼν ἐπ' οἶκον, μετ' οὐ πολὺ ἀπήλλαξεν, ὥς φησι Φάσγων ἐν τῷ Περὶ μακροβίων, βιοὺς ἔτη ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα καὶ ἑκατόν. Plinius lib. VII. cap. LII. *Rerum faciem mutationemq́ mirantem, velut poſtero experrectum die. hinc pari numero dierum ſenio ingruente, vt tamen in ſeptimum & quinquageſimum atque centeſimum vitæ duraret annum.* Videndus quoque Val. Maximus lib. VIII. cap. XIII. Xenophanes Colophonius annos tribuebat CLIV. Cretenſes verò CCXCIV. Diogenes. Μετήλλαξεν ὥς φησι Φάσγων ἐν τῷ Περὶ μακροβίων,

βιοὺς ἔτη ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα καὶ ἑκατόν· ὡς δὲ Κρῆτες λέγουσιν, ἑνὸς δέοντα τριακόσια. ὡς δὲ Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος ἀκηκοέναι φησὶ, τέτταρα πρὸς τοῖς πεντήκοντα καὶ ἑκατόν. Itaque, quod de Cretenſibus hîc ait Apollonius, minimè verum eſt; niſi velimus dicere, mutilum locum.

CAP. II.

Ἀριστέαν δὲ ἱστορεῖται τὸν Προικοννήσιον] De Ariſtea paſſim occurrit apud Scriptores. Vide, ſi tanti, quæ à me pridem annotata ad Heſychium Mileſium

οἱ Σικελοὶ ἱερόν τε καθιδρύσαντο αὐτῷ, καὶ ἔθυσαν ὡς ἥρωι.] Statuam Ariſteæ poſitam à Metapontinis in foro, iuxta aram Apollinis, iuſſu ipſius, commemorat Herodotus lib. IV. Μεταποντῖνοι γάρ φασι αὐτὸν Ἀριστέην, φανέντα σφι ἐς τὴν πόλιν, κελεῦσαι βωμὸν ἱδρύσασθαι Ἀπόλλωνι, καὶ Ἀριστέω τοῦ Προκοννησίου ἐπωνυμίην ἔχοντα ἀνδριάντα παρ' αὐτὸν ἱστάναι. φάναι γάρ σφι τὸν Ἀπόλλωνα Ἰταλιωτέων μούνοισι δὴ ἀπικέσθαι ἐς τὴν χώρην, καὶ αὐτὸς οἱ ἕπεσθαι ὁ νῦν ἐὼν Ἀριστέης· τότε δὲ, ὅτε εἵπετο τῷ θεῷ, εἶναι κόραξ. καὶ τὸν, εἰπόντα ταῦτα, ἀφανισθῆναι. σφέας δὲ Μεταποντῖνοι λέγουσι, ἐς Δελφοὺς πέμψαντας, τὸν θεὸν ἐπερωτᾶν, ὅ, τι τὸ φάσμα τοῦ ἀνθρώπου εἴη· τήν τε Πυθίην σφέας κελεύειν πείθεσθαι τῷ φάσματι· πειθομένοισι δέ, ἄμεινον συνοίσεσθαι. καὶ σφέας, δεξαμένους ταῦτα, ποιῆσαι ἐπιτελέα. καὶ νῦν ἕστηκε ἀνδριὰς ἐπωνυμίην ἔχων Ἀριστέω,

Ἀρισέω, παρ' αὐτῷ τῷ ἀγάλματι τοῦ Ἀπόλλωνος. περὶ δὲ αὐτὸν δάφναι ἑστᾶσι. τὸ δὲ ἄγαλμα ἐν τῇ ἀγορᾷ ἵδρυται. In eandem rem Æneas Gazæus in Theophraſto. Ἀρισέα φασί τὸν Προκοννήσιον, εἰσελθόντα περὶ τὸν κναφέα ἐν Προκοννήσῳ, ἐκεῖ καὶ τεθνάναι. καὶ ἀφανισθέντα, Κυζικηνοῖς φανερῶς διαλέγεσθαι. καὶ διακοσίοις ὕσερον ἔτεσι ἐν Ἰταλίᾳ Μεταποντίνοις ὀφθῆναι. καὶ κελεύειν ἑαυτὸν θυσίαις τιμᾶν, καὶ τὸν Ἀπόλλω, συνείπετο γὰρ, ἔφη, τῷ Ἀπόλλωνι τότε κόραξ ὑπάρχων ὁ νῦν Ἀρισέας· καὶ τοὺς Μεταποντίνους, πέμψαντας εἰς Δελφοὺς, ἐρωτᾶν τὸν Ἀπόλλω, εἰ χρὴ τῷ Ἀρισέα πείθεσθαι. καὶ τὴν Πυθίαν χρῆσαι, ὡς πειθομένοις ἄμεινον ἔσται· καὶ νῦν ἀνδριὰς ἕστηκεν ἐπωνυμία Ἀρισέας, παρ' αὐτῷ τῷ ἀγάλματι τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ ὡς θεοῖς ἀμφοτέροις ἡ θυσία κοινὴ νομίζεται. Ad lauros quod attinet, quas circum ſtatuam eius poſitas commemorat Herodotus, eas æneas fuiſſe diſcimus ex Athenæo, lib. XIII. Τῆς δάφνης τῆς χαλκῆς, ἣν ἔστησαν οἱ Μεταποντῖνοι κατὰ τὴν Ἀρισέα τοῦ Προκοννησίου ἐπιδημίαν, ὅτε ἔφησεν ἐξ Ὑπερβορέων παραγεγονέναι. Origenes contra Celſum lib. III. Ἔπι δὲ (ἐκτίθεται) καὶ χρησμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐπισκήψαντος Μεταποντίνοις, ἐν θεῶν μοίρα νέμειν τὸν Ἀρισέαν, ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ. Et poſteà. Οὐχ ἡ τυχοῦσα θειότης ἦν ἐν αὐτῷ, οὐκέτι δὲ οὔτε ἐν τῷ Προκοννησίῳ Ἀρισέα, κἂν ὁ Ἀπόλλων αὐτὸν βούλεται ἐν θεῶν μοίρα νέμειν. Athenagoras non à Siculis, vt hic Apollonius noſter; neque à Metapontinis, vt Herodotus, & ex eo Æneas, atque Origenes: ſed à Chijs

cultum

cultum tradit, communi cum Ioue, & Apolline, honore. Locus eſt in Legat. pro Chriſtianis. Καὶ (ἵδρυνται) Χῖοι Ἀερσέαν, τὸν αὐτὸν καὶ Δία καὶ Ἀπόλλωνα νομίζοντες.

Cap. III.

Φασὶ γὰρ αὐτοῦ τὴν ψυχὴν, ἀπὸ τοῦ σώματος πλαζομένην, ἀποδημεῖν ἐπὶ πολλὰ ἔτη.] Plinius lib. VII. cap. LII. *Reperimus inter exempla, Hermotimi Clazomenij animam, relicto corpore, errare ſolitam, vagamque è longinquo multa annuntiare, quæ niſi à præſenti noſci non poſſent.* Lucianus in Encomio Muſcæ. Καὶ ἐπαληθεύει τὸν περὶ Ἑρμολίμου τοῦ Κλαζομενίου μῦθον. ὅτι πολλάκις ἀφεῖσα αὐτὸν ἡ ψυχὴ, ἀπεδήμει καθ' ἑαυτὴν· εἶτα ἐπανελθοῦσα, ἐπλήρου αὖθις τὸ σῶμα, καὶ ἀνίστα τὸν Ἑρμότιμον. Origenes contra Celſum lib. III. Ἐπεὶ δὲ μετὰ ταῦτα καὶ μετὰ τοῦ Κλαζομενίου ὁ Κέλσος εἶπε, προσθεὶς ἔτι τὰς κατ' αὐτὸν ἱστορίας, μῶν οὐ τοῦτό φασιν, ὡς ἄρα ἡ ψυχὴ αὐτῷ πολλάκις, ἀπολιποῦσα τὸ σῶμα, περιεπόλει ἀσώματος; Vide etiam Tertullianum De Animâ, cap. XLVI.

Εἰσελθόντες τινές εἰς τὴν οἰκίαν] Tertullianus De Animâ, cap. XLIV. *Vxor hoc prodidit dormienti. inimici, dormientem nacti, pro defuncto cremauerunt.* Hos Cantharidas appellatos tradit Plinius, loco citato. *Corpore interim ſemianimi, donec eo cremato inimici, qui Cantharidæ voca-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

vocabantur, remeanti animæ velut vaginam ademerint.

καὶ ἱερὸν αὐτῷ καθίδρυται.] Origenes loco citato. Μῶν οὐ τοῦτό φασιν, ὡς ἄρα ἡ ψυχὴ αὐτοῦ πολλάκις ἀπολιποῦσα τὸ σῶμα, περιεπόλει ἀσώματος; καὶ οὐδὲ τοῦτον ἐνόμισαν θεὸν οἱ ἄνθρωποι; Tertullianus De Animâ, cap. II *Vt Hermotimum, cui Clazomenij mortuo templum contulerint.* Iterum cap. XLIV. *Ciues Clazomenij Hermotimum templo conſolantur.*

Εἰς ὃ γυνὴ οὐκ εἰσέρχεται, διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν.] Tertullianus De Animâ, cap. XLIV. *Clazomenij Hermotimum templo conſolantur. Mulier non adit, ob notam vxoris.*

CAP. IV.

Ἄβαρις δὲ ἐξ Ὑπερβορέων ἦν μὲν καὶ αὐτὸς θεολόγων.] Abaridis huius meminerunt varij. Strabo lib. VII. Herodotus lib. IV. Iamblichus, & Malchus, ſiue Porphyrius, De Vitâ Pythagoræ. Origenes contra Celſum lib. III. Clemens Strom. I. Greg. Nazianzenus Orat. in laudem Baſilij Magni, & Epiſt. X. Himerius εἰς τὸν κόμητα Οὐρσίκιον. Harpocration. Suidas. Alij. Quin de nomine etiam ipſius Opus quoddam ſuum Heraclides Ἄβαρις inſcripſit; vt diſcimus ex Plutarcho, initio libri De Aud. Poetis. Καὶ τὸν Ἄβαριν τὸν Ἡρακλείδου, καὶ τὸν Λύκωνα τὸν Ἀρίστωνος διερχόμενοι.

Ἔγραφε δὲ καὶ χρησμούς.] Abaridis opus fuit, Χθησμοὶ Σκύθινοι. Suidas. Ἄβαρις Σκύθης, Σεύθου υἱός. συνεγράψατο δὲ Χρησμοὺς, τοὺς καλουμένους Σκυθίνους. Scholiaſtes Ariſtophanis meminit ad Equites. Καὶ Ἄβαριν φασὶ τὸν Ὑπερβόρειον ἐλθόντα θεωρὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, Ἀπόλλωνι θητεῦσαι, καὶ οὕτω συγγράψαι τοὺς Χρησμοὺς, τοὺς νῦν προσαγορευομένους Ἀβάριδος.

λέγεται δὲ τοῦτον εἰς Λακεδαίμονα παραγενόμενον.] Iamblichus De Vitâ Pythagoræ lib. I. cap. XXVIII. Λέγεται δὲ καὶ ἐν Λακεδαιμονίοις θῦσαι τὰ κωλυτήρια, καὶ διὰ τοῦτο οὐδένα πώποτε ὕστερον ἐν Λακεδαίμονι λοιμὸν γενέσθαι. Spartam veniſſe, obſeruare quoque eſt apud Pauſaniam in Laconicis; qui ait, templum conſtituiſſe Proſerpinæ τῇ Σωτείρᾳ, è regione Veneris Olympiæ: quod alij tamen ad Orpheum referebant. Verba eius ecce iſta. Λακεδαιμονίοις δὲ ἀπαντικρὺ τῆς Ὀλυμπίας Ἀφροδίτης ἐστὶ ναὸς Κόρης Σωτείρας. ποιῆσαι δὲ τὸν Θρᾶκα Ὀρφέα λέγουσιν, οἱ δὲ Ἄβαριν, ἀφικόμενον ἐξ Ὑπερβορείων.

κωλυτήρια θῦσαι τοῖς θεοῖς.] Vocabantur κωλυτήρια ſacra, quæ malo alicui auerruncando, ac prohibendo, faciebant. Heſychius. Κωλυτὴρ, σημεῖόν τι ἐν θυτικῇ. καὶ θυσία τὶς, κωλυτήρια. Apud Iamblichum, in citatis paullò antè verbis. Λέγεται δὲ καὶ ἐν Λακεδαιμονίοις θῦσαι τὰ κωλυτήρια.

CAP.

CAP. V.

Ἐν Σκύρῳ τῷ νήσῳ] Xylander malebat, Ἐν Σύρῳ τῇ νήσῳ. Diogenes Laërtius, in Pherecyde, lib. I. ait factum, παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ψάμμου. Vbi pro ψάμμου Caſaubonus legendum putabat, Σάμου.

ὑδάτιον αἰτῆσαι παρά τινος] Narrat quoque Diogenes Laërtius in Pherecyde, lib. I. Καὶ ἀνιμηθέντος ἐκ φρέατος ὕδατος, πιόντα, προειπεῖν ὡς εἰς τρίτην ἡμέραν ἔσοιτο σεισμός· καὶ γενέσθαι. Plinius lib. II. cap. LXXIV. *Perhibetur & Pherecydis, Pythagoræ doctoris, alia coniectatio, ſed & illa diuina: hauſtu aquæ è puteo præſenſiſſe, ac prædixiſſe, ibi terræ motum.*

πάλιν δὲ εἰς Σάμον πορευόμενος] Idem tradit Diogenes loco citato.

CAP. VI.

καὶ γὰρ τῷ Ποντικοῦ πλοίῳ εἰσερχομένῳ] Vox truncata. Reſcribo. καὶ γὰρ Μεταποντίου πλοίῳ ε. Metaponti accidiſſe hoc fertur. Iamblichus de eius vitâ lib. II. cap. XXVIII. Καὶ ἐν Μεταποντίῳ εὐξαμένων τινῶν γενέσθαι αὐτοῖς τὰ ἐν τῷ προσπλέοντι πλοίῳ, νεκρὸς τοίνυν ἂν ὑμῖν ἔφη· καὶ ἐφάνη νεκρὸν ἄγον τὸ πλοῖον. Narrat rem etiam Porphyrius in eius vitâ.

Εὐχομένων σωστὸν εἶναι, κατελθεῖν διὰ τὸν φόρτον.] Reſtituo. *ἐ. σωστὸν ἐκεῖνο κατελθεῖν διὰ τ. φ.*

μικρὸν τοίνυν φανήσεται ὑμῖν σῶμα ἄγον τὸ πλοῖον.] Lego. *νεκρὸν τοίνυν φ.* Non enim exiguum corpus, ſed mortuum, nauis illa aduehebat. Ita hiſtoria teſtatur.

πάλιν δὲ ἐν Καυλωνίᾳ.] Corrige Iamblichum lib. I. cap. XXVIII. *Καὶ μετὰ ταῦτα ἐγένετο ἐν Καυλωνίᾳ ἡ λευκὴ ἄρκτος. καὶ πρὸς τὸν μέλλοντα ἐξαγγέλλειν αὐτῷ τὸν τούτου θάνατον προεῖπεν αὐτός.* Minus rectè hodiè editur, *ἐν Καυκωνίᾳ*. Caulonia, quemadmodum Metapontum, vrbs erat Italiæ; in quâ hæc geſta. Cauconia verò, regio Bithyniæ.

καὶ τὸν ἐν Τυῤῥηνίᾳ φησὶν δάκνοντα θανάσιμον ὄφιν] Vide Iamblichum loco citato.

καὶ ὑπὸ τοῦ κατὰ Σάμον ποταμοῦ διαβαίνων.] Erat autem hic fluuius Neſſus. Diogenes in eius Vitâ, lib. VIII. *Καὶ ὅτι Νέσσος ὁ ποταμὸς διαβαίνοντα αὐτὸν προσαγορεύσαι, πολὺς ἦν ὁ φάσκων.* Commemorat quoque Ælianus Var. Hiſt. lib. II. cap. XXVI. & lib. IV. cap. XVII. Porphyrio *Καύκασος* dicitur hic fluuius. *Καύκασον δ᾽ ἔφασιν τὸν ποταμὸν σὺν πολλοῖς τῶν ἑταίρων διαβαίνοντά ποτε προσειπεῖν, καὶ ὁ ποταμὸς γεγωνός τι καὶ τρανὸν ἀπεφθέγξατο, πάντων ἀκουόντων, χαῖρε Πυθαγόρα.* Sed legendum ego exiſtimo. *Καὶ Νέσσον δ᾽ ἔφασιν τ. π.*

ἐφάνη δέ ποτε καὶ ἐν Κρότωνι καὶ ἐν Μεταποντίῳ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ.] Ita Aelianus Var. Hiſt. lib.

lib. II. cap. XXVI. Ἀριστοτέλης λέγει, ὅτι τῆς αὐτῆς ἡμέρας ποτὲ κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν καὶ ἐν Μεταποντίῳ ὤφθη ὑπὸ πολλῶν, καὶ ἐν Κρότωνι. Eademque iterum habet lib. IV. cap. XVII. Porphyrius, qui hodie Malchus inſcribitur, pro Crotone Taurom enium nominat. Μιᾷ τε καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἔν τε Μεταποντίῳ τῆς Ἰταλίας, καὶ ἐν Ταυρομενείῳ τῆς Σικελίας, συγγεγονέναι, καὶ διειλέχθαι κοινῇ τοῖς ἑκατέρωθι ἑταίροις αὐτῷ διαβεβαιοῦνται σχεδὸν ἅπαντες.

καὶ τὸν ἴδιον μηρὸν παρέφαινε τοῖς καθημένοις εἰς χρυσοῦν.] Narrat etiam Porphyrius, Diogenes, & Ælianus, locis citatis. Et alluſum eſt à Luciano in Mort. Dial. vbi ita eum affatur Menippus. οὐκ ἔτι χρυσοῦς ὁ μηρός ἐστί σοι;

CAP. VII.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τοῖς Φυσικοῖς προβλήμασιν.] Vide Sect. XXI. Problem. XXIV. & Sect. XXXVIII. Problem. X.

CAP. VIII.

Ἄνδρων δ' ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν πρὸς Φίλιππον θυσιῶν.] Andronis hic liber, quantum memini, non temerè alibi citatur. Plures autem hoc nomine Scriptores exſtiterunt. Primus,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

ANDRON *Alexandrinus.*

Eiuſque

Χρονικὰ

laudantur ab Athenæo lib. IV. Οὐ γὰρ οἶδας ἱστοροῦντα Μενεκλέα τὸν Βαρκαῖον συγγραφέα, ἔτι τε τὸν Ἄνδρωνα ἐν τοῖς Χρονικοῖς τὸν Ἀλεξανδρέα. Et ex his puto eſſe, quæ profert Etymologici Auctor in Παρνασσὸς. Ἄνδρων δέ φησιν, ἐπειδὴ προσώρμισεν ἡ λάρναξ τοῦ Δευκαλίωνος. Secundus,

ANDRON *Epheſius.*

Hunc incerto Opere citat Diogenes Laërtius in Pherecyde, lib. I. Ἄνδρων δ' ὁ Ἐφέσιος δύο φησὶ γεγονέναι Φερεκύδας, Συρίους. Et Scholiaſtes Pindari Iſthm. Od. II. Σπαρτιάτην δὲ Ἀριστόδημον ἐν τοῖς ἑπτὰ σοφοῖς ἀναγράφεται Ἄνδρων ὁ Ἐφέσιος. Atque hic erit ſine dubio, cuius

Τρίπους

commemoratur à Diogene in Thalete, lib. I. Ἄνδρων δ' ἐν τῷ Τρίποδι (φησὶν) Ἀργείους ἆθλον ἀρετῆς τῷ σοφωτάτῳ τῶν Ἑλλήνων τρίποδα θεῖναι. κριθῆναι δὲ Ἀριστόδημον Σπαρτιάτην, ὃν παραχωρῆσαι Χείλωνι.

Evincit

Evincit eadem de Ariſtodemo Spartano narratio. Meminit eiuſdem Operis Clemens Strom. 1. Συνεχρόνισαν δὲ οἱ καταλεγέντες σοφοὶ τῷ Θαλεῖ, ὡς φησὶν Ἄνδρων ἐν τῷ Τρίποδι. Etiam Suidas, in Σαμίων ὁ δῆμος. Παρὰ Σαμίοις εὑρέθη πρώτοις τὰ κδ΄ γράμματα ὑπὸ Καλλιστράτου, ὡς Ἄνδρων. Et ex eo Apoſtolius, in eodem proverbio. Tertius,

ANDRON *Halicarnaſſeus.*

Nominat incerto itidem Opere Plutarchus Theſeo Ὡς Ἑλλάνικος, καὶ Ἄνδρων ὁ Ἁλικαρνασσεὺς, ἱστορήκασι. Et Iſaacius Tzetzes ad Lycophronem, Ἄνδρων δ᾽ ὁ Ἁλικαρνασσεὺς Ὠκεανὸν φησὶ γῆμαι δύο γυναῖκας, Ὀμφολίδην καὶ Παρθενόπην. ἐξ ὧν τέσσαρας θυγατέρας γεννᾷ, τὴν μὲν, Ἀσίαν, καὶ Λιβύην· θατέρας δὲ, Εὐρώπην, καὶ Θράκην. Sed corrigendus iſte locus, legendumque. γ. δ. γυναῖκας, Πομφολύγην, καὶ Παρθενόπην. Et mox. θ. γεννᾷ. τῆς μὲν, Ἀσίαν. Firmat ecce Scholiaſtes Æſchyli ad Perſas. Ἄνδρων ὁ Ἁλικαρνασσεὺς φησὶ τὸν Ὠκεανὸν γῆμαι Πομφολύγην, καὶ Παρθενόπην. σχεῖν δὲ ἐκ μὲν Παρθενόπης, Εὐρώπην καὶ Θράκην· ἐκ δὲ Πομφολύγης, Ἀσίαν καὶ Λιβύην. Cenſeo autem eſſe ex eo Opere, cui titulus,

Ἐπιτομὴ τῶν συγγενειῶν.

Memorat Scholiaſtes Apollonij lib. 1. Ἄνδρων δὲ ἐν τῇ Ἐπιτομῇ τῶν συγγενειῶν, Θεογνήτην τὴν Λαοδίκου μητέρα Ἰάσωνος γεγονέναι φησί. Et Harpocration in

φορ-

Φορβάντειον. Ὅτι τὸ Ἀθήνησι Φορβάντιον ὠνομάσθη ἀπὸ Φόρβαντος, βασιλεύσαντος Κουρητῶν, καὶ ὑπὸ Ἐρεχθέως ἀναιρεθέντος, δεδήλωκεν Ἄνδρων ἐν ὀγδόῃ Συγγενειῶν. Quartus,

ANDRON *Teius.*

Huius

Περίπλους

nominatur â Scholiaſte Apollonij lib. II. Ἄνδρων δὲ ὁ Τήϊος ἐν τῷ Περίπλῳ φησὶν, Ἀχέροντά τινα βασιλεῦσαι τῶν τόπων. Iterum poſtea, ſed ſine vllo Operis titulo. Ὁ δὲ Τήϊος Ἄνδρων φησὶ, μίαν τῶν Ἀμαζόνων, φυγοῦσαν εἰς Πόντον, γήμασθαι τῷ τῶν τόπων ἐκείνων βασιλεῖ. Cenſeo autem hunc ipſum eſſe, qui ſcripſerat,

Περὶ Πόντου.

ex eoque Opere deſumpta iſta; quemadmodum illa quoque, quæ leguntur apud Etymologici Auctorem in Σινώπη· Ὁ δὲ Ἄνδρων φησὶν μίαν τῶν Ἀμαζόνων, φυγοῦσαν εἰς Πόντον, παρὰ τὸν βασιλέα τοῦ πόντου, πίνουσάν τε πλεῖστον οἶνον, προσαγορευθῆναι Σινώπην. Titulum nobis repræſentat Scholiaſtes Apollonij, lib. II, Τὴν δὲ τῶν Ἀσυρίων χώραν Λευκόσυρον φησὶ καλεῖσθαι· Ἄνδρων ἐν τῷ

Περὶ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

Περὶ Πόντου. Quod verò hoc loco noſter Apollonius profert Περὶ θυσιῶν, πρὸς Φίλιππον. id an horum alicuius, an alterius verò fuerit, planè incertum eſt; neque hîc quicquam coniecturæ indulgere mihi libet.

Κορώνη ἐν τῇ Ἀττικῇ εἰς τὴν ἀκρόπολιν οὐδεμία ἑωρᾶται εἰσερχομένη.] Cornix Athenis arcem non intrabat. Plinius lib. x. cap. XII. *Ab Arcturi ſidere ad hirundinum aduentum notatur eam* (de cornice loquitur) *in Minervæ lucis templiſque rarò, alicubi omninò non aſpici, ſicut Athenis.* Antigonus Hiſt. Mir. XIV. Ἀμεληταγόρας δὲ ὁ Ἀθηναῖος, ὁ τὴν Ἀτθίδα συγγεγραφώς, οὔ φησι κορώνην προσίπτασθαι πρὸς τὴν ἀκρόπολιν, οὐδ' ἔχοι ἂν εἰπεῖν ἑωρακὼς οὐδείς. Et mox cauſam facti addit ex fabulâ, quam illic vide. At quæ mox de muſcâ addit noſter iſte, nondum alibi legere memini.

CAP. IX.

Οἱ μονοσιτοῦντες πικρότερα τὰ ἤθη ἔχουσι] Hæc ab Ariſtotele tradita fuerint in ijs Problematibus, quæ interciderunt.

CAP. X.

Θεόπομπος δὲ ἐν τοῖς Θαυμασίοις] Multa de Theopompis, eorumque ſcriptis, annotaui ante

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

ſeptennium hoc ad Heſychium Mileſium, quæ refingere per occaſionem hanc libet. Fuerunt autem iſto nomine Auctores plures; & in illis,

THEOPOMPVS *Athenienſis, Comicus.*

De eo Suidas. Θεόπομπος, Θεοδέκτου, ἢ Θεοδώρου, Ἀθηναῖος, κωμικός. ἐδίδαξε δράματα κδ΄. ἐστὶ δὲ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. Scripſit ecce Comœdias XXIV. quarum titulos, quando aliud nihil reliquum tempus fecit, inquiramus. In his fuit,

Ἄδμητος.

Athenæus lib. XV. Μνημονεύει τοῦ μυροπώλου τούτου τοῦ Πέρωνος καὶ Θεόπομπος ἐν Ἀδμήτῳ, καὶ Ἡδυχάρει.

Ἄλθαι.

Athenæus lib. XI. Καὶ Θεόπομπος δ' ἐν Ἄλθαις ἔφη. Niſi legendum, quod Caſaubano placuiſſe etiam video, ἐν Ἀλφαίᾳ. Ita enim eſt apud Pollucem, lib. X. cap. XLVI. Ὥσπερ που καὶ Θεόπομπος ἐν Ἀλφαίᾳ,

Τὴν

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

Τὴν οἰκίαν γὰρ εὗρον εἰσελθὼν ὅλην
Κίστην γεγονυῖαν φαρμακοπώλου Μεγαρικοῦ.

Ἀσκληπιός.

Suidas. Δράματα δὲ αὐτοῦ (τοῦ Θεοπόμπου) εἰσὶ καὶ ἄλλα πολλά, καὶ Ἀσκληπιός.

Ἀφροδίσιοι.

Scholiaſtes Ariſtophanis Pluto. Καὶ Θεόπομπος Ἀφροδισίοις.

Ὄνος μὲν ὀγκᾶθ᾽ ὁ Μελίτου Φιλωνίδης,
Ὄνῳ μιγείσης μητρὸς ἔβλαστε τῇ πόλει.

Ac fortaſſis eadem fuerit,

Ἀφροδίτη.

Cuius meminit Arhenæus lib. VII. Θεόπομπος Ἀφροδίτῃ,

——— ἀλλ᾽ ἔντραγε τὴν σηπίαν
Τηνδὶ λαβοῦσα, καὶ τοδὶ τὸ πολυπόδιον.

Εἰρήνη.

Pollux lib. x. cap. XXVI. Τὸ δὲ ὀβελισκο-

λύχνιον, ϛρατιωτικὸν μὲν τὸ χρῆμα, εἴρηται ὑπὸ Θεοπόμπου τοῦ Κωμικοῦ ἐν Εἰρήνῃ. Et mox, cap. XXVIII. Ὥσπερ καὶ Θεόπομπος Εἰρήνῃ. Athenæus lib. IX. Οἱ δὲ Ἀττικοὶ, ὦ Συρατικὲ Οὔλπιανὲ, καὶ ἔμβαμμα λέγουσιν· ὡς Θεόπομπος ἐν Εἰρήνῃ. Iterum, eodem libro. Καὶ Θεόπομπος δ' ἐν Εἰρήνῃ ἐπὶ τῆς θηλείας ἔταξε τὸν ἀλεκτρυόνα. Et lib. XIV. Θεόπομπος δὲ Εἰρήνῃ, τὰς Τιθρασίας ἐπαινῶν ἰσχάδας, φησὶν οὕτως.

Ἐποποιοί.

Scholiaſtes Apollonij lib. IV. Καὶ Πείσανδρος δὲ τὰ αὐτά φησι, καὶ Ἀκουσίλαος, καὶ Φερεκύδης, καὶ Νίκανδρος ἐν δευτέρῳ Αἰτωλικῶν, καὶ Θεόπομπος ἐν Ἐποποιοῖς.

Ἡδύχαρις.

Diogenes Laërtius in Platone, lib. III. Θεόπομπος γοῦν ἐν Ἡδυχάρει φησὶν οὕτως,

—— ἓν γάρ ἐστιν οὐδὲ ἕν.
Τὰ δὲ δύο μόλις ἓν ἐστιν, ὡς φησὶ Πλάτων.

Athenæus lib. XV. Μνημονεύει τοῦ μυροπώλου τούτου τοῦ Πέρωνος καὶ Θεόπομπος ἐν Ἀδμήτῳ, καὶ Ἡδυχάρει. Harpocration in Καταχύσματα. Ὡς Θεόπομπος ἐν Ἡδυχάρει.

Θησεύς.

Athenæus lib. III. Καὶ Θεόπομπος ἐν Θησεῖ. Plutarchus lib. De x. Rhet. in Iſæo. Μνημονεύει δὲ αὐτοῦ Θεόπομπος ὁ Κωμικὸς ἐν τῷ Θησεῖ. Laudat quoque Suidas in Ἀβυρτάκη.

Κάλλαισχρος.

Pollux lib. IX. cap. VI. Τὰ δὲ στατῆρος ἄξια, στατηρίδια φαίης ἄν, ὡς Θεόπομπος ἐν Καλλαίσχρῳ,

Οὐ φησὶν εἶναι τῶν ἑτέρων τὰς μέσας
Στατηρίδας. ———

Sed corruptum illum locum, & ſic reſtituendum cenſeo. τ. δ. ς. ἄξια, στατηραῖα φαίης ἄν. Et mox fragmentum Theopompi ſic legendum.

Οὐ φησὶν εἶναι τῶν ἑταιρῶν τὰς μέσας
Στατηραίας. ———

Athenæus lib. VII. Ὅταν δὲ καὶ Θεόπομπος ἐν Καλλαίσχρῳ λέγῃ. Occurritque rurſum apud eundem lib. IX. & X.

Καπηλίδες.

Pollux lib. VII. cap. XXXII. Εἴρηται δὲ καὶ ξιφο-

ξιφωμάχαιρα, ἡ μεγάλη μάχαιρα, ἐν Θεοπόμπου Καπηλίσιν,

Ἐλεφαντοκώπους ξιφομαχαίρας, καὶ δόρυ.

Et corrigendus eſt idem, lib. x. cap. XXXI. Θεόπομπος δὲ ἐν Καπηλίσιν,

Ἐλεφαντοκώπους ξιφομαχαίρας. ——

Hodie editur, Θεόπομπος δὲ ἐν Πόλησιν. Corruptus quoque Zenobij locus Cent. IV. Prouerb. XLIV. Μέμνηται ταύτης (τῆς θυσίας) Θεόπομπος ἐν Καπήλοισιν. Reſcribendum, Θ. ἐν Καπηλίσιν.

Μῆδος.

Athenæus lib. XI. Νίκανδρος δὲ ὁ Θυατειρηνὸς τὸ χωρὶς ὤτων ποτήριον ὠνομακέναι Θεόπομπον ἐν Μήδῳ. Et mox iterum. Θεόπομπος Παμφίλῃ, καὶ ἐν Μήδῳ. Scholiaſtes Pindari Pyth. Od. II. Χαρίζεσθαι γὰρ κυρίως τὸ συνουσιάζειν λέγεται, ὥσπερ Θεόπομπος ἐν Μήδῳ εἰσάγει τὸν Λυκαβηττὸν λέγοντα.

Νεμέα.

Athenæus lib. XI. Μνημονεύει δὲ τῆς κύλικος Θεόπομπος μὲν ἐν Νεμέᾳ οὕτως

Ὀδυσσεύς.

Athenæus lib. IV. Καὶ Θεόπομπος δ' ἐν Ὀδυσσεῖ ἔφη. Scholiaſtes Ariſtophanis Veſpis. Καὶ παρὰ Θεοπόμπῳ ἐν Ὀδυσσεῖ. Plurali numero ſcribitur,

Ὀδυσσεῖς,

apud Pollucem lib. VII. cap. XVI. Θεόπομπος δὲ ἐν Ὀδυσσεῦσιν ἔφη,

Ἐπὶ διακόνου λάσιον ἐπιβεβλημένος.

Et certè videntur duæ hoc titulo fabulæ fuiſſe, quales alijs quoque Comicis; & vna Ὀδυσσεὺς πρῶτος, altera Ὀδυσσεὺς δεύτερος, inſcripta fuerit. Ac prioris meminit, Erotianus. Λάσιον, ὀθόνιον. ὡς Θεόπομπος ἐν Ὀδυσσεῖ α'. Ita enim ibi reſtituendum cenſeo, cum hodie edatur. Θεόπομπος ἐν Ὀδυσσείᾳ.

Παῖδες.

Pollux lib. VII. cap. XIV. Ὧν λουτρίδα ἔοικε Θεόπομπος ὁ Κωμικὸς ἐν Παισί καλεῖν. Iterum lib. X. cap. XLVII. Ὧν λουτρίδα ἔξεστι καλεῖν, Θεοπόμπου εἰπόντος ἐν Παισί. Hephæſtion in Enchiridio. Τούτῳ καὶ ἐπὶ τοῦ πενταμέτρου Θεόπομπος ὁ Κωμι-

Κωμικὸς ἐχρήσατο ἐν Παισίν. Itaque corrigendus Scholiaſtes Ariſtophanis Auibus. Καὶ κατὰ σκελῶν ἐφόρει τὸ ἱμάτιον, ὡς Θεόπομπος ἐν Παισί. Perperam editur, Θεόπομπος ἐν Παιᾶσι.

Παμφίλη.

Athenæus lib. XI. Θεόπομπος Παμφίλῃ. Etymologici Auctor in Ἐπιτηδή. Θεόπομπος Παμφίλῃ,

> Αὕτη δ' ἐκείνη πρότερον ἐξηπίστατο
> Παρὰ τῆς ἐπιτηδῆς. ———

Πανταλέων.

Pollux lib. IX. cap. I. Καὶ Θεόπομπος ἐν Πανταλέοντι καὶ σπηλάδιον εἴρηκεν. Verum dubitatum video, an non titulus auctorem ſuum mentiretur. Idem Pollux, lib. X. cap. VIII. Προσχρήσεται τῷ ῥηθέντι ἐν Πανταλέοντι Θεοπόμπου, εἰ καὶ ἀμφισβητεῖται τὸ δρᾶμα.

Πηνελόπη.

Athenæus lib. V. Καὶ Θεόπομπος ἐν Πηνηλόπῃ. Iterum lib. XIV. Θεόπομπος Πηνελόπῃ,

> Καὶ τὴν ἱερὰν ἡμῖν σφάττουσι δέλφακα.]

Πόλεις.

Πόλεις.

Sed corruptus apud Pollucem iſte titulus. Vide ſupra in Καπηλίδες.

Σειρῆνες.

Athenæus lib. IX. Ἐν δὲ Σειρῆσιν (ὁ Θεόπομπος) ὑπήτρια καλεῖ τὰ ὑπογάστρια. Pollux lib. VII. cap. XXXIII. ſect. VIII Θεόπομπος ἐν Σειρῆσι Φρυγοῦς φησί. Etymologici Auctor in Ἐπὶ Χαριξένης. Αὐλητρὶς ἡ Χαριξένη ἀρχαία, καὶ ποιήτρια κρουμάτων· οἱ δὲ, μελοποιόν. Θεόπομπος Σειρῆσιν.

Στρατιώτης.

Priſcianus lib. XVIII. Θεόπομπος Στρατιώτῃ.

Στρατιώτιδες.

Pollux lib. IX. cap. VI. Παρὰ μέντοι Θεοπόμπῳ ἐν Στρατιώτισι καὶ τὸ πετρώβολον λαμβάνειν, πετρωβολίζειν ὠνόμασται. Athenæus lib. XI. Θεόπομπος Στρατιώτισιν.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

Φινεύς.

Athenæus lib. XIV. Τὸ γὰρ ἀπεθίζειν οὕτως εἴρηκεν ἐν Φινεῖ ὁ κωμῳδοποιὸς Θεόπομπος.

Τισάμενος.

Harpocration in Καταπλήξ. Θεόπομπος Τισαμένῳ. Laudat quoque Scholiaſtes Ariſtophanes Veſpis. Hæc de Theopompo Athenienſi, Comico. Sequitur alter,

THEOPOMPVS *Chius, Rhetor.*

De quo Suidas. Θεόπομπος, Χῖος, ῥήτωρ, υἱὸς Δαμασιστράτου. γεγονὼς κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἀναρχίας Ἀθηναίων ἐπὶ τῆς ἐνενηκοστῆς τρίτης ὀλυμπιάδος, ὅτε καὶ Ἔφορος, Ἰσοκράτους ἀκουστής, ἅμα Ἐφόρῳ. ἔγραψεν ΕΠΙΤΟΜΗΝ ΤΩΝ ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΩΝ, ἐν βιβλίοις β΄. ΦΙΛΙΠΠΙΚΑ, ἐν βιβλίοις οβ΄. ΕΛΛΗΝΙΚΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ, ἕπονται δὲ ταῖς Θουκυδίδου, καὶ Ξενοφῶντος, καὶ εἰσὶν ἐν βιβλίοις ιά. ἔχουσι τὰ ἀπὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, καὶ λοιπά. ἔγραψε δὲ καὶ ΕΤΕΡΑ ΠΛΕΙΣΤΑ. Eſt in illis, primo loco.

Ἐπιτομὴ τῶν Ἡροδότου ἱστοριῶν, ἐν βιβλίοις β΄.

Quod Opus qui laudaret, nondum vidi. Alterum eſt,

Φιλιπ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

Φιλιππικὰ, ἐν βιβλίοις οβ´.

Opus longè nobiliſſimum, & quod paſſim citatur ab Auctoribus antiquis, Græcis pariter & Latinis. Sed in numero librorum mendum eſt in iſtis Suidæ, ſcribendumque. Ἐν βιβλίοις νή. Diodorus Siculus lib. XVI. Τῶν δὲ συγγραφέων Θεόπομπος ὁ Χῖος, τὴν ἀρχὴν τῶν περὶ Φίλιππον ἱστοριῶν ἐντεῦθεν ποιησάμενος, γέγραφε βίβλους ὀκτὼ πρὸς ταῖς πεντήκοντα, ἐξ ὧν πέντε διαφωνοῦσιν. Quæ totidem verbis Anonymus in Olympiadum Deſcriptione, ad Olymp. CV. annum I. Ex his tres, XLI. XLII. XLIII. res Siculas tractabant. Idem Diodorus, libro citato. Θεόπομπος ὁ Χῖος ἐν τῇ τῶν Φιλιππικῶν ἱστορίᾳ κατέταξε τρεῖς βίβλους, περιεχούσας Σικελικὰς πράξεις. ἀρξάμενος δὲ ἀπὸ τῆς Διονυσίου τοῦ πρεσβυτέρου τυραννίδος, διῆλθε χρόνον ἐτῶν πεντήκοντα, καὶ κατέστρεψεν εἰς τὴν ἔκπλωσιν Διονυσίου τοῦ νεωτέρου. Εἰσὶ δὲ αἱ βίβλοι τρεῖς, ἀπὸ τῆς μιᾶς τεσσαρακοστῆς ἄχρι τῆς τρίτης καὶ τεσσαρακοστῆς. Quæ totidem iterum verbis idem Anonymus Olymp. CIX. anno II. Poſt hæc commemorantur Suidæ,

Ἑλληνικαὶ ἱστορίαι, ἐν βιβλίοις ιά,

Hoc quoque Opus multis laudatum; verùm iterum in librorum numero mendum eſt, ſcribendumque. Ἐν βιβλίοις ιβ´. Diodorus lib.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

XIV. Θεόπομπος δὲ ὁ Χῖος τὴν τῶν Ἑλληνικῶν σύνταξιν κατέστρεψεν εἰς τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν, καὶ εἰς τὴν περὶ Κνίδον ναυμαχίαν, γράψας βίβλους δώδεκα. Anonymus in Olymp. Deſcript. ad Olymp. XCII. annum II. Θεόπομπος, τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις διελθὼν ἐπ᾽ ἔτη ἑπτακαίδεκα, καταλήγει τὴν ἱστορίαν εἰς τὴν περὶ Κνίδον ναυμαχίαν, ἐν βιβλίοις ιβ΄. Vide eundem iterum ad Olymp. XCVI. annum II. Concludit de eius ſcriptis Suidas. Ἔγραψε δὲ καὶ ἕτερα πλεῖστα. Inter hæc fuerunt, Λόγοι πανηγυρικοὶ, καὶ συμβουλευτικοί. Ἐπιστολαὶ ἀρχαϊκαί. Ὑποθῆκαι. Dionyſius Halicarnaſſeus in Epiſtolâ ad Pompeium. Θεόπομπος δὲ Χῖος, ἐπιφανέστατος πάντων Ἰσοκράτους μαθητῶν γενόμενος, καὶ πολλοὺς μὲν ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΥΣ, πολλοὺς δὲ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥΣ συνταξάμενος ΛΟΓΟΥΣ, ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ τε τὰς ΑΡΧΑΙΚΑΣ γραφομένας, καὶ ΥΠΟΘΗΚΑΣ ἄλλας, λόγου ἀξίαν ἱστορίαν πεπραγμένος, ἄξιος ἐπαινεῖσθαι. Et Epiſtolas quod attinet, earum iterum poſteà meminit. Ὡς ἐξ ἄλλων πολλῶν ἄν τις ἴδοι, κἀκ τῶν ΑΡΧΑΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ, ἃς τῷ πνεύματι ἐπιτρέψας γέγραφεν. Meminitque Epiſtolæ ad Chios Athenæus, lib. XIII. Περὶ ἧς φησὶ Θεόκριτος, ἐν τῇ πρὸς τοὺς Χίους Ἐπιστολῇ. Mox alteram ad Alexandrum etiam laudat. Θεόπομπος δ᾽ ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον Ἐπιστολῇ, τὴν Ἁρπάλου διαβάλλων ἀκολασίαν, φησίν. Et an in iſtâ fuere, αἱ πρὸς Ἀλέξανδρον συμβουλαὶ, quas nominat lib. VI?

Omninò arbitror. Ecce verba. Θεόπομπος δ' ὁ Χῖος, ἐν ταῖς πρὸς Ἀλέξανδρον συμβουλαῖς, περὶ Θεοκρίτου τὸν λόγον ποιούμενος, φησίν. Fuit quoque liber quidam,

Κατὰ τῆς Πλάτωνος διατριβῆς.

Athenæus extremo XI. Καὶ γὰρ Θεόπομπος ὁ Χῖος, ἐν τῷ Κατὰ τῆς Πλάτωνος διατριβῆς, τοὺς πολλοὺς φησὶ τῶν διαλόγων αὐτοῦ ἀχρείους καὶ ψευδεῖς ἄν τις εὕροι. Item,

Θαυμάσια.

Quæ hîc citat Apollonius. Eſtque illud ipſum Opus, quod allegat cap. I. Ἔτι καὶ Θεόπομπος, ἐν ταῖς ἱστορίαις ἐπιτρέχων τὰ κατὰ τόπους θαυμάσια. Diogenes Laërtius in Epimenide, lib. I. Θεόπομπος δ' ἐν τοῖς Θαυμασίοις, κατασκευάζοντος αὐτοῦ τὸ τῶν Νυμφῶν ἱερὸν, ῥαγῆναι φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ. Iterum in Pherecyde, eodem libro. Καὶ Λακεδαιμονίοις εἰπεῖν, μήτε χρυσὸν τιμᾶν, μήτε ἄργυρον, ὡς φησὶ Θεόπομπος ἐν τοῖς Θαυμασίοις. Seruius ad Eclog. VI. *Hæc autem omnia de Sileno à Theopompo in eo libro, qui* THAVMASIA *appellatur, conſcripta ſunt.*

Περὶ τῶν συληθέντων ἐκ Δελφῶν χρημάτων.

Athenæus lib. XIII. Θεόπομπος δ' ἐν τῷ Περὶ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

τῶν συληθέντων ἐκ Δελφῶν χρημάτων, Ἀσώπιχον φησὶ, τὸν Ἐπαμινώνδου ἐρώμενον, τὸ Λευκτρικὸν τρόπαιον ἐντετυπωμένον ἔχειν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος.

Περὶ εὐσεβείας.

Scholiaſtes Ariſtophanis Auibus. Ἐκείνων γὰρ εὕρημα, ὡς φησὶ Θεόπομπος ἐν τῷ Περὶ εὐσεβείας.

Ἐπιτάφιος ἐπὶ Μαυσωλῷ.

Anonymus in Olymp. Deſcript. ad Olymp. CIII. annum I. Καὶ Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ, καὶ Θεόπομπος, εἶπον Ἐπιτάφιον ἐπὶ Μαυσωλῷ, Ἀρτεμισίας, τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, προτρεψαμένης. Eius item fuiſſe putatur, verùm falſo;

Τριπολιτικός.

Ioſephus Contra Apionem, lib. I. Ὁ δὲ τὸν Τριπολιτικὸν γράψας, οὐ γὰρ Θεόπομπός ἐστιν, ὥς τινες τινες οἴονται, καὶ τὴν Θηβαίων πόλιν προσέλαβε. Commemoranda obiter etiam, etſi non eius,

Συγγραφὴ λοίδορος ἐς Ἀθηναίους, Λακεδαιμονίους, καὶ Θηβαίους.

Cui Anaximenes, à ſe compoſitæ, Theopompi,

pompi, ad creandam ipſi inuidiam, nomen inſcripſerat. Pauſanias Eliac. II. Φαίνεται δὲ καὶ ἄνδρα ὁ Ἀναξιμένης ἐχθρὸν οὐκ ἀμαθέστατα, ἀλλὰ καὶ ἐπιφθονώτατα, ἀμυνάμενος. ἐπεφύκει μὲν αὐτὸς σοφιστὴς, καὶ σοφιστῶν λόγους μιμεῖσθαι. ὡς δέ οἱ διάφορα ἐς Θεόπομπον ἐγεγόνει τὸν Δαμασιστράτου, γράφει βιβλίον ἐς Ἀθηναίους, καὶ ἐπὶ Λακεδαιμονίους ὁμοῦ καὶ Θηβαίους συγγραφὴν λοίδορον. ὡς δὲ ἦν ἐς τὸ ἀκριβέστατον αὐτῷ μεμιμημένα, ἐπιγράψας τοῦ Θεοπόμπου τὸ ὄνομα τῷ βιβλίῳ, διέπεμπεν ἐς τὰς πόλεις. καὶ αὐτός τε συγγεγραφὼς ἦν, καὶ τὸ ἔχθος τὸ ἐς Θεόπομπον ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ἐπηύξετο. Præter hunc tertius fuit,

THEOPOMPVS *Colophonius,*
Poëta epicus.

Eius

Ἁρμάτιον

laudatur ab Athenæo, lib. IV. Μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Θεόπομπος ὁ Κολοφώνιος, ἐποποιὸς, ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἁρματίῳ,

Σκίνδαψον λυρόεντα μέγαν χείρεσσι τινάσσων,
Ὀξύϊνον, περμάλοιο τετυγμένον αἰζήεντος.

Quar-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

Quartus,

THEOPOMPVS *Sinopenſis.*

Huius fuit,

Περὶ σεισμῶν.

Phlegon Hiſt. Mirab. cap. XIX. Θεόπομπος δὲ φησιν ὁ Σινωπεὺς, ἐν τῷ Περὶ σεισμῶν, ἐν τῷ Κιμμερικῷ Βοσπόρῳ αἰφνιδίως σεισμοῦ γενομένου, τὸν παρ' αὐτοῖς τινὰ ἀναῤῥαγῆναι λόφον, καὶ ἀναβαλεῖν ὀστᾶ ὑπερμεγέθη. Et hæc de Theopompis mihi, eorumque omnium ſcriptis, obſeruata.

ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν Ὀλυμπίων πολλῶν ἐπιπολαζόντων ἰκτίνων] Hoc Plinius quoque tradit lib. X. cap. X. *Milui ex eodem accipitrum genere, magnitudine differunt. Notatum in his, rapaciſſimam, & famelicam ſemper, alitem, nihil eſculenti rapere vnquam ex funerum ferculis, nec Olympiæ ex arâ.* Pauſanias Eliac. I. Ὁ δὲ ἐν Ὀλυμπίᾳ βωμὸς παρέχεται καὶ ἄλλο τοιόνδε ἐς θαῦμα. οἱ γὰρ ἰκτῖνες, πεφυκότες ἁρπάζειν μάλιστα ὀρνίθων, ἀδικοῦσιν οὐδὲν ἐν Ὀλυμπίᾳ τοὺς θύοντας. ἢν δὲ ἁρπάσῃ ποτὲ ἰκτῖνος ἤτοι σπλάγχνα, ἢ τῶν κρεῶν, νενόμισται τῷ θύοντι οὐκ αἴσιον εἶναι τὸ σημεῖον. Ælianus generaliter omnibus, Ioui ſacrificatis, abſtinere ait. Locus eſt Hiſt. Anim. lib. II. cap. XLVII. Ἰκτῖνες εἰς ἁρπαγὴν ἀφειδέστατοι.

οἱ δὲ,

οἱ δὲ, εἰ δέοι, τῶν μὲν ἐξ ἀγορᾶς ἐμπλησθέντων κρεαδίων ἐὰν γίνωνται κρείττους, ἥρπασαν προσπεσόντες· τῶν δὲ ἐκ τῆς τοῦ Διὸς ἱερουργίας, οὐκ ἂν προσάψαιντο.

CAP. XI.

Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Νομίμοις βαρβαρικοῖς.] Diogenes Laërtius, qui in Vitâ huius philoſophi accuratum eius Operum indicem ſcribit, mentionem huius omnino nullam facit. Meminit tamen etiam Varro, De L.L. lib. VI. *Hoc factitatum Ariſtoteles ſcribit in libro, qui inſcribitur,* Νόμιμα βαρβαρικά.

τῆς Καρίας σκορπίοι γίνονται.] Habes quoque apud Antigonum Caryſtium, Hiſt. Mirab. XVIII. Vbi vide, quæ notamus.

CAP. XII.

Περὶ Βαβυλῶνα δὲ, διαβάντι τὸν Εὐφράτην ποταμόν.] Ariſtoteles, lib. Περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων. Ecce verba. Περὶ δὲ τὸν Εὐφράτην καὶ τελείως φασὶ γίγνεσθαι. πολλοὺς γὰρ φαίνεσθαι περὶ τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ, καὶ διανέοντας ἐφ᾽ ἑκάτερα· ὥστε τῆς δείλης ἐνταῦθα θεωρουμένους, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἐπὶ θατέρου μέρους φαίνεσθαι. καὶ τοὺς ἀναπαυομένους τῶν μὲν Σύρων, μὴ δάκνειν· τῶν δὲ Ἑλλήνων, μὴ ἀπέχεσθαι. Plinius lib. VIII. cap. LIX. *In Syriâ angues, circa Euphratis maximè ripas, dormientes Syros non attingunt; aut*

etiam, ſi calcati momordere, non ſentiuntur maleficia; alijs cuiuſcunque gentis infeſti, auidè, & cum cruciatu, exanimantes. Adi etiam Ælianum, Hiſt. Anim. lib. IX. cap. XXIX.

Cap. XIII.

ἐν Ἁλικαρνασσῷ θυσίας τινὸς τῷ Διῒ τῷ Ἀσκραίῳ συντελουμένης] Lydij frugum primitias Ioui Aſcræo ſacrificabant. Plutarchus, Πότερον τὰ τῆς ψυχῆς, ἢ τὰ τοῦ σώματος πάθη χείρονα. Οὐ θύσοντες οὗτοι συνεληλύθασι, πατρίοις θεοῖς, οὐδὲ ὁμογνίων μεθέξοντες ἱερῶν ἀλλήλοις; οὐκ Ἀσκραίῳ Διῒ Λυδίων καρπῶν ἀπαρχὰς φέροντες;

Cap. XIV.

Φύλαρχος ἐν τῇ ή τῶν Ἱστοριῶν] Phylarchus iſte, ſiue Philarchus, vt alij ſcribunt, à quamplurimis citatur, incerto Opere; ſed Hiſtorias nominatim qui laudaret, nondum legi. Scripſit tamen Hiſtoriarum libros XXVIII. Inſuper, τὰ κατὰ τὸν Ἀντίοχον, καὶ τὸν Περγαμηνὸν Εὐμένην. Ἐπιτομὴν μυθικήν. Περὶ τῆς τοῦ Διὸς ἐπιφανείας. Περὶ εὑρημάτων. Παρεκβάσεων libros IX. Suidas. Φύλαρχος, Ἀθηναῖος, ἢ Ναυκρατίτης. οἱ δὲ, Σικυώνιον: ἄλλοι δὲ, Αἰγύπτιον ἔγραψαν. ἱστορικός. τὴν ἐπὶ Πελοπόννησον Πύῤῥου τοῦ Ἠπειρώτου στρατείαν ἐν

βιβλίοις

βιϐλίοις κή. κατάγει δὲ καὶ μέχρι τοῦ Εὐεργέτου κληθέντος, καὶ τῆς Βερενίκης τελευτῆς. καὶ ἕως τοῦ θανάτου Κλεωνύμου, τοῦ Λακεδαιμονίου, ἐπιστρατεύσαντος αὐτῷ Ἀντιγόνου. τὰ κατὰ τὸν Ἀντίοχον, καὶ τὸν Περγαμηνὸν Εὐμένην. Ἐπιτομὴν μυθικήν. Περὶ τῆς τοῦ Διὸς ἐπιφανείας. Περὶ εὑρημάτων. Παρεκβάσεων βιϐλία θ'. Et Hiſtoriarum quidem etiam viceſimum nominat idem hic noſter infra, cap. XVIII. De ſtylo eius iudicium exſtat Dionyſij Halicarn. lib. Περὶ συνθέσ. ὀνομ.

CAP. XV.

Σκυθῖνος δὲ ὁ Χῖος] Scribe. Σκύμνος δὲ ὁ Χ. Nam quæ de Britanniâ hic noſter ex eo profert, ſine dubio petita ex Opere, cui auctor titulum fecerat Περιήγησις. Laudat Stephanus in Πάρος. Ἔστι καὶ ἄλλη Πάρος, νῆσος Λιϐυρνῶν, ὥς φησί Σκύμνος ὁ Χῖος, ἐν πρώτῳ Περιηγήσεως. Eiuſdem Operis pars fuit Ἀσία, eidem Stephano commemorata. Ἄρεος νῆσος. πρὸς τοῖς Κόλχοις, ἐν τῷ Πόντῳ. Σκύμνος ἐν Ἀσίᾳ. Et Scholiaſtæ Apollonij, lib. IV. Καὶ Σκύμνος ἐν τοῖς Περὶ Ἀσίας λέγει, καὶ Ἡρόδοτος βεϐαιοῖ. Item, Εὐρώπη. Laudatur ab eodem Stephano. Ἀγάθη, πόλις Λιγύων, ἢ Κελτῶν. Σκύμνος δὲ Φωκαέων αὐτὴν φησίν, ἐν Εὐρώπῃ. Et Scholiaſte Apollonij, ad librum citatum. Σκύμνος δὲ, ἐν τῇ ἑκκαιδεκάτῃ Περὶ Εὐρώπης, αὐτὸν μόνον φησὶν ἀπὸ ἐρήμου φέρεσθαι τὸν Ἴστρον. Alius autem Scythinus fuit,

Teius ille, & non Chius; deinde Hiſtoricus, non Geographus, vt hic Scymnus. Eius meminit Athenæus, lib. XI. Μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ Σκυθῖνος ὁ Τήϊος, ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Ἱστορίῃ. Præterea vt Iamborum poeta celebratur. Stephanus in Τέως. Ἀφ' οὗ Πρωταγόρας, Τήϊος· καὶ Σκυθῖνος, ἰάμβων ποιητὴς, Τήϊος. Et ita laudatur à Diogene quoque Laërtio in Heraclito. lib. IX. Ἱερώνυμος δὲ φησὶ, καὶ Σκυθῖνον, τὸν τῶν ἰάμβων ποιητὴν, ἐπιβάλλεσθαι τὸν ἐκείνου λόγον διὰ μέτρου ἐκβαλεῖν. Eſtque Scythini etiam Περὶ φύσεως fragmentum apud Stobæum Eclog. Phyſ. I. cap. XI.

Τὴν Βρεττανικὴν νῆσον λέγει σταδίων εἶναι τετρακοσίων τὸ περίμετρον.] Itane? Britannicæ inſulæ ſtadia tantùm CCCC ambitus erit? Atqui vtrumque eius latus longum eſſe ſtadia CIↃ CIↃ CIↃ CIↃ & CCC, aut CCCC, auctor eſt Strabo, lib. IV. Ἡ δὲ Βρεττανικὴ τρίγωνος μέν ἐστι τῷ σχήματι. παραβέβληται δὲ τὸ μέγιστον αὐτῆς πλευρὸν τῇ Κελτικῇ, οὐ μήκους οὔθ' ὑπερβάλλον, οὔτ' ἐλλεῖπον. ἔστι γὰρ ὅσον τετρακισχιλίων καὶ τετρακοσίων, ἢ τετρακοσίων, σταδίων ἑκάτερον. Libro autem primo dixerat, latus Celticæ obiectum longum eſſe ſtadia IↃↃ. Ἡ Βρεττανικὴ τὸ μῆκος ἴση πώς ἐστι τῇ Κελτικῇ παρεκτεταμένη, τῶν πεντακισχιλίων οὐ μείζων σταδίων. Plinius eius circuitum tradit, tricies octies centena viginti quinque millia paſſuum, lib. IV. cap. XVI. *Circuitu verò patêre* (de Britanniâ illi ſermo.)

mo.) *Tricies octies centena viginti quinque millia paſſuum.* Et auget Solinus, cap. XXV. *Circuitus Britanniæ, quadragies octies centena ſeptuaginta quinque millia paſſuum ſunt.* Ergo omninò in hoc Apollonij loco magnum mendum; quod facilius indicare, quàm corrigere. Certè ſtadia quadraginta illa Scymni, miliaria quinquaginta tantum faciunt. Quantum autem infra Plinij numerum iſta, aut Solini?

CAP. XVII.

Κτησίας παρ' Ἰνδοῖς ξύλον γενέσθαι φησὶν, ὃ καλεῖται πάρυβον.] Scribe, ὃ καλεῖται πάρηβον. Eſt hic locus in Excerptis illis Cteſiæ, quæ apud Photium in Bibliothecâ, & ex eâ olim vulgata Henrico Stephano. Καὶ ξύλον ἐστὶ, πάρηβον καλούμενον, τὸ μέγεθος ὅσον ἐλαία. Heſychius apud Cretenſes memorat. Ita enim eſt in eius Gloſſis. Πάρηβον, παρὰ Κρησὶ ξύλον τι.

ἕλκει πᾶν τὸ προσκομισθὲν αὐτῷ, οἷον χρυσὸν, ἄργυρον, κασσίτερον, χαλκὸν, καὶ τἄλλα μεταλλικὰ πάντα.] Omniane? Succinum excipit ipſe Cteſias. Ἅπαντα ἕλκει πρὸς ἑαυτὴν, (ἡ ῥίζα τοῦ παρήβου) χρυσὸν, ἄργυρον, χαλκὸν, λίθους. καὶ τἄλλα πάντα, πλὴν ἠλέκτρου.

CAP. XIX.

Ἡρακλείδης δὲ ὁ Κρητικὸς, ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι πόλεων.] De Heraclide hoc, alijſque eius nominis, & eorum item ſcriptis, dicam ad Heraclidem Ponticum, cuius libros duos λύσεων Ὁμηρικῶν, volente Deo, breui vulgabo.

κατὰ τὸ Πήλιον ὄρος φύεσθαι φησὶν ἄκανθαν.] Meminit ſpinæ quoque huius, ſed non vim eandem narrat, Plinius lib. XII cap. VII. *Ea ſpina & in Pelio monte naſcitur, adulteratque medicamentum.*

CAP. XX.

Κτησίας δὲ ἐν τῇ δεκάτῃ Περσικῶν.] Scripta Cteſiæ varia commemorantur. In his,

Περσικὰ,

libris XXIII. Suidas. Κτησίας, συνέγραψε Περσικὰ, ἐν βιβλίοις κγʹ. Photius in Bibliothecâ. Ἀνεγνώσθη βιβλίον Κτησίου τοῦ Κνιδίου τὰ Περσικὰ, ἐν βιβλίοις κγʹ. De his eſt, quod loquitur Diodorus Siculus, Biblioth. lib. II. Κτησίας δὲ ὁ Κνίδιος φησὶν ἐκ τῶν βασιλικῶν διφθερῶν, ἐν αἷς οἱ Πέρσαι τὰς παλαιὰς πράξεις κατά τινα νόμον εἶχον συντεταγμένας, πολυπραγμονῆσαι τὰ καθ' ἕκαστα, καὶ συνταξά-

μενον

θμον τὴν ἱστορίαν εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐξενεγκεῖν. Inchoabat autem Hiſtoriam illam à Nino, & Semiramide; & deſinebat in Olympiadis XCV, anno III. Idem Diodorus teſtis eſt, lib. XIV, in eius anni rebus geſtis. Κτησίας δ' ὁ συγγραφεὺς τὴν τῶν Περσικῶν ἱστορίαν εἰς τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν κατέστρεψεν, ἀρξάμενος ἀπὸ Νίνου, καὶ Σεμιράμεως. Citant hoc Opus plures. Athenæus lib. IV. Ὁ δὲ Περσῶν βασιλεὺς, ὡς φασὶ Κτησίας καὶ Δίνων, ἐν τοῖς Περσικοῖς, ἐδείπνει μετὰ ἀνδρῶν μυρίων πεντακισχιλίων. Iterum lib. XIV. Μνημονεύει τῆς ἑορτῆς καὶ Κτησίας ἐν δευτέρῳ Περσικῶν. Stephanus. Δυρβαῖοι, ἔθνος καθῆκον εἰς Βάκτρους, καὶ Ἰνδικήν. Κτησίας ἐν Περσικῶν δεκάτῃ. Iterum alibi. Χωραμναῖοι, ἔθνος Περσικὸν, ἀγρίων ἀνθρώπων. Κτησίας ἐν Περσικῶν δεκάτῃ. Excerpta huius Operis habemus apud Photium, è quo vulgauerat anno CIƆ IƆ LVII typographorum facile princeps, Henricus Stephanus. Scripſit etiam

Ἰνδικά,

libro ſingulari, habemuſque eius Excerpta apud eundem, quem laudaui ſtatim, Photium, in Bibliothecâ, item vulgata vna cum Perſicis ab Henrico Stephano. Strabo quoque

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

Ἀσσυριακὰ

nominat, lib. XIV. Ἐντεῦθεν μὲν καὶ Κτησίας, ὁ ἰατρεύσας μὲν Ἀρταξέρξην, συγγράψας δὲ τὰ Ἀσσυριακὰ, καὶ τὰ Περσικά. Eiuſdem fuit,

Περὶ ὀρῶν.

Laudat Plutarchus De Flum. in deſcriptione montis Teuthrantis. Καθὼς ἱστορεῖ Κτησίας ὁ Κνίδιος, ἐν δευτέρῳ Περὶ ὀρῶν. Ac cenſeo emendandum eſſe Scholiaſten Apollonij, lib. II. Ὄρος οὕτω καλούμενον, τὸ καθῆκον εἰς τὸν Εὔξεινον Πόντον. μέμνηται αὐτοῦ καὶ Κτησίας, ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ ὀρῶν. Hodie editur, ἐν τῷ Πρώτῳ Περιόδων. Simile eiuſdem Opus,

Περὶ Ποταμῶν.

Plutarchus iterum, in libello jam citato. Καὶ ἀπαλλάττουσιν αὐτοὺς τῆς μανίας, καθὼς ἱστορεῖ Κτησίας, ἐν τῷ Πρώτῳ Περὶ ποταμῶν. Etiam,

Περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν Φόρων.

Athenæus lib. x. Τὰ δ᾽ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Κτησίας, ἐν τῷ Περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν Φόρων. Fuit quoque inſigne Opus,

Περί-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

Περίπλων.

Commemoratur ecce à Stephano. Σίγυνος, πόλις Αἰγυπτίων· ὡς Κτησίας, ἐν Πρώτῳ Περίπλων. Eius pars quædam fuerit,

Περίπλους Ἀσίας.

Harpocration meminit, in Σκιάποδες. Ἔθνός ἐστι Λιβυκὸν· Κτησίας ἐν Περίπλῳ Ἀσίας φησίν.

πρὸς Μιλήσια ἔρια μαλακότητι.] Mileſijs lanis laudem tribuit Columella lib. VII. cap. II. *Generis eximij Mileſias, Calabras, Appulaſque, noſtri exiſtimabant, earumque optimas Tarentinas.* Plinius tertio loco cenſet, lib. VIII. cap. XLVIII. *Lana autem laudatiſſima Appula, & quæ in Italia Græci pecoris appellatur, alibi Italica. Tertium locum Mileſiæ oues obtinent.* Euſtathius ad Dionyſium. Ἔρια δὲ ὁ τόπος οὗτος (de Mileto loquitut) φέρει ἀγαθά. Inde eſt illud Theocriti Idyll. XV.

Πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω, μαλακώτεροι ὕπνω,
Ἁ Μίλητος ἐρεῖ· ———

Varro Atticas, & Tarentinas, laudat, nullâ Mileſiarum mentione, De Re Ruſt. lib. II. cap. II. *Pleraq; ſimiliter faciendum in ouibus pellitis,*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

quæ propter lanæ bonitatem, vt ſunt Tarentinæ, & Atticæ, pellibus teguntur, ne lana inquinetur. Athenæus lib. v. Atticis primas laudes dat. Βλὰξ γὲ τις τοιαῦτ' ἐρωτῶν τὸν θεὸν, ὡς ἂν εἰ καὶ τοιαῦτά τινα, τῶν Ἀττικῶν ἐρίων εἰ ἄλλ' ἐστι μαλακώτερα.

Cap. XXII.

μηδὲν τῶν κερασφόρων ζώων ἀποψοφεῖν.] Vide Ariſtotelem Problem. Sect. x. cap. xxxvii.

Cap. XXIII.

θαυμαστὸν δὲ, καὶ τὸν ἥλιον ἐπικαίειν ἡμᾶς· τὸ δὲ πῦρ, μηδ' ὅλως.] Vide Ariſtotelem Probl. Sect. xxxviii. cap. vii.

καὶ τὸ τὸν ἀδάμαντα μὴ θερμαίνεσθαι πυρούμενον.] Idem Plinius lib. xxxvii. cap. iv. *Duritia (adamantis) inenarrabilis eſt, ſimulque ignium victrix natura, & nunquam incaleſcens.* Vide egregiam hâc de re diſſertationem apud Theophylactum Simocattam, Phyſ. Quæſt. i.

Cap. XXIV.

Εὔδοξος ὁ Ῥόδιος.] Eudoxi plures fuerunt. Celeberrimus ex iſtis,

EVDO-

EVDOXVS *Cnidius*, *Maior*;

cuius vitam ſcribit Diogenes Laërtius, lib. VIII. Scripſit autem, vt ille inquit, καὶ Ἀστρολογούμενα, καὶ Γεωμετρούμενα, καὶ ἕτερ' ἄττα ἀξιόλογα. Inueſtigemus. Primò ponit,

Ἀστρολογούμενα;

quæ δι' ἐπῶν ἀστρολογίαν vocat Suidas in Εὐδοξος. Ea autem inſcripſerat,

Φαινόμενα.

Anonymus in Vitâ Arati. Καὶ γὰρ Εὔδοξος ὁ Κνίδιος ἔγραψε Φαινόμενα, καὶ Λάσος ὁ Μάγνης. Hipparchus in Aratum Comment. lib. I. Ἐμπρότερον δὲ Εὔδοξος τὴν αὐτὴν τῷ Ἀράτῳ περὶ τῶν Φαινομένων σύνταξιν ἀναγέγραφεν. Eratque id Opus in libros duos diſtributum; quorum primo titulus, Ἔνοπτρον: alteri, Φαινόμενα. Hipparchus ibidem. Ἀναφέρεται δὲ εἰς τὸν Εὔδοξον δύο βιβλία περὶ τῶν Φαινομένων, σύμφωνα κατὰ πάντα σχεδὸν ἀλλήλοις, πλὴν ὀλίγων σφόδρα. τὸ μὲν οὖν ἓν αὐτῶν, ἐπιγράφεται Ἔνοπτρον· τὸ δὲ ἕτερον, Φαινόμενα. Quod attinet

Ἔνοπτρον,

id laudatur quoque alibi ab Hipparcho in eodem Commentariorum libro. Καὶ γὰρ ὁ Εὔδοξος, ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἐνόπτρῳ, τὸν τροπικὸν τέμνεσθαι φησὶν οὕτως, ὥστε λόγον ἔχειν τὰ τμήματα πρὸς ἄλληλα τὸν αὐτὸν, οἷον ἔχει τὰ ε πρὸς τὰ γ. Idem eſt, quod

Κάτοπτρον

vocat in Arati Vitâ Anonymus. Προετράπη ὑπ' αὐτοῦ τὰ Φαινόμενα γράψαι, τοῦ βασιλέως Εὐδόξου ἐπιγραφόμενον βιβλίον Κάτοπτρον δόντος αὐτῷ. Iam quæ

Γεωμετρούμενα

eius Diogenes nominat, ea fuerint, Opus multò celebratiſſimum,

Γῆς περίοδος.

Laudat ille ipſe Diogenes, in Prooemio lib. I. Φησὶ δὲ τοῦτο καὶ Ἕρμιππος ἐν τῷ Περὶ μάγων, καὶ Εὔδοξος ἐν τῇ Περιόδῳ. Iterum in eius Vitâ, lib. VIII. Εὑρίσκομεν δὲ καὶ ἄλλον ἰατρὸν Κνίδιον, περὶ οὗ φησὶν Εὔδοξος ἐν Γῆς περιόδῳ. Scholiaſtes Apol-

Apollonij lib. IV. Οἱ Ἀρκάδες δοκοῦσι πρὸ τῆς σελήνης γεγονέναι, ὡς καὶ Εὔδοξος ἐν τῇ Περιόδῳ. Plutarchus contra Colotem, lib. I. Ὅσα δὲ Ὅμηρος ἐθέσπισε θέσκελα εἰδὼς, ἢ τὰς Περιόδους Εὔδοξος, ἢ Κτίσεις καὶ Πολιτείας Ἀριστοτέλης. Vbi vides plurali numero Περιόδους appellari, idque rectè. nam in plures ſanè libros diſtinctum erat illud Opus. Itaque primum nominat Stephanns in Ἀρμενία. Οἱ οἰκήτορες Ἀρμένιοι· ὡς Εὔδοξος πρώτῃ Γῆς περιόδου. Sextus Empiricus Pyrrh. Hypotyp. lib. I. cap. XIV. *Apud nos adulterium vetitum eſſe, apud Maſſagetas autem conſuetudine illud receptum eſſe, tanquam rem indifferentem, ut Eudoxus Cnidius in primo libro* Γῆς περιόδου *commemorat.* Athenæus lib. IX. Εὔδοξος δὲ ὁ Κνίδιος ἐν πρώτῳ Γῆς περιόδου τοὺς Φοίνικας λέγει θύειν τῷ Ἡρακλεῖ ὄρτυγας. Secundus à Stephano commemoratur. Ἄσδυνις, νῆσος κατὰ τὴν Μυρίδος λίμνην. Εὔδοξος δευτέρῳ. Clemens in Protreptico. Ἔστι δὲ Σκυθῶν τὸ τοιοῦτον, καθάπερ Εὔδοξος ἐν δευτέρᾳ Γῆς περιόδου λέγει. Quartus Stephano laudatur, in Ἄβδηρα. Τοῦ Ἀβδηρίτης μέμνηται Εὔδοξος, ἐν τετάρτῃ Περιόδων. Scholiaſtes Apollonij lib. I. Μέλας πόντος, οὕτω λεγόμενος, ὡς ἱστορεῖ Εὔδοξος ἐν τετάρτῳ Γῆς περιόδου. Sextus apud eundem Stephanum commemoratur, in Ἀζανία. Εὔδοξος ἐν ἕκτῃ Γῆς περιόδου φησὶν, ἔστι κρήνη τῆς Ἀζανίας, ἣ τοὺς γευσαμένους τοῦ ὕδατος ποιεῖ μηδὲ τὴν ὀσμὴν τοῦ οἴνου ἀνέχεσθαι. Iterum alibi. Αἴγιον, πόλις Ἀχαΐας.

ὡς Εὔδοξος ἐν ἕκτῃ. Et in Ἀσίνῃ. Ὡς Εὔδοξος ἐν ἕκτῃ Γῆς περιόδου. Etiam apud Athenæum, lib. VII. Εὔδοξος δὲ ἐν ἕκτῳ Γῆς περιόδου, γόγγρους δέ φησι πολλοὺς ἀνδραχθεῖς ἐν Σικυῶνι ἁλίσκεσθαι, ὧν ἐνίους εἶναι καὶ ἁμαξιαίους. Septimum citat ipſe noſter Apollonius infra, cap. XXXVIII. Εὔδοξος δὲ ὁ Κνίδιος ἐν τῷ ἑβδόμῳ Γῆς περιόδου. Octaui mentionem habemus apud Harpocrationem in Λιπάρα. Μία τῶν καλουμένων Αἰόλου νήσων περὶ τὴν Σικελίαν ἡ Λιπάρα, ὡς Εὔδοξος ἐν ὀγδόῃ Γῆς περιόδου. Vides Opus valdè celebratum fuiſſe. Aliud quoque fuit,

Ὀκταετηρίς.

Suidas. Ἔγραψε (Εὔδοξος) πλεῖστα τοῦ εἴδους τούτου, καὶ Ὀκταετηρίδα. Cenſorinus De die natali, cap. XVIII. *Hanc Octaëterida vulgò creditum eſt, ab Eudoxo Cnidio inſtitutam; ſed hanc Cleoſtratum Tenedium ferunt primum compoſuiſſe, & poſteà alios aliter: qui menſibus variè intercalandis ſuas Octaëteridas protulerunt. Vt fecit Harpalus, Nauteles, Mneſiſtratus, item alij, in quìs Doſitheus: cuius maximè* OCTAETERIS EVDOXI inſcribitur. Referuntur quoque eius,

Νόμοι.

Diogenes Laërtius in eius Vitâ. Ἀλλὰ καὶ περὶ

τοῖς Ἕλλησιν ἐπιφανεστάτοις ἐγένετο, γράψας τοῖς ἰδίοις πολίταις Νόμους. Plutarchus contra Coloten, lib. II. Εὔδοξος δὲ Κνιδίοις, καὶ Ἀριστοτέλης Σταγειρίταις, Πλάτωνος ὄντες συνήθεις, Νόμους ἔγραψαν. Denique eidem attributi,

Κυνῶν διάλογοι.

Habes apud Diogenem item, loco citato. φησὶ δ᾽ αὐτὸν Ἐρατοσθένης, ἐν τοῖς Πρὸς Βάτωνα, καὶ Κυνῶν διαλόγους συνθεῖναι. Alter verò ab hoc erat,

EVDOXVS *Cnidius, Minor;*

medicus, cuiuſque ipſe in libris Περιόδων meminit. Diogenes ibidem. Εὑρίσκομεν δὲ καὶ ἄλλον ἰατρὸν Κνίδιον, περὶ οὗ φησὶν Εὔδοξος ἐν Γῆς περιόδῳ, ὡς εἴη παραγγέλλων ἀεὶ συνεχὲς κινεῖν τὰ ἄρθρα πάσῃ γυμνασίᾳ. Item tertius,

EVDOXVS *Rhodius;*

cuius Opus,

Ἱστορίαι.

Diogenes ibidem. Ἕτερος (Εὔδοξος) Ῥόδιος, Ἱστορίας γεγραφώς. Eſtque iſte, quem hîc laudat

Apol-

Apollonius; item Etymologici Auctor in Ἀδρίας. Εὔδοξος δὲ ἐν τῷ ἐννάτῳ τῶν Ἱστοριῶν, τὸ πέλαγος, καὶ τὴν πόλιν ὀνομασθῆναι Ἀδρίαν φησὶν, ἀπὸ Ἀδρίου τοῦ Μεσσαπίου Παύσωνος. Quartus, qui Diogeni tertius,

EVDOXVS *Siculus.*

Atque is Comicus erat. Diogenes ibidem. Τρίτος (Εὔδοξος) Σικελιώτης, παῖς Ἀγαθοκλέους, ποιητὴς κωμῳδίας· νίκας ἑλὼν, ἀστικὰς μὲν, τρεῖς· Ληναϊκὰς δὲ, πέντε. καθά φησιν Ἀπολλόδωρος χρονικοῖς. Et hic ipſe eſt cenſendus, cuius

Ναύκληρος

citatur à Polluce, lib. VII. cap. XXXIII. Τὸ δὲ ὄνομα τοῦτο εἴρηκέ τις τῶν νέων κωμῳδιῶν Εὔδοξος, ἐν Ναυκλήρῳ δράματι.

CAP. XXV.

Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Περὶ μέθης] Ariſtotelis iſte liber non memoratur à Diogene in Catalogo eius Operum; niſi fortè corrupta iſta, Περὶ μεγέθους, ά. ſcribendumque, Περὶ μέθης, ά. Quod vt non abnuerim planè, ita ſine libris tamen adiuuantibus non omninò affirmandum eſſe cenſeo. Certè Περὶ μέθης ſcripſiſſe Ariſtotelem,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

luculentus mihi teſtis Athenæus lib. x. Ἀριστοτέλης δ᾽ ἐν τῷ Περὶ μέθης φησὶν, εἰ ὁ οἶνος μετρίως ἀφεψηθείη, πινόμενος ἧττον μεθύσκει. Iterum. Ἀλλ᾽, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Περὶ μέθης, εἰς τὰ νῶτα καταπίπτουσιν, οἱ τὸν κρίθινον πεπωκότες. Et occurrit pluries quoque libro x i. Macrobius Sat. lib. v i i. cap. v i. *Legiſſe apud Philoſophum Græcum memini, ni fallor, ille Ariſtoteles fuit, in libro, quem* DE EBRIETATE *compoſuit; mulieres rarò in ebrietatem cadere, crebrò ſenes.* Vt autem Opus hoc Περὶ μέθης non memoratum eſt Diogeni, ita alia etiam plura. In his,

Νόμιμα βαρβαρικά.

Laudat ſupra hic Apollonius, cap. x i, item Varro, cuius ibi locum profero.

Περὶ Ἑρμιόνης ἱεροῦ.

Scholiaſtes Theocriti, Idyll. x v. Ἀριστοτέλης δὲ ἱστορεῖ, ἐν τῷ Περὶ Ἑρμιόνης ἱεροῦ, ἰδιώτερον περὶ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας γάμου.

Περὶ κυάμων.

Diogenes Laërtius in Pythagora, lib. v i i i. Φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης, ἐν τῷ Περὶ κυάμων, παραγγέλλειν αὐτὸν ἀπέχεσθαι τῶν κυάμων, ἤτοι ὅτι αἰδοίοις

εἰσὶν ὅμοιοι, ἢ ὅτι ἄδου πύλαις.

Περὶ ποταμῶν.

Plutarchus extremo lib. De Flum. Καθὼς ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης ἐν τετάρτῳ Περὶ ποταμῶν.

Περὶ μετάλλων

Olympiodorus in Meteora, Πράξει α΄. Σύνθετα ὁμοιομερῆ ἄψυχα, ἅπερ διδάσκει (ὁ Ἀριστοτέλης) ἐν τῷ πέρατι τοῦ τρίτου τῆς παρούσης πραγματείας, καὶ ἐν τῇ μονοβίβλῳ, Περὶ μετάλλων γεγραμμένῃ.

Τελεταί.

Scholiaſtes Apollonij lib. IV. Ἀριστοτέλης δ᾽ ἐν Τελεταῖς φησι, μηδὲ ὑπάρχειν τὸ ὄνομα, μηδὲ τὸ τούτου εἶδος.

Θεολογούμενα.

Macrobius Sat. lib. I. cap. XVIII. *Ariſtoteles, qui* THEOLOGVMENA *ſcripſit, Apollinem, & Liberum patrem, vnum eundemque deum eſſe, cum multis argumentis aſſerat, etiam apud Ligyreos ait in Thracia eſſe adytum, Libero conſecratum, ex quo redduntur oracula.*

Περὶ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

Περὶ ἰχθύων.

Athenæus lib. VII. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ Περὶ ἰχθύων, ἀγελαῖον, καὶ ἐκτοπιστικὸν, εἶναι (φησὶ) τὴν θυννίδα.

Παράδοξα.

Plutarchus in Parallelis. Ἡ δὲ κατὰ χρόνον ἔτεκε κόρην εὐειδεστάτην, Ὀνόσκελιν τοὔνομα, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν δευτέρᾳ Παραδόξων.

Κωμικοί.

Erotianus in Lexico Hippocratis. Ἡρακλείης νόσου. τῆς ἐπιληψίας. διὰ τὸ ἰσχυρὸν τοῦ νοσήματος, καὶ τὸ δυσκαταμάχητον. ὡς μαρτυρεῖ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Κωμικοῖς. His adiungatur, etſi ſuſpecta,

Ἀπολογία.

Athenæus lib. XV. Ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτὸς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ, εἰ μὴ κατέψευσται ὁ λόγος, φησίν. Item,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

Πέπλ☉.

De quo vide, quæ mihi nuper annotata in Panathenæis, cap. XVIII.

Α'νδρων, φησὶν, Ἀργεῖ☉, ἐσθίων πολλὰ, καὶ ἁλμυρὰ, καὶ ξηρὰ, δι' ὅλȣ τȣ̃ βίȣ ἄδιψ☉, καὶ ἄποτ☉, διετέλεσεν.] Meminit huius quoque Andronis Diogenes Laërtius in Pyrrhone, lib. IX. Α'νδρων δὲ ὁ Ἀργεῖ☉, ὥς φησὶν Ἀριστοτέλης, διὰ τῆς ἀνύδρȣ Λιβύης ὥδευσεν ἄποτ☉. Sextus Empiricus Pyrrh. Hypotyp. lib. I. cap. XIV *Andron Argiuus adeò parum erat ſiticuloſus, vt vel per aridam Libyam iter faceret, potu non indigens.*

CAP. XXVI.

Τὴν χελώνην, στερισκομένην τῆς καρδίας, ζῆν.] Verba Ariſtotelis ecce iſta. χωριζομένων γὰρ τῶν σπλάγχνων, ποιεῖται κίνησιν· οἷον καὶ αἱ χελῶναι, τῆς καρδίας ἀφῃρημένης.

CAP. XXIX.

Θεόφραστ☉ ἐν τῇ Περὶ φυτῶν πραγματείᾳ, ἐαν αἱ μῆτραι, φησὶ, προσπίωσιν ἀριστολοχίαν ἐν ὕδατι βεβρεγμένην, καταιλλείσθωσαν πλείονας ἡμέρας.] Locus corruptus, quem ſic emendo, & interpungo. Ε'αν αἱ μῆτραι, φησὶ, προσπέσωσιν, ἀριστολοχίαν ἐν ὕδατι

ἐν ὕδατι βεβρεγμένην καταντλείσθωσαν ϖ. ἡ. Locus Theophraſti, quem reſpexit, exſtat De Hiſt. Plant. lib. IX. cap. XIII. Vbi de ariſtolochiæ huius viribus agit. Ἐὰν δὲ αἱ μῆτραι προσπέσωσι, τῷ ὕδατι ἀποκλύζειν.

CAP. XXX.

Ἀριστόξενος δὲ ὁ μουσικός.] Scrib. Ἀριστόξενος δὲ, οὐ Μουσικός. Nam Medici illud eſt, quod tradit, & non Muſici. Vide quæ notata mihi ad Ariſtoxenum, in Notarum ipſo initio; vbi de Herophileo Ariſtoxeno, eiuſque ſcriptis, à me agitur.

CAP. XXXI.

Θεόφραστος ἐν τῷ Περὶ φυτῶν, τὰ πρόβατα, φησὶν, τὰ ἐν τῷ Πόντῳ, τὸ ἀψίνθιον νεμόμενα, οὐκ ἔχει χολήν.] Hunc Theophraſti quoque locum citat Stephanus in Ἄψινθος. Ἔστι καὶ εἶδος φυτοῦ, περὶ οὗ Βῶλος ὁ Δημοκρίτειος, ὅτι Θεόφραστος ἐν τῷ Περὶ φυτῶν ἐννάτῳ, τὰ πρόβατα τὰ ἐν τῷ Πόντῳ, τὸ ἀψίνθιον νεμόμενα, οὐχ ἔχει χολήν. Plinius non de ouibus iſtud ſpeciatim, verùm de hominibus tradit, lib. XI. cap. XXXVII. *Carent eo (felle) qui abſinthium veſcuntur in Ponto.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

CAP. XXXIII.

Θεόφραστος ἐν τῷ ζ′ Περὶ φυτῶν] Scribe. Θ. ἐν τῷ ή Περὶ φ. Nam lib. VIII. cap. IV. eſt iſte locus, quem deſignat. Καὶ Περὶ τὴν Ἀσίαν, πόῤῥω Βάκτρων, ἐν μέν τινι τόπῳ οὕτως ἁδρὸν φασὶν εἶναι τὸν σῖτον, ὥστε πυρῆνος ἐλαίας μέγεθος λαμβάνειν.

CAP. XXXIV.

Ὁ αὐτὸς φιλόσοφος ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ Ζακύνθῳ δημιγνυμένη φησὶ τῷ σίτῳ εὐγενέστερον ποιεῖ φαίνεσθαι τοῦτον.] Inſigniter corruptus locus, quem ſic reſtituendum puto. Ὁ αὐτὸς φιλόσοφος, ἐν Ὀλύνθῳ, καὶ Κρηνίνθῳ, γῆ μιγνυμένη, φησὶ, τῷ σίτῳ, εὐγενέστερον π. φ. τ. Verba Theophraſti, quæ in oculis habuit, ecce iſta, Hiſt. Plant. lib. VIII. cap. XI. Δοκεῖ δὲ καὶ γῆ τις εἶναι παρά τισιν, ἡ διαπαττομένη συντηρεῖ τὸν πυρόν. ὥσπερ ἥτε ἐν Ὀλύνθῳ, καὶ ἐν Κρηνίνθῳ τῆς Εὐβοίας.

CAP. XXXV.

Ἀριστοτέλης ἐν τῇ ιά τῶν ἱστοριῶν.] Intelligit Opus, Περὶ ζώων ἱστορίας. Reſcribe autem, Ἀ. ἐν τῇ ζ′ τῶν ἱστοριῶν. Nam hoc ipſum ab illo traditur Hiſt. Anim. lib. VII. cap. IV. iſtis verbis.

Αἱ δὲ

Αἱ δὲ πλησιάζουσαι περὶ τῶν τόκων, θᾶττον τίκτουσι.

CAP. XXXVI.

Τάκος ἐν τῷ Περὶ λίθων] Tacum iſtum qui citaret, præter Apollonium noſtrum, nondum vidi. Sed truncatum omninò nomen, ſcribendumque. Σώτακος ἐν τῷ Περὶ λ. Plinius lib. XXXVI. cap. XVI. *Quinque genera magnetis Sotacus demonſtrat.* Item cap. XX. *Sed Sotacus, è vetuſtiſſimis auctoribus, quinque genera hæmatitarum tradit.* Iterum lib. XXXVII. cap. II. *Sotacus tradidit in Britanniâ arboribus effluere, quas electridas vocauit.* Et mox, cap. VI. *Taleſque eſſe Indicas tradunt Iſmenias, Demoſtratus, Zenothemis, Sotacus.* Nec multo poſt. *Sotacus & Arabicam onychem tradit, ſed eam à cæteris diſtare.* Solinus Polyhiſt. cap. XXIII. *Auctor Sotacus gemmam hanc etiam ſibi viſam ſcribit.* Vides Plinium, & Solinum, vbi de lapidibus agunt, hunc citare; quod ſat clarum argumentum rectæ emendationis.

ὁ Καρύστιος λεγόμενος λίθος ἐπιφύσεις ἔχει ἐριώδεις, καὶ χροώδεις, ἐξ οὗ νήθεται, καὶ ὑφαίνεται, χειρεκμαγεῖα.] Eadem de mantilibus è Caryſtio lapide tradit etiam Strabo lib. X. Ἐν δὲ τῇ Καρύστῳ καὶ ἡ λίθος φύεται, ἡ ξαινομένη, καὶ ὑφαινομένη, ὥστε τὰ ὑφάσματα χειρόμακτρα γίνεσθαι· ῥυπωθέντα δ', εἰς φλόγα βάλλεσθαι, καὶ ἀποκαθαίρεσθαι τῇ πλύσει τὸν

πίνου

πῖνον παραπλησίως. Et Stephanus in Κάρυστος, totidem penè verbis. Ἐν ταύτῃ τῇ πόλει γίνεται λίθος, ἡ ξαινομένη, καὶ ὑφαινομένη, ὥστε τῇ ὑφῇ χειρόμακτρα γίνεσθαι. ῥυπωθέντα δὲ, εἰς φλόγα βάλλεσθαι, καὶ ἀποκαθαίρεσθαι τὸν πῖνον τῇ πλύσει παραπλησίως. Breuiter, vt omnia, Solinus, cap. XVII. *Caryſtos aquas calentes habet, quas* Ἑλλοπίας *vocant; & Caryſtias aues, quæ flammas inuolant: & carbaſa, quæ inter ignes valent.* Vbi legendum equidem cenſeo, *quæ inter ignes lauent.* Vult enim dicere, lauari conſueuiſſe, in ignem abiecta; quod conſenſu omnes dicunt. Habes quoque apud Plutarchum, De Defectu Orac. Τῆς δ' ἐν Καρύστῳ πέτρας, χρόνος οὐ πολὺς ἀφ' οὗ πέπαυται μηρύματα λίθων μαλακὰ νηματώδη συνεκφέρουσα. καὶ γὰρ ὑμῶν ἑωρακέναι τινὰς οἴομαι χειρόμακτρα, καὶ δίκτυα, καὶ κεκρυφάλους ἐκεῖθεν, οὐ περικαιομένους, ἀλλ' ὅσ' αὖ ῥυπανθῇ χρωμένων, ἐμβαλόντες εἰς φλόγα, λαμπρὰ καὶ διαφανῆ κομίζονται. νῦν δὲ ἠφάνισται, καὶ μόλις οἷον ἶνες, ἢ τρίχες ἀραιαὶ, διατρέχουσιν ἐν τοῖς μετάλλοις. Vbi vides, deſijſſe iam Plutarchi tempore. Plinius, nullâ Caryſti mentione, quod mirandum, Indiæ lapidem iſtum tribuit. Ecce lib. XIX. cap. I. *Inuentum eſt etiam, quod ignibus non abſumeretur. Viuum id vocant, ardenteſque in focis conuiuiorum ex eo vidimus mappas, ſordibus exuſtis, ſplendeſcentes igni magis, quàm poſſent aquis. Regum inde funebres tunicæ, corporis fauillam ab reliquo ſeparant cinere. Naſcitur in deſertis, aduſtiſq;*

ſole,

ſole, Indiæ; vbi non cadunt imbres, inter diras ſerpentes.

ἅπαντα χρόνον ἀκατασκεύαστα] Scrib. ἅ. χ. ἀκατάκαυστα. Sic paullò ante dixit, in hâc ipſâ narratione. Καί ἐστι καιόμενα λαμπρά, καὶ ἀκατάκαυστα.

πολὺς δ' ἐν Κύπρῳ] In Cypro etiam talis lapis, Α'μίαντος dictus. Dioſcorides lib. v. cap. CLVI. Λίθος Α'μίαντος γεννᾶται μὲν ἐν Κύπρῳ, στυπτηρίᾳ σχιστῇ ἐοικώς. ὃν ἐργαζόμενοι, ὑφάσματα ποιοῦσιν ἐξ αὐτοῦ, ὄντος ἱμαντώδους πρὸς θέαν. ἃ βληθέντα εἰς πῦρ, φλογοῦνται μὲν, λαμπρότερα δὲ ἐξέρχονται, μὴ κατακαιόμενα.

ἀπὸ τοῦ Γεράνδρου ὡς ἐπὶ Σόλους πορευομένοις, ἐν ἀριστερᾷ τοῦ Ε'λμαίου, ὑποκάτω πετρῶν.] Gerandrum, & Elmæum, in Cypro quæro; Certè nec Strabo, qui hanc accuratè ſat deſcribit; neque veterum etiam quiſquam, alterutrius facit mentionem vllam.

CAP. XXXVIII.

Εὔδοξος δὲ ὁ Κνίδιος ἐν τῷ ζ' Γῆς περιόδου, ἐστὶν ἐπὶ πᾶσι τῶν ἐν Λιβύῃ τι ἔθνος εἶναι, ὃ ὑπὲρ ἄνω, Σύρτεων δὲ καὶ Καρχηδόνος πρὸς ἀνατολὰς κείμενοι, οἱ καλοῦνται Γύζαντες.] Locus non vno mendo inſeſſus. Sic reſtituo. Εὔδοξος δὲ ὁ Κνίδιος ἐν τῷ ζ' Γῆς περιόδου φησὶν, ἐπὶ πᾶσι τῶν ἐν Λιβύῃ τι ἔθνος εἶναι, οἳ, ὑπεράνω Σύρτεων καὶ Καρχηδόνος πρὸς ἀνατολὰς

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

πολιὰς κείμενοι, καλοῦνται Γύζαντες.

Cap. XXXIX.

Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς Ἐκλογαῖς τῶν ἀνατομῶν φησίν.] Ariſtoteles, vt ex Diogene Laërtio diſcimus, ſcripſit Ἀνατομῶν libros VIII, & ſeorſim Eclogarum ex eo Opere, librum vnum. Ecce enim in catalogo. Ἀνατομῶν, ά, β', γ', δ', έ, ς', ζ', ή. Ἐκλογὴ ἀνατομῶν, ά.

Cap. XL.

Ἀριστόξενος ὁ Μουσικὸς ἐν τῷ Τελέσου βίῳ.] Inſigne quondam Ariſtoxeni opus fuit, De Vitis virorum illuſtrium; cuius fragmenta, quæ mihi obſeruata pridem, vide in Notis ad eius Muſica, quæ vulgaui.

Cap. XLI.

Θεόφραστος ἐν τῷ ή τῶν φυτῶν.] Scribe. Θ. ἐν τῷ θ' τῶν φ. Vide eum lib. IX. cap. XIX.

Cap. XLIII.

Θεόφραστος ἐν τῷ Περὶ φυτῶν] Locus exſtat Hiſt. Plant. lib. II. cap, III.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

παρὰ τὸν ποταμὸν τὸν λεγόμενον Πίναρον, οὗ μάχη Ἀλεξάνδρου πρὸς Δαρεῖον ἐγένετο.] Memorabilis illa Alexandri cum Dario pugna ad Pinarum flumen eſt pugnata. Arrianus De Exped. Alexandri, lib. II. vbi hanc deſcribit. Τὴν δὲ Ἴσσον καταλαβὼν, ὅσους διὰ νόσον ὑπολελειμμένους αὐτοῦ τῶν Μακεδόνων κατέλαβε, τούτους χαλεπῶς αἰκισάμενος ἀπέκτεινεν. εἰς δὲ τὴν ὑστεραίαν προὐχώρει ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν Πίναρον. καὶ Ἀλέξανδρος ὡς ἤκουσεν, &c. Corrigendus eſt Plutarchus Alexandro. Ἤδη γὰρ ἐγνώκει παρὰ τὸ συμφέρον ἐμβεβληκὼς ἑαυτὸν εἰς χωρία θαλάττῃ, καὶ ὄρεσι, καὶ ποταμῷ διὰ μέσου ῥέοντι τῷ Πινάρῳ, δύσιππα, καὶ διεσπασμένα πολλαχοῦ. Hactenus eſt in excuſis, τῷ Πινδάρῳ. Etiam Strabo, lib. XIV. Μετὰ δὲ Αἰγαίας Ἴσσος, πολίχνιον ὕφορμον ἔχων· καὶ ποταμὸς Πίναρος. Ἐνταῦθα ὁ ἀγὼν συνέπεσεν Ἀλεξάνδρῳ, καὶ Δαρείῳ. Perperam editur. καὶ ποταμὸς Πίνδος. Apud Theophraſtum, loco ſtatim indicato, Πίνναρος ſcribitur, ν geminato. Curtius, lib. III. *Præter hæc viginti millia præmiſſa cum ſagittariorum manu, Pinarum amnem, qui duo agmina interfluebat, tranſire, & obijcere ſeſe Macedonum copijs, iuſſerat.*

CAP. XLIV.

Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Περὶ ζώων.] Habes Hiſt. Anim. lib. IX. cap. XL.

CAP. XLVI.

Θεόφραςος ἐν τῇ έ τῶν φυσικῶν Αἰτίων] Scribo, τῶν φυτικῶν Αἰτίων. Intelligit Opus De Cauſis Plantarum. Apud Diogenem Laërtium in Philoſophi huius Vitâ, vbi ſcripta eius recenſet φυσικῶν Ἱςορικῶν, & φυσικῶν Αἰτίων, perperam item editum; quod à Caſaubono etiam illic monitum. Vera enim omninò lectio eſt, φυτικῶν. Et ita laudat Scholiaſtes Ariſtophanis Equitibus. Τὰς δὲ θαλαττίας καὶ Ἀριςοτέλης ἀκαλήφας ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ ζώων, καὶ Θεόφραςος ἐν ἑβδόμῳ φυτικῶν. Athenæus lib. 11. Θεόφραςος δὲ ἱςορεῖ ἐν Αἰτίοις φυτικοῖς, ὅτι θέρμος, καὶ ὄροβος, καὶ ἐρέβινθος, μόνα ἐ ζωῦται τῶν χεδροπῶν. Eſt hoc Opus inter pauca Theophraſti, quæ ad manus eruditorum pervenere; nam reliqua ferè periere, cum magno rei literariæ damno. Indicem habes apud Diogenem Laërtium in eius Vitâ, lib. v. Et Auctores paſſim nobis titulos Operum repræſentant; quos referre, iſthoc loco, non ingratum eius philoſophi, aut librorum antiquorum, ſtudioſis exiſtimaui. Itaque initio apud Diogenem quæ laudantur,

Ἀναλυτικῶν προτέρων, ά, β', γ'.
Ἀναλυτικῶν ὑςέρων, ά, β', γ', δ', έ, ζ'.
Περὶ ἀναλύσεως συλλογισμῶν, ά.

Ἀνα-

Ἀναλυτικῶν ἐπιτομή. α.
Ἀνηγμένων τόπων, α, β.

Ea Suidas quoque commemorat, in Θεόφραστος. Ac Priora quidem laudantur non ſemel ab Alexandro ad Priora Ariſtotelis.

Περὶ Βασιλείας.

Plutarchus in Themiſtocle. Θεόφραστος γὰρ ἐν τοῖς Περὶ βασιλείας ἱστορεῖ Θεμιστοκλέα, πέμψαντος εἰς Ὀλυμπίαν Ἱέρωνος ἵππους ἀγωνιστὰς, καὶ σκηνὴν τινα κατεσκευασμένην πολυτελῶς, &c. Dionyſius Halicarnaſſeus Antiquit. Rom. lib. v. Οἱ γὰρ αἰσυμνῆται καλούμενοι παρ᾽ Ἕλλησι τὸ ἀρχαῖον, ὡς ἐν τοῖς Περὶ Βασιλείας ἱστορεῖ Θεόφραστος, αἱρετοί τινες ἦσαν τύραννοι. An idem Opus?

Περὶ βασιλείας Κυπρίων.

Suidas citat in Πάρα. Θεόφραστος δ᾽ ἐν τῷ Περὶ βασιλείας Κυπρίων, τὴν κίθαριν ὡς διάφορον.

Ἐρωτικός.

Athenæus lib. XIII. Θεόφραστος δ᾽ ἐν τῷ Ἐρωτικῷ Χαιρήμονα φησὶ τὸν τραγικὸν λέγειν. Et mox. Ἐρωτοδιδάσκαλε οὐδὲν ἄρα διαφέρεις Ἀμάσιος τοῦ Ἠλείου, ὃν Θεόφραστος ἐν τῷ Ἐρωτικῷ περὶ τοὺς ἔρωτας

δεινὸν γεγονέναι λέγει. Rurſum extremo ferè libro. Τὸν δὲ παῖδα τοῦτον Θεόφραστος ἐν τῷ Ἐρωτικῷ Ἀμφίλοχον καλεῖσθαι φησί. Diuerſum ab eo fuiſſe Diogenes dicit,

Περὶ ἔρωτος.

Et laudat Strabo, lib. x. Ἐκ δὲ Λέσβου ἦν Λευκοκόμας τε καὶ ὁ ἐραστὴς αὐτοῦ Εὐξύνθετος, οὓς ἱστορεῖ Θεόφραστος ἐν τῷ Περὶ ἔρωτος λόγῳ.

Περὶ Εὐδαιμονίας.

Athenæus lib. XII. Ἀλλ' οὐδὲ τὰ κατὰ τὴν τέχνην ἀηδῶς ἐποιεῖτο, ἀλλὰ ῥαδίως, ὡς καὶ ᾄδειν γράφοντα. ὡς ἱστορεῖ Θεόφραστος ἐν τῷ Περὶ εὐδαιμονίας. Iterum lib. XIII. Ὅν φησὶ Θεόφραστος ἐν τῷ Περὶ εὐδαιμονίας περιιόντα ἐπαγγέλλεσθαι διδάσκειν εὐτυχίαν. Cicero De Fin. lib. v. *Quod maximè efficit Theophraſti* DE BEATA VITA *liber; in quo multum admodum fortunæ datur.*

Περὶ Ἐπιλήψεως.

Apuleius in Apologiâ. *Longum eſt, ſi velim Theophraſti quoque ſententiam de eodem morbo recenſere. Eſt enim etiam eius egregius liber,* DE CADVCIS.

Περὶ Ἐνθουσιασμοῦ.

Athenæus lib. XIV. Ὅτι καὶ νόσους ἰᾶται μουσική, Θεόφραστος ἱστόρησεν ἐν τῷ Περὶ ἐνθουσιασμοῦ. Minus rectè Apollonius infra cap. XLIX numero plurali laudat, Περὶ ἐνθουσιασμῶν.

Περὶ Εἰδῶν.

An verus titulus? an ſcribendum?

Περὶ Ἠθῶν.

Laudat Euſtratius ad Ethic. lib. IV. cap. I. Ὡς φιλαργυρίας γὰρ αὐτοῦ μέμνηνται ἄλλοί τε καὶ Θεόφραστος ἐν τῷ Περὶ ἠθῶν. Aliud autem, ne confundas, Opus erat,

Ἠθικῶν σχολῶν.

Et diſtinguit diſertis verbis Michael Epheſius ad Ethic. lib. V. cap. I. Ἡ δὲ παροιμία Θεόγνιδός ἐστιν, ὡς Θεόφραστος φησὶν ἐν πρώτῳ Περὶ ἠθῶν. ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν Ἠθικῶν ὡς Φωκυλίδους αὐτῆς μέμνηται. Plutarchus extremo Pericle. Ὁ γοῦν Θεόφραστος ἐν τοῖς Ἠθικοῖς διαπορήσας εἰ πρὸς τὰς τύχας τρέπεται τὰ ἤθη, καὶ κινούμενα τοῖς τῶν σωμάτων πάθεσιν, ἐξίσταται τῆς ἀρετῆς, ἱστόρηκεν &c.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

Περὶ ἐπροφωνίας ζώων τῶν ὁμογενῶν.

Athenæus lib. IX. Θεόφραστος γοῦν ἐν τῷ Περὶ ἐπροφωνίας τῶν ὁμογενῶν, οἱ Ἀθήνησι, φησὶν, πέρδικες ἐπὶ τάδε τοῦ Κορυδαλοῦ, πρὸς τὸ ἄστυ, κακκαβίζουσιν· οἱ δὲ ἐπέκεινα, τιτυβίζουσιν.

Περὶ δακετῶν, καὶ βλητικῶν.

Athenæus lib. VII. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ Περὶ τῶν φωλευόντων, διὰ τὸ ψῦχος φησὶ τὴν νάρκην κατὰ γῆς δύεσθαι. ἐν δὲ τῷ Περὶ τῶν δακετῶν καὶ βλητικῶν, διαπέμπεσθαι φησὶ τὴν νάρκην τὴν ἀπ' αὐτῆς δύναμιν.

Περὶ τῶν φωλευόντων.

Athenæus lib. II. Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ Περὶ φωλευόντων, οἱ κοχλίοι, φησὶ, φωλεύουσι μὲν καὶ τοῦ χειμῶνος, μᾶλλον δὲ τοῦ θέρους. Iterum lib. III. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ Περὶ τῶν φωλευόντων, τοὺς ἀστακοὺς, καὶ καράβους, καὶ καρίδας, ἐκδύεσθαι φησὶ τὸ γῆρας. Et lib. VII. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ Περὶ τῶν φωλευόντων, διὰ τὸ ψῦχος φησὶ τὴν νάρκην κατὰ γῆς δύεσθαι.

Περὶ

Περὶ ζώων.

Athenæus lib. IX. Θεόφραστος δὲ ὁ Ἐρέσιος, Ἀριστοτέλους μαθητὴς, ἐν τρίτῃ Περὶ ζώων μνημονεύων αὐτῶν, οὑτωσί πως λέγει.

Περὶ ἡδονῆς.

Athenæus lib. XII. Οὐδεὶς δὲ λέγει τὸν Ἀριστείδου βίον ἡδὺν, ἀλλὰ τὸν Σμινδυρίδου τοῦ Συβαρίτου, καὶ τὸν Σαρδαναπάλου· καί τοι κατά γε τὴν δόξαν, φησὶ ἐν τῷ Περὶ ἡδονῆς Θεόφραστος, οὐχ ὁμοίως λαμπρός ἐστιν, ἀλλ' οὐκ ἐτρύφησεν, ὥσπερ ἐκεῖνοι.

Θέσεις.

Theon in Progymnaſm. Παραδείγματα δὲ τῆς τῶν Θέσεων γυμνασίας λαβεῖν ἐστι παρά τε Ἀριστοτέλους, καὶ Θεοφράστου· πολλὰ γάρ ἐστιν αὐτῶν βιβλία, Θέσεων ἐπιγραφόμενα. Athenæus lib. IV. Σὺ δὲ μόνον ἐν Ἀθήναις μένων εὐδαιμονίζεις, τὰς Θεοφράστου Θέσεις ἀκούων.

Περὶ καταφάσεως, καὶ ἀποφάσεως.

Alexander in Priora Analytica, lib. I. cap. I. Ὡς δὲ πολλαχῶς λεγομένης τῆς προτάσεως, ἔοικε καὶ Θεόφραστος ἐν τῷ Περὶ καταφάσεως φρονεῖν. Iterum

cap. v. Ἐμνημόνευσε δὲ τῦ ὅτως ἀδιορίστου καὶ Θεόφραστος ἐν τῷ Περὶ καταφάσεως.

Καλλισθένης, ἢ, Περὶ πένθους.

Reſpexit Cicero Tuſc. III. *Theophraſtus, interitum deplorans Calliſthenis, ſodalis ſui, rebus Alexandri proſperis angitur: itaque dicit, Calliſthenem incidiſſe in hominem ſummâ potentiâ, ſummâque fortunâ, ſed ignarum, quemadmodum rebus ſecundis uti conueniret.* Ac diſertè nominat Tuſc. v. *Vexatur idem Theophraſtus & libris, & ſcholis, omnium philoſophorum; quod in* CALLISTHENE *ſuo laudaret illam ſententiam,*

Vitam regit fortuna, non ſapientia.

Alexander Aphrodiſeus De Animâ, extremo lib. II. Φανερώτατα δὲ Θεόφραστος δείκνυσι, ταυτὸν ὂν τὸ καθ' εἱμαρμένην τῷ κατὰ φύσιν, ἐν τῷ Καλλισθένει.

Μεγαρικός.

Diogenes Laertius in cognomine Cynico, lib. VI. Καθά φησι Θεόφραστος ἐν τῷ Μεγαρικῷ.

Περὶ Μετάλλων.

Idem Opus ſine dubio, quod alij indigetant, τὸ Μεταλλικόν. Pollux lib. x. cap. XXXI. Περίοδον δὲ

καὶ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

καὶ σάλακα (λέγει) Θεόφραστος ἐν τῷ Μεταλλικῷ. Heſychius. Προσφανῆ. Θεόφραστος ἐν Μεταλλικῷ, χρυσίου συῤῥοαί. Alibi idem ſine Auctoris nomine citat. Σύζωσμα, ἐν τῷ Μεταλλικῷ, τὸν ἐκρέοντα χαλκόν.

Μεταρσιολογικά.

Idem quod Περὶ μεταρσίων vocat Plutarchus in Græc. Quæſt. Τὰς ὑπόμβρους μάλιστα καὶ περιφερομένας (νεφέλας) ἐκάλουν πλωϊάδας, ὡς Θεόφραστος ἐν τετάρτῃ Περὶ μεταρσίων εἴρηκεν. Verum quartum eius Operis librum nominat, cuius duos tantum fuiſſe Diogenes ait. Certè mendum in altrutro.

Περὶ μέθης.

Athenæus lib. x. Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ Περὶ μέθης, ζωρότερον φησὶν εἶναι τὸ κεκραμένον. Iterum, lib. XI. Καὶ Θεόφραστος δ᾽ ἐν τῷ Περὶ μέθης φησὶν, ὅτι τοῦ Διονύσου τροφοὶ αἱ νύμφαι κατ᾽ ἀλήθειαν. Deinde. Θεόφραστος δ᾽ ἐν τῷ Περὶ μέθης, τὸ ῥυτὸν φησὶν ὀνομαζόμενον τοῖς ἥρωσι μόνοις ἀποδίδοσθαι.

Νόμοι.

Sæpe citantur ab Harpocratione, Polluce, Suida, & alijs.

Πολιτικά.

Harpocration in Ἀσπασία. Ὡς ἔστι μαθεῖν παρά τε Δούριδος τοῦ Σαμίου, καὶ Θεοφράστου ἐκ τοῦ τετάρτου τῶν Πολιτικῶν. Aliud ab his Opus fuit,

Πολιτικὰ πρὸς τοὺς καιρούς.

Laudatque idem Harpocration in Ἐπίσκοπος. Θεόφραστος γοῦν ἐν πρώτῳ τῶν Πολιτικῶν τῶν πρὸς καιροὺς, φησὶν οὕτω. Meminere quoque Parthenius, & Suidas; quorum loca rectè ibi animaduerſa, & correcta, à v. cl. Philippo Mauſſaco.

Περὶ παροιμιῶν.

Harpocration in Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι. Σοφοκλῆς μὲν οὖν ἐν ταῖς Ἐλεγείαις, Σόλωνος φησὶν αὐτὸ εἶναι ἀπόφθεγμα. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ Παροιμιῶν, καὶ Ἀριστοτέλης, Βίαντος. Nominat quoque Apoſtolius Cent. IV. Prouerb. LI. & Cent. VI. Prouerb. XXXVI.

Περὶ πνιγμοῦ.

Athenæus lib. II. Ἐν δὲ τῷ Περὶ πνιγμοῦ γράφει (Θεόφραστος.) ἡ δὲ τούτων ἀνάκτησις ὄξους ἐγχύσει, καὶ πεπέριδος, ἢ κνίδης.

Περὶ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

Περὶ σημείων.

Proclus in Timæum Comment. IV. Πάντα δ' οὖν αὐτοὺς, καὶ τὰ ἴδια, καὶ τὰ κοινὰ, προγινώσκειν ἀπὸ τῶν οὐρανίων, ἐν τῇ Περὶ σημείων βίβλῳ φησὶν (ὁ Θεόφραστος) ἐκεῖνος.

Τοπικά.

Alexander Aphrodiſeus in Metaphyſ. lib. v. *Ad ea verò dici, in quibus habentur, declarant Theophraſti verba, qui ſic in ſecundo* Topicorum *ait.*

Περὶ ὕδατος.

Athenæus numero plurali laudat, Περὶ ὑδάτων, lib. II. Θεόφραστος δὲ φησὶν ἐν τῷ Περὶ ὑδάτων, τὸ Νείλου ὕδωρ πολυγονώτατον, καὶ γλυκύτατον· διὸ καὶ λύειν τὰς κοιλίας τῶν πινόντων.

Περὶ φιλίας.

A. Gellius lib. I. cap. III. *Super hâc quæſtione cùm ab alijs, ſicuti dixi, multis, tum vel diligentiſſimè à Theophraſto diſputatur, viro in philoſophiâ Peripateticâ modeſtiſſimo, doctiſſimoque. Eaque diſputatio ſcripta eſt, ſi rectè meminimus, in libro* DE AMICITIA *primo.*

Φυσικά.

Simplicius in Phyſ. lib. I. cap. I. Ὁ μέντοι Θεόφραστος ἐν ἀρχῇ τῶν αὐτοῦ φυσικῶν καὶ ταύτην ἀπέδειξε. Et ſæpiſſimè in toto illo Commentario.

Περὶ γελοίου.

Athenæus lib. VIII. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ Περὶ γελοίου, λεχθῆναι μὲν φησὶ τὴν παροιμίαν ὑπὸ τοῦ Στρατονίκου, ἀλλ' εἰς Σιμύλαν τὸν ὑποκριτήν.

Περὶ τῶν διαφορῶν.

Plenius Athenæus, Περὶ τῶν κατὰ τόπους διαφορῶν, lib. VII. Ἐν δὲ τῷ Περὶ τῶν κατὰ τόπους διαφορῶν ὁ Θεόφραστος πολύποδας οὐ γίνεσθαι φησὶ περὶ Ἑλλήσποντον.

Περὶ ἐνθυμημάτων.

Scholiaſtes Hermogenis in Proleg. Θεοφράστῳ δὲ γέγραπται τέχνη ῥητορικὴ Περὶ ἐνθυμημάτων.

Περὶ εὑρημάτων.

Clemens Alexandrinus Strom. I. Σκάμων μὲν οὖν ὁ Μιτυληναῖος, καὶ Θεόφραστος ὁ Ἐρέσιος,

Κύδιπ-

κύδιππός τε ὁ Μαντινεὺς, ἔτι τε Ἀντιφάνης, καὶ Ἀριστόδημος, καὶ Ἀριστοτέλης, πρὸς τούτοις δὲ Φιλοστέφανος, ἀλλὰ καὶ Στράτων ὁ Περιπατητικὸς, ἐν τοῖς Περὶ εὑρημάτων, ταῦτα ἱστόρησαν. Scholiaſtes Homeri Iliad. ά. Ὡς γὰρ φησὶ Θεόφραστος ἐν τῷ Περὶ εὑρημάτων, πρὶν ἢ μάθωσιν οἱ ἄνθρωποι ἀλεῖν τὸν δημητριακὸν καρπὸν, οὕτω σύας αὐτὰς ἤσθιον. Et Pindari, Olymp. Od. XIII. Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ Περὶ εὑρημάτων, Ὑπέρβιον τὸν Κορίνθιον φησὶν εὑρηκέναι τὴν τοῦ κεραμικοῦ τροχοῦ μηχανήν.

Περὶ κολακείας.

Athenæus lib. VI. Θεόφραστος δ᾽ ἐν τῷ Περὶ κολακείας φησὶ, ὡς Μύρτις, μύστης ὁ Ἀργεῖος, Κλεώνυμον χορευτὴν ἅμα καὶ κόλακα προσκαθίζοντα πολλάκις αὐτῷ, &c.

Πρὸς Κάσανδρον, περὶ βασιλείας.

An diuerſum ab eo Opere, quod ſupra Περὶ βασιλείας commemorat? Ipſe ſeorſim ponit; & video dubitatum fuiſſe, an ipſius iſtud eſſet: ac nonnullos Soſibio attribuiſſe. Athenæus lib. IV. Θεόφραστος ἐν τῷ Πρὸς Κάσανδρον περὶ βασιλείας, εἰ γνήσιον τὸ σύγγραμμα· πολλοὶ γὰρ αὐτὸ φασὶν εἶναι Σωσιβίου, εἰς ὃν Καλλίμαχος ὁ ποιητὴς ἐπινίκιον ἐλεγειακὸν ἐποίησεν.

Περὶ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

Περὶ κωμῳδίας.

Athenæus lib. VI. Τιρυνθίους δὲ φησὶ Θεόφραστος ἐν τῷ Περὶ κωμῳδίας φιλογέλως ὄντας, ἀχρείους δὲ πρὸς τὰ σπουδαιότερα τῶν πραγμάτων, καταφυγεῖν ἐπὶ τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον, ἀπαλλαγῆναι βουλομένους τοῦ πάθους.

Περὶ λέξεως.

Dionyſius Halicarnaſſeus Περὶ συνθ. ὀνομ. Εἴρηται δὲ τινὰ περὶ τούτων καὶ Θεοφράστῳ τῷ φιλοσόφῳ κοινότερον ἐν τοῖς Περὶ λέξεως. Et in Lyſia. Ἐν γοῦν τοῖς Περὶ λέξεως γραφεῖσι, τῶν τε ἄλλων καταμέμφεται (ὁ Θεόφραστος) τῶν περὶ τὰς ἀντιθέσεις, καὶ παρισώσεις, καὶ παρομοιώσεις, καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις σχήματα διεσπουδακότων, καὶ δὴ καὶ τὸν Λυσίαν ἐν τούτοις καταριθμεῖ.

Περὶ μουσικῆς.

Plutarchus Sympoſ. lib. I. Quæſt. v. Ὁ μέντοι Σόσσιος ἐπαινέσας ἐκείνους, εἶπεν, ὡς οὐ χεῖρον ἄν τις ἐπιχειρήσειεν ὁρμηθεὶς ἀφ' ὧν Θεόφραστος εἴρηκεν Περὶ μουσικῆς. καὶ γὰρ ἔναγχος, ἔφη, τὸ βιβλίον ἀνέγνων.

Περὶ

Περὶ πλούτου.

Cicero De Officijs, lib. II. *Miror, quid in mentem venerit Theophraſto, in eo libro, quem* DE DIVITIIS *ſcripſit.* Euſtratius, ſiue Aſpaſius eſt, in Ethic. lib. IV. cap. I. Ὡς γὰρ φιλαργυρείας τῆς αὐτοῦ μέμνηνται ἄλλοι τε καὶ Θεόφραστος ἐν τῷ Περὶ ἠθῶν, καὶ ἐν τῷ Περὶ πλούτου.

Ἐπιστολαὶ αἱ ἐπὶ τῷ Ἀστυκρέοντι, Φανίᾳ, Νικάνορι.

Epiſtolæ ad Phaniam meminit Scholiaſtes Apollonij, lib. I. Θεόφραστος δὲ ἐν τῇ πρὸς Φανίαν Ἐπιστολῇ καὶ ὄνον αὐτὸν φησὶ καλεῖσθαι. Et hæc omnia in Diogenis indice habes. Præter iſta autem inuenio,

Ἱστορικὰ ὑπομνήματα.

Scholiaſtes Apollonij lib. IV. Καὶ Θεόφραστος ἐν Ἱστορικοῖς Ὑπομνήμασι φησὶ τὸν βρόμον τοῦ πυρὸς, τὸν ἀπὸ τῶν τοῦ Αἰόλου νήσων, ἀκούεσθαι ἕως χίλια στάδια.

Περὶ Τυρσηνῶν.

Scholiaſtes Pindari Pyth. Od. II. Τὸ γοῦν ἀν-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

θρωποθυτεῖν φησὶν ὁ Θεόφραστος ἐν τῷ Περὶ Τυρσηνῶν παύσασθαι αὐτοὺς, Γέλωνος προστάξαντος.

Γεωργίας παραγγέλματα.

Iulianus in Epiſtolâ ad Serapionem. Θεόφραστος δὲ ὁ καλὸς ἐν Γεωργίας Παραγγέλμασι, τὰς τῶν ἑτεροφύτων δένδρων γενέσεις ἐκτιθεὶς, καὶ ὅσα ἀλλήλοις ἐγκεντρίσεσιν εἴκουσι, πάντων, οἶμαι, τῶν φυτῶν μᾶλλον ἐπαινεῖ τῆς συκῆς τὸ δένδρον. Hæc de ſcriptis Theophraſti hactenus mihi obſeruata.

Φησὶ τὰ κελύφη τῶν κυάμων, περὶ τὰς ῥίζας τῶν δένδρων περιτιθέμενα, ξηραίνειν τὰ φυόμενα.) Locus Theophraſti, quem deſignat, iſte eſt, De Cauſis Plant. lib. v cap. xxi. Φθείρει γὰρ τῶν κυάμων κελύφη, περιβαλλόμενα ταῖς ῥίζαις, καὶ τοῖς βλαστοῖς, οὐ πάντα, ἀλλὰ τὰ ἄρτι ἀναφυόμενα.

ὅθεν καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν, τάχα δὲ καὶ δι᾽ ἄλλας, οἱ Πυθαγόρειοι ἀπηγορεύκασιν τῷ κυάμῳ χρῆσθαι. καὶ γὰρ πνευματοποιὸν, καὶ δύσπεπτον. καὶ τοὺς ὀνείρους τεταραγμένους ἡμῖν ἐμποιεῖ.] In hanc rem Plinius lib. xviii. cap. xii. *Hebetare ſenſus (faba) exiſtimata, inſomnia quoque facere. Ob hæc Pythagoricâ ſententiâ damnata: vt aliÿ tradidere, quoniam mortuorum animæ ſint in ea.* Aliter Plutarchus factum iſtud Pythagoræ explicat, lib. De Educ. Puer. Κυάμων ἀπέχεσθαι. ὅτι οὐ δεῖ πολιτεύεσθαι. κυαμευταὶ γὰρ ἦσαν ἔμ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

παρόθεν αἱ ψηφοφορίαι, δι' ὧν πέρας ἐπετίθεσαν ταῖς ἀρχαῖς. Lucianus, βίων πρᾶσις. ΑΓΟΡ. Τίνος ἕνεκα μυσάττῃ τοὺς κυάμους; ΠΥΘΑΓ. οὐκ, ἀλλ' ἱεροί εἰσι, καὶ τὴν ἀποδύσης κύαμον, ἔτι χλωρὸν ἐόντα, ὄψεαι τοῖσιν ἀνδρείοισι μορίοισιν ἐμφερέα τὴν φυήν. ἑψηθέντα δὲ τὴν ἐπαφῆς ἐς τὴν σεληναίην νυξὶ μεμετρημένῃσιν, αἷμα ποιήσεις. τὸ δὲ μεῖζον, Ἀθηναίοισι νόμος, κυάμοισι τὰς ἀρχὰς αἱρέεσθαι. Diogenes Laertius ex Ariſtotele περὶ κυάμων, in Pythagora, lib. VIII. Φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ κυάμων, παραγγέλλειν αὐτὸν ἀπέχεσθαι τῶν κυάμων, ἤτοι ὅτι αἰδοίοις εἰσὶν ὅμοιοι, ἢ ὅτι ᾅδου πύλαις. ἀγόνατον γὰρ μόνον. ἢ ὅτι φθείρει, ἢ ὅτι τῇ τοῦ ὅλου φύσει ὅμοιον, ἢ ὅτι ὀλιγαρχικόν. κληροῦνται γοῦν αὐτοῖς. Quod autem Apollonius hîc ait, eſſe πνευματοποιὸν, καὶ δύσπεπτον, καὶ τοὺς ὀνείρους τεταραγμένους ἐμποιεῖν, illud ipſum etiam Dioſcorides dicit, lib. II. cap. CXXVII. Κύαμος Ἑλληνικὸς πνευματώδης, φυσώδης, δύσπεπτος, δυσόνειρος. Et hinc nimirum fabis abſtinere iubebantur, pariter atque polypi capite, qui per ſomnum diuinare futura cuperent. Plutarchus Symp. lib. VIII. Quæſt. X. Ὅτι δέ ἐστι τῶν βρωμάτων ἔνια δυσόνειρα, καὶ ταρακτικὰ τῶν καθ' ὕπνον ὄψεων, μαρτυρίοις ἐχρῶντο τοῖς τε κυάμοις, καὶ τῇ κεφαλῇ τοῦ πολύποδος, ὧν ἀπέχεσθαι κελεύουσι τοὺς δεομένους τῆς διὰ τῶν ὀνείρων μαντικῆς.

CAP. XLVII.

τὰ ὕδνα, βροντῶν συνεχῶν γενομένων, σκληρότερα γίνεται.] Iuuenalis Sat. v.

—— poſt hunc tradentur tubera, ſi ver
Tunc erit, & facient optata tonitrua cœnas
Maiores. ——

Vbi Interpres Vetus: *Quia tubera tonitruis dicuntur naſci, vt cocleæ.* Videndus Plutarchus Symp. lib. IV. Quæſt. II.

CAP. XLVIII.

ἡ λιβανωτὶς βοτάνη, συντιθεμένη μετὰ ἱματίων, κωλύει σῆτας ἐγγίγνεσθαι. Vide Theophraſtum Hiſt. Plant. lib. IX. cap. XII.

CAP. XLIX.

Θεόφραστος ἐν τῷ Περὶ ἐνθουσιασμῶν.] Scribe potius numero ſingulari, Περὶ ἐνθουσιασμοῦ. Ita eſt apud Diogenem Laertium lib. V. in Operum eius Catalogo. Περὶ ἐνθουσιασμοῦ, α΄. Neque aliter laudat Athenæus, lib. XIV. Vide quæ notata ſupra, cap. XLVI.

ἰᾶται γὰρ, φησὶ, καταύλησις καὶ ἰσχιάδα.] Theophraſti locum, è libro Περὶ ἐνθουσιασμοῦ, quem deſignat, Athenæus quoque refert, lib. XIV. Ὅτι δὲ καὶ νόσους ἰᾶται μουσική, Θεόφραστος ἱστόρησεν ἐν τῷ Περὶ ἐνθουσιασμοῦ, ἰσχιακοὺς φάσκων ἀνόσους διατελεῖν, εἰ καταυλήσοι τις τοῦ τόπου τῇ φρυγιστὶ ἁρμονίᾳ. Ac reſpexit etiam Plinius, lib. XXVIII. cap. II. *Dixit Homerus, profluuium ſanguinis vulnerato femine Vleſſym inhibuiſſe carmine: Theophraſtus, iſchiadicos ſanari.* Athenæi locum, iam citatum, ob oculos habuit Euſtathius, ad Iliad. π΄. Θεόφραστος δὲ, ὡς καὶ αὐτὸ ἐν τοῖς τοῦ Ἀθηναίου κεῖται, ἰσχιακοὺς ἀνόσους διατελεῖν, εἴ τις τοῦ τόπου καταυλήσει τῇ φρυγιστὶ ἁρμονίᾳ.

τοῦ μαντείου τοῦ τῆς Πασιφίλης * δαμωλι ἀδελφῆς] Paſiphile meretrix quædam fuit; ſed quis de oraculo eius vnquam legit? Reſcribo, τῆς Πασιφάης. Paſiphaës oraculum apud Thalamios celebratum. Plutarchus in Agide. Ἱερὸν δὲ Πασιφάης, καὶ μαντεῖον, ἦν ἐν Θαλάμαις τιμώμενον. Sed quis ille, cuius Paſiphaë ſoror fuit? nomen eius hîc corruptum, ideoque aſteriſcus eſt appoſitus. Ego reſtituendum arbitror totum locum, ſublato aſteriſco, mendi indice. τῆς Πασιφάης, Αἰήτου ἀδελφῆς. Nam Solis è Perſâ liberi crediti, Circe, Paſiphaë, Æetes, Perſes.

καταύλησις γινέσθω ἡμέρας ἕως ἐλάχιστα.] Excidit hîc dierum numerus. Itaque reſtitu-

endum arbitror. ἡμέρας έ, ὡς ἐλάχιστα. Fiat, inquit, fiſtulæ cantus quàm minimum per quinque dies.

CAP. L.

Θεόφραστος ἐν τῷ Περὶ φυτῶν, ἐν τῇ ἐσχάτῃ τῆς πραγματείας.] Scribo. ἐν τῇ ἐννάτῃ τῆς π. Nam habes ea in Theophraſti Hiſt. Plant. non vltimo libro, ſed penultimo, qui eſt nonus, cap. XVIII.

Εὔνομος, φησὶν, ὁ Χῖος, ὁ φαρμακοπώλης.] Scribe, Εὔδημος, φ. Ecce verba Theophraſti, è quibus hauſit, loco citato. Εὔδημος γοῦν ὁ φαρμακοπώλης, εὐδοκιμῶν σφόδρα κατὰ τὴν τέχνην, συνθέμενος μηδὲν πείσεσθαι πρὸ ἡλίου δύνοντος, κατέφαγε μέτριον πάνυ, καὶ οὐ κατέσχεν, οὐδ' ἐκράτησεν. ὁ δὲ Χῖος Εὔδημος, πίνων ἐλλέβορον, οὐκ ἐκαθαίρετο· καί ποτε ἔφη πιεῖν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δύο καὶ εἴκοσι πόσεις ἐν τῇ ἀγορᾷ, καθήμενος ἐπὶ τῶν σκευῶν. καὶ οὐκ ἐξαναστῆναι, πρὸ τοῦ δείλην γενέσθαι. Sed non rectè Apollonius Theophraſti verba attendit, qui Eudemum iſtum Chium pharmacopolam fuiſſe dicit; quum diſertè tamen alium â pharmacopolâ Chium ille dicat. Aut legendum certè erit, Εὔνομος, φησὶν, ὁ Χῖος, οὐ φαρμακοπώλης. Sexto Empirico pro Eudemo Rufinus dicitur, Pyrrh. Hypotyp. lib. I. cap. XIV.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

XIV. *Fuit & Rufinus quidam apud Chalcidem, qui bibens elleborum, neque poſtea vomebat, neque vllo modo purgabatur; ſed, vt conſuetum aliquem potum, ſumebat, & concoquebat.*

RERVM

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

RERVM,

In hoc

APOLLONII

Hiſtoriæ Commen-
titiæ Libro,

INDEX.

Numerus Capita deſignat.

ABaris Hyperboreus Theologus. 4. *eius* χρησμοί. *ibid. prædictiones. ibid. Lacedæmonios de quibus monuerit. ibid.*
Abſinthio veſcentes oues Ponticæ bile carent. 31
Acinum non habentes vuæ Britannicæ. 15
Adamas igne non caleſit. 23
Andron Argiuus ſitis, ac potus, expers. 25
Angues apud Babylonem peregrinos feriunt, indigenis parcunt. 12
Anhelitus ex ore curuorum grauior. 37
Animalia cornuta non pedunt. 22. *binus vngulis prædita*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

prædita ſola talos habent in poſterioribus pedibus. 21
Apes emiſſo aculeo moriuntur, & ab alijs extra alueare mortuæ efferuntur. 44
Arabicum apud ſinum fons mirabilis. 14
Ariſteæ Proconneſij mortui ſpectrum. 2. ara ei, & ſacra, inſtituta apud Siculos. ibid.
Ariſtolochiæ vis. 29
Aſcræus Iupiter Halicarnaſſi cultus. 13
Athenienſem arcem cornix nulla ingreſſa. 8
Aurium ſordes, quæ amaræ alioquin, in morituris dulceſcunt. 28

B.

BAbylonij angues peregrinos feriunt, indigenis parcunt. 12
Bactriani tritici grana olearum nucleos æquant. 33
Bolus, pater Epimenidis. 1
Britannicæ inſulæ ambitus. 15. eius vuæ acino carentes. ibid.

C.

CAmelorum Perſicorum pili molliſſimi. 20
Cariæ ſcorpij, peregrinos ferientes, non admodum lædunt; indigenas verò, ſtatim occidunt. 11
Carnes, thapſiâ radice additâ, in ollâ coaleſcunt. 16
Cariſtij lapidis fila pro lucernis, ſplendent, nec cre-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

mantur. 36. *mantilia quoque ex ijs texta.* ibid.
Celtica quædam natio interdiu cæca, noctu tantùm videt. 24
Cibo ſemel tantùm vtentes moroſiores. 9
Cicer apud Indos non naſcitur. 32
Clazomenij fanum Hermotimo erexerunt. 3
Clematis ſordes mantilium purgat. 36
Comitialis morbus fiſtulæ cantu curatur. 49
Corde carens teſtudo viuit. 26
Cornix nullà arcem Athenienſem ingreſſa. 8
Cornutum animal nullum pedit. 22
Crocodilus terreſtris duos habet pedes. 39
Cyprus lapidem mirabilem profert. 36

E.

ELmæum. 6
Epimenidis ſomnus, & ætas. 1
Eunomus Chius veratri XXII *potiones hauſit, nec eſt purgatus.* 50
Eunuchorum ſimiles fiebant, qui radice albâ Indicâ contusâ cum aquâ pedes illinebant. 18

F.

FAba apud Indos non naſcitur. 32
Fabæ eſu cur Pythagoras interdixerit. 46
Fabarum putamina, radicibus arborum appoſita; fructus ſiccant. 45

Fiſtulæ

Fiſtulæ cantu curantur iſchias, & morbus comitialis. 49
Fontis apud ſinum Arabicum vis mira. 14
Frigoris ſenſum arcet ſpina frugifera, apud Pelium montem naſcens. 19

G.

GAllinæ domeſticæ quomodo ſterileſcant. 46
Gerandrum inter & Solos lapis naſcitur, cum lunâ creſcens, & decreſcens. 36
Grauidæ mulieres frequentiore coitu facilius pariunt. 35. *earum vlcera non facile cicatrice obducuntur.* 42
Gyzantes, gens Africæ, è floribus iſtius loci mel conficiunt. 38

H.

HAlicarnaſſi ſacra fieri Ioui Aſcræo ſolita. 13
Helxines vis aduerſus quartanam. 30
Hermotimi Clazomenij defuncti ſpectrum. 3. *fanum eius apud Clazomenios.* ibid.
Homini, poſt cibum ſumptum, idem pondus eſt, quod ieiuno. 51
Hordei plantatores pallere. 7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

I.

IEiunis idem pondus, quod ijs, qui cibum ſumpſerunt. 50
India nec cicerem, nec fabam, nec lentem habet. 32
Iſchiadi cantus fiſtulæ medetur. 49
Iupiter Aſcræus vbi cultus. 13

L.

LAcedæmon ab Abaride quomodo peſte liberata. 4
Lanarum Mileſiarum mollities. 20
Lentem India non profert. 32
Libanotis herba, veſtibus appoſita, tineas arcet. 48
Locri pæanas vernos LX deo canere oraculo iuſſi. 40

M.

MAgnes interdiu tantum trahit. 23
Malorum punicorum grana, ſemper vinum referentia, vbi. 42
Medicamenta apud aſſuetos minus valent. 49
Mel è floribus Gyzantes faciunt. 38
Mileſiarum lanarum mollities. 20
Mneſarchus, Pythagoræ pater. 6
Moroſiores ſunt, qui ſemel tantum cibum ſumpſerunt. 9
Mulieres mentis alienatæ pæanum cantu curatæ. 40

Muſca

Muſca in Papho à Veneris foribus abſtinet. 8
Muſica & animi, & corporis, affectionibus medetur. 49

N.

NAtura nihil fruſtra facit. 21
Nucleis carentes fructus in Britanniâ. 15

O.

OLympijs in ſacrificijs carnes à miluijs intactæ. 10
Oſſibus carent mala punica iuxta Pinarum amnem. 43
Oues Ponticæ, abſinthio veſcentes, bile carent. 31

P.

PAEanas vernos ſexaginta deo canere Locri, & Rhegini, oraculo iuſſi. 40
Pæanum ſcriptores in Italiâ multi. ibid.
Paphiæ Veneris foribus muſca non inſiſtit. 8
Paribum lignum, eiuſque vis. 17
Paſiphila. 49
Pediculi à morituris recedunt. 27
Pelij montis ſpinæ frugiferæ vis. 19
Perſicorum camelorum pili molliſſimi. 20
Pinarus fluuius, Alexandri cum Dario pugna nobilis. 43. *mala punica iuxta eum ſine oſſibus, quorum*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

rum grana ſemper vinum referant. ibid.
Punica mala ſine oſſibus vbi. 43. eorum grana ſemper vinum referentia. ibid.
Pythagoras, Mneſarchi filius. 6. eius præſtigiæ. ibid. femur aureum. ibid. cur fabæ eſu interdixerit. 46

R.

RHegini pæanas vernos ſexaginta deo canere oraculo iuſſi. 40

S.

SAcra Ioui Aſcræo facta Halicarnaſſi. 13
Sacrificiorum carnes in Olympijs à miluijs intactæ. 10
Scorpij herbæ vis. 41
Scorpij, impoſitâ ſcorpio herbâ, ſtatim moriuntur. ibid. in Cariâ peregrinos ferientes, non admodum lædunt; indigenas autem, illicò occidunt. 11
Sol corpora adurit, non ignis. 23
Solos inter, & Gerandrum, lapis naſcitur, qui cum lunâ creſcit, & decreſcit. 36. iuxta eoſdem mala punica ſine oſſibus, quorum grana vinum ſemper referrent. 43
Spina frugifera Pelij montis frigus arcet. 19

Talos

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

T.

Talos quæ animalia habeant in poſterioribus pedibus. 21
Teleſtæ vita, ab Ariſtoxeno deſcripta. 40
Teſtudo ſine corde viuit. 26
Tineæ quomodo veſtibus arceantur. 47
Tritici Bactriani grana olearum nucleos æquant. 33
Tubæ clangore muſicus, qui mente exciderat, ad ſe rediјt. 48
Tubera crebris tonitruis duriora fiunt. 47

V.

Veratri potiones aſſuetis minus efficaces. 50
Violæ albæ coronis cur lucernæ per noctem adhibeantur. 45
Vlcera quæ difficulter cicatrice obducantur. 42
Vuæ acinis carentes in Britanniâ. 15.

FINIS.

AVCTO-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

AVCTORVM,

Qui ab

APOLLONIO

Citantur,

INDEX.

Numerus Capita deſignat.

Andron, ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν πρὸς Φίλιππον θυσιῶν. 8
Ariſtoteles. 6
ἐν τοῖς Φυσικοῖς Προβλήμασι. 7.9.21.37
ἐν Νομίμοις Βαρβαρικοῖς. 11
ἐν τῷ Περὶ μέθης. 25
ἐν τῷ Περὶ τῆς ζωῆς, καὶ θανάτου. 26
ἐν τοῖς Ζωϊκοῖς. 27.28
ἐν ταῖς Ἐκλογαῖς τῶν ἀνατομῶν. 39
ἐν τοῖς Περὶ ζώων. 44
Ariſtoxenus. 30
ἐν τῷ Τελέστου βίῳ. 17
Cteſias. 40

ἐν τῇ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

ἐν τῇ δεκάτῃ Περσικῶν. 20
Eudoxus Cnidius, ἐν τῷ ἑβδόμῳ τῆς Περιόδου. 38
Eudoxus Rhodius. 24
Heraclides Cretenſis, ἐν τῷ Περὶ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι πόλεων. 19
Μυθικὸν τὸ κατὰ τόπους. 13
Phylarchus. ἐν τῇ ὀγδόῃ Ἱστοριῶν. 14
ἐν τῇ εἰκοστῇ Ἱστοριῶν. 18
Scytinus Chius. 15
Tacus, ἐν τῷ Περὶ λίθων. 36
Theophraſtus, ἐν τῷ Περὶ Φυτῶν. 16.29.31.32. 33.34.41.43.47.50.
ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν Φυσικῶν Αἰτίων. 46
ἐν τῷ Περὶ ἐνθουσιασμῶν. 49
Theopompus, ἐν τοῖς Θαυμασίοις. 1.10.

FINIS.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

AVCTORVM,
Qui in hoc
SYNTAGMATE,
Aut
COMMENTARIO,
Citantur, Illuſtrantur, Emendantur,
INDEX.

ÆLianus. 92.93.112.114
AEneas Gazaeus. 87
Alexander Aphrodiſeus. 141.145.146.149
Anonymus in Olympiadum Deſcriptione. 107.108.110.
Anonymus in Vitâ Apollonij. 57
Anonymus in Vitâ Arati. 123.124
Antigonus Caryſtius. 97.113
Antoninus Imp. 62
Antoninus Liberalis. 72

Apoſto-

Apoſtolius. 95.148
Appendix Prouerbiorum Vaticana. 85
Apuleius. 142
Ariſtoteles. 82.113.122.132.134.139
Arrianus. 139
Artemidorus. 62
Aſpaſius. 153
Athenæus. 65.71.73.77.87.94.98.99.100.101.
102.103.104.105.106.108.109.111.116,119.120.
122.125.126.129.131.140.141.142.143.144.145.
147.148.149.150.151.152.156.157.
Athenagoras. 87
Aulus Gellius. 149
Cælius Aurelianus. 64.66
Cenſorinus. 126
Cicero. 54.55.56.66.142.146.153
Clemens. 95.125.150
Columella. 69,121
Conſtantinus Porphyrogeneta. 59
Cteſias. 117
Curtius. 139
Diodorus Siculus. 107.118.119
Diogenes Laërtius. 75.81.84.85.91.92.94.100.
109.116.123.124.126.127.128.129.132.138.140.
146.155.156.
Dionyſius Halicarnaſſeus. 83.108.115.141.152
Dioſcorides. 137.155
Erotianus. 63.66.67.72.73.103.131. *emend.* 103
Etymologici Auctor. 59.61.76.94.96.106.128

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

Euſebius. 63
Euſtathius. 121.157
Euſtratius. 143.153
Eutocius. 68.69
Galenus. 65.73
Gregorius Nazianzenus. 89
Harpocration. 53.89.95.100.106.121.126.147.148
Hephæſtion. 103
Herodotus. 86,89
Heſychius. 90.117,147
Himerius. 89
Hipparchus. 123.124
Hypſicles. 72
Iamblichus. 90.91.92. *emend.* 92
Ioannes Tzetzes. 82
Ioſephus. 56.110
Iſaacius Tzetzes. 95. *emend. ibid.*
Iulianus. 154
Iulius Capitolinus. 63
Iuuenalis, 156
Lucianus. 88.93.155
Macrobius. 129.130
Malchus. 89
Michaël Epheſius. 143
Olympiodorus. 130
Oribaſius. 69.76
Origenes. 87.88.89
Pappus. 68.69
Parthenius. 70.148

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

Paulus Alexandrinus. 65
Pauſanias. 84.90.111.112
Philoſtratus. 61.62.74
Phlegon. 112
Photius. 118.119
Plinius. 69.78.84.85.88-91.97.112.113.116.118.
121.122.133.135.136.154.157.
Plutarchus. 56.84.89.95.101.114.120.125.127.
130.131.136. 139.141.143.147.152. 154.155.157.
emend. 139
Pollux. 98.99.103.104.105.128.146.147.
emend. 101.102
Porphyrius. 56.89.91.92.93
Priſcianus. 105
Proclus. 68.76.149
Quintilianus. 55

Schol.
- *AEſchyli.* 95
- *Apollonij.* 76.77.95.96.100.115.120.
124.125.130.153. *emend.* 120
- *Ariſtophanis.* 54.90.99.103.106.110.140.
emend. 104
- *Ariſtotelis.* 83
- *Hermogenis.* 150
- *Homeri.* 64.151
- *Iuuenalis.* 156
- *Nicandri.* 66.71.76
- *Pindari.* 94.102.103.151.153
- *Theocriti.* 129

Seruius. 109

Sextus Empiricus. 125.132.158
Simplicius. 150
Solinus. 117.135.136. *emend.* 136
Sopater. 83
Stephanus. 59.61.67.68.70.71.77.82.115.116.
119.121.125.133.136.
Stobæus. 116
Strabo. 54.55.63.75.89.116.119.135.139.142.
emend. 55.139
Suetonius. 56
Suidas. 57.58.60.61.75.82.83.85.90.95.98.99.101.
106.107.108.114.126.141.147.148. *emend.* 85
Syrianus. 83
Tertullianus. 84.88.89
Theocritus. 121
Theon. 145
Theophilus. 97
Theophraſtus. 133.134.138.139.154.156.158
Theophylactus Simocatta. 82.122
Valerius Maximus. 85
Varro. 69.113.121
Vitruuius. 69
Zenobius. 102. *emend. ibid.*

FINIS.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
232 K 6